

بسم الله الرحمن الرحيم

“Seni ilgilendirmeyen şeyle meşgul olma. Gaflet yolundan nefsini geri tut ve büyüklük taslayacağın yerlerden uzak kal! Katiyyen hased etme! Çünkü hased hataların kaynağıdır. Yalan, büyüklenmek ve hased kulun Rab kapısından atılma sebebidir.

Sen zannediyorsun ki bu tarikat, baba mirasıdır. Ced'den atadan kalır ve Bekr Amr namına yazılarak şecereye kaydolur, böylece hırkanın yakasına yafta olarak geçer veya taca takılır. Yoksa **sen sufilîği bir kalın hırka, bir külah, bir değnek, bir tesbih, bir sarık ve sadece kıyafetten ibaret mi sanıyorsun! Allah'a and olsun böyle değildir.** Çünkü Allah bunlara nazar etmez! O kalbe nazar eder, O'nun nazargahı kalbdır. Esrarını ilka için Hak Teâla gönle nazar buyurur. Tekarrubu İlahinin makarrı da orasıdır. Sen bütün bunlardan gafilisin. Çünkü sen tac ile, hırka ile, tespih ile, asa ile, kilimle uğraşıyorsun! Kalbin onlarla meşgul ve perdeli! Marifet nurundan Hali olan akıl nedir? Akıl cevherinden mahrum olan kuru kafa nedir? Bu ne iştir ki, sufile-rin salih amellerini yapmadan kisvelerine bürünerek sufi olmaya çalışıyorsun!

Ben size; **Esbaba sarılmayın, ticaret ve san'attan vazgeçin demiyorum. Fakat her zaman gaflet ve haramdan uzak durun derim.** Yine ben size çoluk çocuğunuzu ihmal edin, ve güzel elbiseler giymeyin demiyorum. Fakat çoluk ve çocuğunuzla olan meşguliyetiniz size Allah'ı unutturmasın. **Allah'ın fakir kullarına karşı elbiseniz ile böbürlenmekten de sakının. Elbiselerin güzelliklerini açığa vurarak fakirlerin gönlünü incitmeyin derim.** Ben sizin kendinizi beğenip böbürlenerek gaflete düşmenizden korkarım.

Dünyaya rağbet etmemek (Zühd) Allah'ın razı olduğu hallerin ve Yüce makamların başlangıcıdır. Allah'a tevekkül eden ve rıza makamına ulaşanların ilk adımdır. İlk mertebe olan zühd konusunda temeli sağlam atmayanlar, bundan sonraki manevi ilerlemelerinde başarılı olamazlar.

Hurma ağacına bakınız. Başı dik olduğu için Allah ona meyvelerinin yükünü nasıl taşıtıyor. Kabak, kavun, karpuz gibi bitkiler ise yüzünü ve dallarını yere koyduğu için Allah onların meyvelerini yere taşıtıyor.

Sadaka, bedeni ibadetlerden ve nafile namazlardan daha üstündür.

Bizim yolumuz üç şey üzerine kurulmuştur. **İS-TEMEYİZ, REDDETMEYİZ, BİRİKTİRMEYİZ.**

Zenginlere ve dünyaya düşkün olanlara karşı küçülme, Onlara ayağa kalkma. Kapılarına seni davet etseler bile yanaşma. Çünkü dünya düşkünlüğü, eğer onlara cömert davranırsan seni hafife alırlar, yine onlara icabet edersen senden hoşlanmazlar. Öyleki bütün durumlarda seni ayıplarlar. Onlar senin kendilerini sevdiğini görmezler aksine, onların dünyasına ve onların gücüne ihtiyacın olduğunu sanırlar. O nedenle onlarla konuşmada ve hizmetlerinde kendini şerefli tut. Nitekim Resulullah Efendimiz S.A.V. onlara yaklaşmayı ve onlara alçak gönüllü olmayı yasaklamıştır. Bu konuda şöyle buyurmuştur. **“Allah zengine, zenginliğinden dolayı ikram edeni, fakiri fakirliğinden dolayı hafife alanı lanetlemiştir. Kim bunu yapar, O göklerde Allah'ın ve Peygamberin düşmanı olarak adlandırılır. Onun hiçbir duası kabul edilmez, hiçbir ihtiyacı karşılanmaz.. Yine zengin birine zenginliği sebebiyle alçak gönüllülük gösteren kimseyi, Allah Cehennemde ateşe yüzüstü atar. Eğer zengine hizmet edersen o, kibrini ve zulmünü arttırır. Sen de Allah'ın gözünden düşersin. Eğer fakire hizmet edersen ve onun kalbini iyileştirirsen, dileğini yerine getirirsen, Yüce Allah katında yükselirsin.”**

Seyyid Ahmed er Rufai hazretleri böyle buyuruyor. **Allah cümlemize basiret, ihlas ve hidayet nasip etsin.**

İçindekiler

AYLIK İLİM KÜLTÜR DERGİSİ

Yıl: 12 Sayı: 133

Ekim 2016

SAHİBİ

Burhan Basın Yayın
Eğitim ve Tur. Ltd. Şti.

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Serdar TAŞAR

YAYIN DANIŞMANLARI

Prof. Dr. İbrahim BAYRAKTAR
Prof. Dr. Mustafa AĞIRMAN
Yard. Doç. H. Murat KUMBASAR

YAYIN KURULU

Yusuf ELİBOL
Ramazan ÇAKIR
Aydın BAŞAR
Salih AYDIN
Musa KARACA

GRAFİK TASARIM

Talha AKA

DAĞITIM ORGANİZASYONU

Talha AKA
Gsm: 0541 580 1969

Fiyatı

Tek Sayı: 6 TL
1 Yıllık (12 Sayı) Abone: 72 TL
Yurtdışı
1 Yıllık Abone: 75 Euro

Abonelik İçin Hesap Numaraları

Posta Çeki No: 5091167
Burhan Basın Yay.Eğt.Tur.Ltd.Şti.
Kuvettürk Sultanbeyli Şubesi
Hesap No: 826718 - 1
İBAN: TR51 0020 5000 0008 2671 8000 01
Türkiye Finans Sultanbeyli Şubesi
Müşteri No: 291928
IBAN:TR67 0020 6000 6300 2919 2800 01
Ziraat Bankası Sultanbeyli Şubesi
Hesap No: 1673-44165588-5002
IBAN:TR690001001673441655885002

YAYIN VE İLETİŞİM ADRESİ

Mehmet Akif Mah.
Kuran Kursu Cad.No: 87
Sultanbeyli / İST.
Tel: +9 (0216) 498 94 00
Faks: +9 (0216) 398 94 69

İNTERNET ADRESİ

burhandergisi@hotmail.com
www.burhandergisi.com

BASKI

Milsan A.Ş. 0212 697 1000

YAYIN TÜRÜ

Aylık Süreli Yayın

Gönderilen yazılarda editör ve yayın kurulu
değişiklik yapabilir. Gönderilen yazılar iade
edilmez. Yazılardan kaynak gösterilerek
alıntı yapılabilir.

Yayınlanan reklamlardaki ürün ve hizmetlerin
sorumluluğu reklam verene aittir.

Dünya Bir Misafirhane **4** Prof. Dr. Ali AKPINAR

Efendimiz'in (s.a.v.) Bir Rüyası **8** Yrd. Doç. Dr. Mustafa KARABACAK

Kırık Kapılı Bir Han: Aile **12** Dr. İhsan ŞENOCAK

İnsana Vasiyet **18** Nureddin YILDIZ

Guneymân, Eş'arîler ve Gerçekler **26** Yrd. Doç. Dr. Ebubekir SİFİL

Hikmet Damlası **30** Hz. Pîr Seyyid Ahmed er-Rufai

İlim Öğrenmekten Maksat Ne Olmalı? **32** Abdullatif ACAR

Röportaj **38** H. Murat KUMBASAR

“Çocukların Efendi, Annelerin Cariye

Olduğu Bir Çağda mı Yaşıyoruz? **44** M.Emin KARABACAK

Kula Kulluk Seküler Hukuk **48** Necmi ATİK

Kibâr-ı Kelâm (Ehlullahın Dilinden...) **54** Ubeyd FAKİRULLAH

Mesele Sistem Ve Zihniyet **56** Ersan BİLGİN

Hz. Mûaz B. Cebel (r.anh) **60** Salih AYDIN

Kurban **64** Av. Bahaddin ELÇİ

28 Şubatın Şemsiye Partisi **68** Fatih Sultan SEMİZ

Burhan Çocuk **70** Musa KARACA

İnsana Vasiyet

Nureddin YILDIZ

22

İlim Öğrenmekten Maksat Ne Olmalı?

Abdullatif AÇAR

34

Kula Kulluk Seküler Hukuk

Necmi AÇIK

38

Mesele Sistem Ve Zihniyet

Ersan BİLGİN

54

Prof. Dr. Ali Akpınar

Dünya Bir Misafirhane

“Aslında hepimiz misafiriz şu fâni dünyada. Hepimiz yolcuyuz ve geçici olarak konaklamaktayız burada. Bu sebeple birbirimizi yolcu ve misafir olarak görmekle ve misafire ikrâm etmekle yükümlüyüz.”

Allah Kerîm:

İkrâm, bir adı da Kerîm olan Yüce Allah'ın bu sıfatının tecellisinden nasip lenmek demektir. İste-meksizin, aracısız ve karşılıksız olarak kullarına bol bol ikrâm eden; azap ve cezalandırma konusunda ufak tefek kusurları bağışlayan, lütuf ve ikrâm kaynağıdır Yüce Rabbimiz. **Kerem, her türlü iyilik ve güzelliği içine alır.**

O **Kerîm**'dir, **Ekrem**'dir, **Zül Celâli ve'l-İkrâm**'dır.

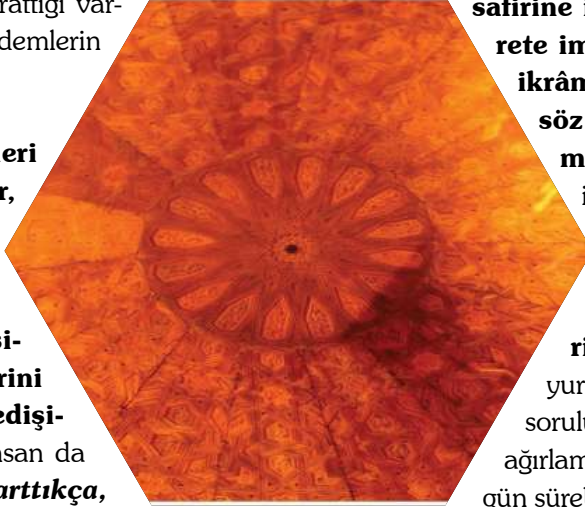
“Ey insan, Kerîm olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?”^[1] “Kim nankörlük ederse bilsin ki benim Rabbim zengin ve kerîmdir.”^[2] “Oku, senin Rabbin Kerem sahibidir.”^[3]

Kur'ân, Yüce Allah'ın kerîm Arşından, kerîm elçisinden, kerîm kitabından, kerim rızkıdan, kerîm mükâfatlarından, kerîm makamdan, kerîm sözden bahseder. Tüm bunlar, Keremli Rabbin kulu olarak bizlerin de kerem sahibi olmak için gayret etmemiz ve bu şekilde O'nu dünya ve âhi-

ret ikrâmılarına nâil olmak için çalışmamız içindir. O halde **O'nun kullarına O'nun gibi karşılıksız, başa kakmadan, bol bol ikrâm etmeli, affedici olmalıyız.**

Üzüm ağacına, ağacı, meyvesi, toplaması, yemesi güzel ve bereketli olduğu için 'kerem' denmiştir. Ama asıl kerem sahibi, Kerîm olan Yüce Allah'a lâyıkıyla kul olan insandır. O'nun gerçek kulları da O'nun yarattığı varlıklara karşılıksız vermeyi erdemlerin en güzeli sayarlar.

Kâmil insan, meyveleri olgunlaşmış ağaç gibidir, dallarını yere sarkıtır. Bu hem onun tevâzu göstergesidir, hem de Yüce Allah'ın kendisine ihsan ettiği meyvelerini O'nun kullarına ikrâm edişinin nişanesidir. Olgun insan da öyle olmalıdır. **İmkânları arttıkça, tevâzuu artmalı ve imkânlarını başkalarıyla paylaşmasını bilmelidir.**

ederdi. O, keremi çok, cömert olan, çokça ikrâm eden, şerefli olandı. Nitekim bir âyette şöyle buyrulmuştur: **"Gerçekten o, keremli bir elçinin sözüdür."**^[5] O, kendisini bize takdim ederken de **"Ben Âdemoğlunun en keremlisiyim"** buyurmuştur. O, komşuya-misafire ikrâmı, imanın olmazsa olmazlarından saymıştı:

"Allah'a ve âhirete iman eden kimse misafirine ikrâm etsin. Allah'a ve âhirete iman eden kimse komşusuna ikrâm etsin."^[6] **"Güler yüz, tatlı söz ve üç gün misafiri ağırlamak"** hadis disiplinlerince ona ikrâmdan sayılmıştır.^[7]

Yine Peygamberimiz (s.a.v.), **"Ev sahibi misafirine hediyesini versin."** buyurmuş, onun hediyesi nedir, diye sorulunca da, onu bir gün bir gece ağırlamak olduğunu, ağırlamanın üç gün sürebileceğini, üç günden fazla ağırlamalarda yapılan harcamaların ise sadaka olacağını beyan etmiştir.^[8]

Kur'ân, Kerîm:

İkrâm, Kerîm Kur'ân'ın ahlakı ile ahlaklanmaktır. Kur'ân, hikmet ve hakikatleriyle herkese ikrâm eden kitaptır. **"Doğrusu bu Kitap, sadece arınmış olanların dokunabileceği, saklı bir kitapta mevcutken âlemlerin Rabbi tarafından indirilmiş olan Kur'ân'ı Kerim'dir."**^[4]

Rasûl-i Ekrem/Kerîm Rasûl:

İkrâm, Keremli Elçi Rasûl-i Ekrem'in izinde olmaktır. Hz. Peygamber (s.a.v.), esen yellerden, yağmur yüklü bulutlardan çok daha cömertti. Herkese duruşu, gülüşü, bakışı, söylemi ve verisi ile ikrâm

Keremli Mü'min/

Keremli Medeniyet:

Kur'ân, misafire ikrâm konusunda cömertliği ile meşhur olan Hz. İbrahim Peygamberi bize örnek olarak anlatır. O, insan suretinde kendisine gelen meleklerle, hemen kızartılmış bir buzağı ikrâm etmişti. **"İbrahim'in ikrâm edilmiş konuklarının haberi sana geldi mi?** Onlar, İbrahim'in yanına girip: **'Selam sana'** demişlerdi, İbrahim de: **'Selam size'** demişti; içinden de, onların

Asıl kerem sahibi, Kerîm olan Yüce Allah'a lâyıkıyla kul olan insandır. O'nun gerçek kulları da O'nun yarattığı varlıklara karşılıksız vermeyi erdemlerin en güzeli sayarlar.

Olgun insan da öyle olmalıdır. İmkânları arttıkça, tevâzuu artmalı ve imkânlarını başkalarıyla paylaşmasını bilmelidir.

‘Tanınmamış bir topluluk’ olduğunu geçirmişti. Hemen ailesine giderek semiz bir buzağı getirmiş, onların önüne sürüp: ‘**Yemez misiniz?**’ demişti.”^[9] Yine misafir ağırlamak istemeyen bir ahâlîyi kınayan Kitabımız^[10], misafirlerini en iyi şekilde ağırlayan Hz. Yusuf (a.s.)’tan bahseder.^[11]

Bizim kültürümüz, organizeli ve devamlı bir biçimde misafirlere ikrâm edilen imârethâne, kervansaray, han, ribât, köy odaları, misafirhane gibi müesseselerle süslüdür.

Osmanlı mimarisinde çok önemli bir yeri olan imârethânelerde fakirlerin yanında misafirler de üç gün süreli bedava yemek yiyebilmekteydiler.

Yine Selçuklular ve Osmanlılarda önemli bir yere sahip olan kervansaraylarda, misafir kim olursa olsun, kendisi bineği ile birlikte üç gün süreyle bedava yiyip içebilmekte ve ücretsiz konaklayabilmekteydi. Hatta yeterince ikrâm yapılamadığından uğurlama sırasında misafirlerden özür dilenmekteydi.

Selçuklular toplam 112, Osmanlılar ise 221 kervansaray inşa ettirmişlerdir. Bu müesseseler, misafirlerin saray gibi ortamlarda ağırlandığı yerlerdi. **Kervansarayların mütevâzı olanlarına han denirdi.**

Gerçekten kervan-saray (yolcu sarayı) ismine yaraşır bir şekilde ve tamamen para kazanma amacına yönelik yapılmış beş yıldızlı otellere taş çıkartacak özelliklerde bir saray donanım ve görünümüne sahipti. Bugün yapan ve yaptırınların evlerinden eser kalmazken, bu yolcu sa-raylarının pek çoğu günümüze kadar ulaşabilmiştir ve bu anlatılanların canlı birer şahidi olarak durmaktadırlar.

O dönemlerde sadece **İstanbul’daki hanların sayısı kırkı bulmaktaydı ki bunların kapasitesi ise 2500-3000 kişilikti.**

Kervansarayların çoğu vakıf olup ücretsiz hizmet verirdi. İçlerinde az da olsa ücretli olanları da vardı.

İmârethânelerde yolcuların hayvanları da bedava tımar edilirdi. Üç gün süreli olarak bedava yemek yiyebilen yolcuya günlük 50 dirhem bal, hayvanına günlük bir şinik arpa verilirdi.

Eskiden yolcu parasız olarak ağırlanan ve yararlanan bir misafirdi, şimdi ise parası ile yararlanan bir müşteri olmuştur. Şimdiki otellerde misafirlerin fiyat listeleriyle karşılaşılmasına karşılık, bizim aşevlerimizin kapısı şu veciz ifadelerle süslü idi:

“Girene açıktır kapımız. Yiyene helaldir malımız.”

Yine o dönemde kişilerin değeri ağırladıkları misafirlerin sayısı ile ölçülürdü. Kim ne kadar çok misafir ağırlarsa, toplum nezdinde saygın bir yere sahip olurdu.^[12]

Kerem sahibi Yüce Rabbimize yaraşır kullar olabilmek, O’nun dünya ve âhiret ikrâmına nâil olabilmek için, Keremli Kitabın âyetleriyle beslenmek, Keremli Elçiye örnek alarak keremli insanlar olmak durumundayız.

Dipnotlar

- [1] 82/İnfîât, 6.
- [2] 27/Neml, 40.
- [3] 96/Alak, 3.
- [4] 56/Vâkıa, 77-80.
- [5] 69/Hâkka, 40.
- [6] Buhârî, Edeb, 31, 85; Rikâk, 23; Müslim, Lukata, 14, İmân, 74, 75, 77.
- [7] Bkz. İ. Canan, Kütüb-i Sitte, X, 302.
- [8] Buhârî, Edeb, 31, 85.
- [9] 51/Zâriyât, 24-27.
- [10] 18/Kehf, 77.
- [11] 12/Yûsuf, 59.
- [12] Bkz. Ali Akpınar, Kur’ân Aydınlığında Seyahat, s. 99-106.

ÂYET el-KÜRSÎ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي دُبْرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ
كَانَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخِرَى.

Rasûlüllah (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdular ki:

**“Her kim farz namazların peşinden Ayet-el Kürsi’yi okursa,
diğer namaza kadar Allah’ın zimmetinde olur.”**

(Hadis için bkz.: Taberânî; Kitâbu'd-Duâ, nr. 674; Süyûtî ed-Dürri'l-Mensûr 1/572.)

Yrd. Doç. Dr. Mustafa KARABACAK

Efendimiz'in (s.a.v.) Bir Rüyası

“Allah'ın Rasûlü rüyaya önem verir ve şöyle buyururdu: **“Rüya üç çeşittir: (Birincisi) Allah'tan bir müjde olan sâlih rüyadır. (İkincisi) şeytandan kaynaklanan üzücü rüyadır. (Üçüncüsü ise) kişinin yaşadıklarından bazısının hayatına yansımasıdır.”** (Müslim, Rüya, 6). ”

Kur'an-ı Kerim, Yusuf (Yusuf, 12/4-6) ve İbrahim (Saffât, 37/102) peygamberlerin rüyasından haber vermektedir. Yine Kur'an-ı Kerim, Rasûlü'ne, Allah'ın doğruyu rüyasında bildirdiğinden bahsetmektedir: **“Allah, rasûlüne gerçeğe uygun rüyasında doğruyu bildirmiştir.”** (Fetih, 48/27). Rüya ile ilgili olarak, İslâm'ın şîârından olan ezanın meşru kılınması Abdullah b. Zeyd ve bazı sahabilerin rüyalarında görmesi ve bunu Hz. Peygamber'e (s.a.v.) anlatmasıyla olmuştur. (Ebû Dâvûd, Salât,

28; Tirmizî, Salât, 139; İbn Mâce, Ezan, 1).

Peygamberlerin haber alma yollarından birisi de rüyalardır (Buhârî, Ta'bir, 1) dolayısıyla onların rüyaları aynı zamanda vahiydir ve ümmetleri için bağlayıcıdır. Peygamberler dışındaki kişilerin rüyaları dini bir kaynak olarak kabul edilmez ve kişinin kendisinden başkasını bağlamaz. Çünkü Müslüman için kaynak Kur'an ve Sünnettir. Ama doğru olan kişilerin rüyalarının doğru olma ihtimalinin yüksek olduğunu yine Allah'ın Rasûlü

“Rüyası en doğru olanınız en doğru sözlü olanınızdır” (Müslim, Rüya, 6) buyurarak bildirmekte ve Müslümanları doğru olmaya teşvik etmektedir. Bu da doğru kişiler için Allah’ın kendilerine bir ikramıdır.

Allah’ın Rasûlü rüyaya önem verir ve şöyle buyurdu: **“Rüya üç çeşittir: (Birincisi) Allah’tan bir müjde olan sâlih rüyadır. (İkincisi) şeytandan kaynaklanan üzücü rüyadır. (Üçüncüsü ise) kişinin yaşadıklarından bazısının hayatına yansımalarıdır.”** (Müslim, Rüya, 6). O (s.a.v.), rüyanın **“peygamberliğin kırk altı kısmından biri”** (Buhârî, Ta’bîr, 2, 10, 26; Müslim, Rüya, 7) olduğunu ve peygamberlikten sonra ise müjdeleyici olarak sâlih rüyaların kaldığını (Buhârî, Ta’bîr, 5) söyledi. Yine O, **“En sâdik rüya seher vakitlerinde görülen rüyadır”** (Tirmizî, Rüya, 3) buyurur ve sabah namazından sonra ashabına **“içinizde rüya gören var mı?”** diye sorardı. Bu durumu sahabenin büyüklerinden Abdullah b. Ömer şöyle anlatmaktadır:

Abdullah b. Ömer’in Rüyası

“Rasûlullah’ın (s.a.v.) sağlığında (sahabilerden) birisi bir rüya gördüğünde gelip bunu Rasûlullah’a (s.a.v.) anlatırdı. Ben de, Rasûlullah’a (s.a.v.) anlattım diye rüya görmeyi istemiştim. Rasûlullah (s.a.v.) zamanında mescidde uyurdum, genç bir delikanlı idim. Bir keresinde rüyamda sanki iki meleğin beni alıp cehenneme götürdüklerini gördüm. Bir de baktım ki, cehennem, kuyunun içi gibi örülmüştü. Cehennemin, kuyunun makara konulan dikmeleri gibi iki dikmesi vardı. Kuyunun içine baktım, bir de ne

göreyim, içerisinde tanıdığım birtakım kimseler var. Hemen **“Eûzu billahi mine’n-nâr, Eûzu billahi mine’n-nâr, Eûzu billahi mine’n-nâr”** Cehennemden Allah’a sığınırım, Cehennemden Allah’a sığınırım” demeye başladım. Derken bu iki meleği, başka bir melek karşıladı. Bana **“Korkma”** dedi. Rüyamı (ablam) Hafsa’ya anlattım. Hafsa da, Rasûlullah’a (s.a.v.) anlatmış, o da **“Abdullah ne güzel bir kimsedir! Keşke gecenin bir kısmında kalkıp da gece namazı kılmayı adet edinse!”**

buyurdu. Abdullah b. Ömer bundan sonra geceleyin çok az uyur oldu. (Buhârî, Teheccüd, 2, Fedâilu’s-Sahâbe, 19, Ta’bîr, 35, 36; Müslim, Fedâilu’s-Sahâbe, 140).

Yine Abdullah b. Ömer anlatmaktadır: “Bir rüya gördüm. Sanki elimde ipekten dokunmuş kalın bir kumaş parçası vardı. Ben cennetin içerisinde gitmek istediğim bir yer olduğunda o kumaş parçası muhakkak oraya uçardı. Daha sonra bu rüyamı kız kardeşim ve müminlerin annesi Hafsa’ya anlattım. Hafsa da bu rüyayı Efendimiz’e (s.a.v.) anlattı. Efendimiz (s.a.v.) **“Ben, Abdullah b. Ömer’i, Allah’ın sınırlarını ve kulların haklarını yerine getiren iyi bir kimse olarak görüyorum”** buyurdu. (Buhârî, Teheccüd, 21, Ta’bîr, 25; Müslim, Fedâilu’s-Sahâbe, 139).

Efendimiz’in (s.a.v.) Rüyası

Semüre b. Cündeb anlatmaktadır: **“Rasûlullah (s.a.v.) sık sık “Sizden bir rüya gören yok mu?”** diye sorardı. Görenler de, O’na Allah’ın dilediği kadar anlatırlardı. Bir sabah bize yine sordu. **“Sizden**

Allah’ın Rasûlü “Rüyası en doğru olanınız en doğru sözlü olanınızdır” (Müslim, Rüya, 6) buyurarak bildirmekte ve Müslümanları doğru olmaya teşvik etmektedir. Bu da doğru kişiler için Allah’ın kendilerine bir ikramıdır.

O, “En sâdık rüya seher vakitlerinde görülen rüyadır”
(Tirmizî, Rüya, 3) buyurur ve sabah namazından sonra
ashabına “İçinizde rüya gören var mı?” diye sorardı.

bir rüya gören yok mu?” Kendisine **“Bizden kimse bir şey görmedi!”** dediler. Bunun üzerine **“Ama ben gördüm”** dedi ve anlattı: “Bu gece bana iki kişi geldi. Beni alıp haydi yürü! dediler. Yürüdüm. Yatan bir adamın yanına geldik. Yanında biri, elinde bir kaya olduğu halde başucunda duruyordu. Bazen bu kayayı başına indirip onunla başını yarıyordu, taş da sağa sola yuvarlanıp gidiyordu. Adam taşı takip ediyor ve tekrar alıyordu. Ama başı eskisi gibi iyileşinceye kadar vurmuyordu. İyileştikten sonra tekrar indiriyor, önceki yaptıklarını aynen yeniliyordu. Beni getirenlere **“Sübhânallah! Nedir bu?”** dedim. Dinlemeyip **“Yürü! Yürü!”** dediler. Yürüdük, sırtüstü uzanmış birinin yanına geldik. Bunun da yanında, elinde demir kancalar bulunan biri duruyordu. Adamın bir yüzüne gelip, çengeli takıp yüzünün yarısını ensesine kadar soyuyordu. Burnu, gözü enseye kadar soyuluyordu. Sonra öbür tarafına geçip, aynı şekilde diğer yüzünün derisini de ensesine kadar soyuyordu. Bu da, yüz derileri iyileşip eskisi gibi sıhate kavuşuncaya kadar bekliyor, sonra tekrar önce yaptıklarını yapmaya başlıyordu. Ben burada da **“Sübhanallah! Nedir bu?”** dedim. Cevap vermeyip **“Yürü! Yürü!”** dediler. Beraberce yürüdük. Fırın gibi bir yere geldik. İçinden birtakım gürültüler, sesler geliyordu. Gördük

ki, içinde bir kısım çıplak kadınlar ve erkekler var. Aşağı taraflarından bir alev yükselip onları yalıyordu. Bu alev onlara ulaşınca çığlık koparıyorlardı. Ben yine dayanamayıp **“Bunlar kimdir?”** diye sordum. Bana cevap vermeyip **“Yürü! Yürü!”** dediler. Beraberce yürüdük. Kan gibi kırmızı bir nehir kenarına geldik. Nehirde yüzen bir adam vardı. Nehir kenarında da yanında birçok taş bulunan bir adam duruyordu. Adam bir müddet yüzüp kıyıya doğru yanaşınca yanında taşlar bulunan kıyıdaki adam geliyor, öbürü ağzını açıyor bu da ona bir taş atıp kovalıyordu. Adam bir müddet yüzdükten sonra geri dönüp adama doğru yine yaklaşıyordu. Her dönüşünde ağzını açıyor, kıyıdaki de ona bir taş atıyordu. Ben yine dayanamayıp **“Bu nedir?”** diye sordum. Cevap vermeyip yine **“Yürü! Yürü!”** dediler. Beraberce yürüdük. Çok çirkin görünüşlü bir adamın yanına geldik. Böylesi çirkin kimseyi görmemişsinizdir. Bunun yanında bir ateş vardı. Adam ateşi tutuşturup etrafında dönüyordu. Ben yine **“Bu nedir?”** diye sordum. Cevap vermeyip **“Yürü! Yürü!”** dediler. Beraberce yürüdük. İri iri ağaçları olan bir bahçeye geldik. İçerisinde her çeşit bahar çiçekleri vardı. Bu bahçenin içinde çok uzun boylu bir adam vardı. Semâya yükselen başını neredeyse göremiyordum. Etrafında çok sayıda çocuklar

vardı. Ben yine “Bunlar kimdir?” dedim. Cevap veremeyip **“Yürü! Yürü!”** dediler. Beraberce yürüdük. Ulu bir ağacın yanına geldik. Ne bundan daha büyük, ne de daha güzel bir ağaç hiç görmedim. Arkadaşlarım **“Ağaca çık!”** dediler. Beraberce çıkmaya başladık. Altın ve gümüş tuğlalarla yapılmış bir şehre doğru yükselmeye başladık. Derken şehrin kapısına geldik. Kapıyı çalıp açmalarını istedik. Açtılar ve beraberce girdik. Bizi bir kısım insanlar karşıladı. Bunlar yaratılışça bir yarısı çok güzel, diğer yarısı da çok çirkin kimselerdir. Sanki böylesine güzellik, böylesine çirkinlik görmemişsinizdir. Arkadaşlarım onlara **“Gidin şu nehire banın!”** dediler. Meğerse orada açıkta bir nehir varmış. Suyu sanki sâfi süttü, bembeyazdı. Gidip içine banıp çıktılar. Çirkinlikleri tamamen gitmiş olarak geri geldiler. İki tarafları da en güzel şekli almıştı. Beni dolaştıran arkadaşlarım açıkladılar: **“Bu gördüğün, Adn cennetidir. Şu da senin makamındır.”** Gözümü çevirip baktım. Bu bir saraydı, tıpkı beyaz bir bulut gibi. **“Beni gezdirin, içine bir gireyim!”** dedim. **“Şimdilik hayır! Amma mutlaka gireceksin”** dediler. Ben **“Gecedен beri acayip şeyler gördüm, neydi bunlar?”** diye sordum. “Sana anlatacağız, dediler ve anlattılar: **“Taşla başı yarılan, o ilk gördüğün adam, Kur’ân’ı atıp reddeden, farz namazlarda uyuyup kılmayan kimsedir. Ensesine kadar yüzünün derileri, burnu, gözü soyulan adam, evinden çıkıp yalanlar uydurup, etrafa yalan saran kimsedir. Fırın gibi bir binanın içinde gördüğün kadınlı erkekli çıplak kimseler, zina yapan erkek ve kadınlardır. Kan nehrinde yüzüp ağzına taş atılan adam fâiz yiyen adamdır. Ateşin yanında durup onu yakan ve etrafında dönen pis manzaralı adam, cehennem, ateşin bekçisidir. Bahçede gördüğün uzun boylu adam İbrahim (a.s.) idi. Onun etrafındaki çocuklar ise, fıtrat üzere (bûluğa ermeden) ölen çocuklardır.”** Cemaatten biri hemen atılarak: **“Ey Allah’ın Rasûlü! Müşrik çocukları da mı?”** diye sordu. Rasûlullah (s.a.v.) **“Evet”** dedi, **“müşrik çocukları da”** ve anlatmaya devam etti: **“Yarısı güzel yarısı çirkin yaratılışlı olan adamlara gelince, bunlar iyi amellerle kötü amelleri birbirine karıştırıp her ikisini de yapan kimselerdir. Allah onları affetmiştir.”** Buhârî, Ta’bîr, 48.

Selam ve dua ile...

Dr. İhsan ŞENOC AK

Kırık Kapılı Bir Han: Aile

“Çocuk, dili de, dini de anneden öğrenir. Annesinden aldığı dille meramını anlatır. Ondan öğrendiği dine göre yaşar. Bu yüzden annesi Âsiye ya da Meryem olan çocukların çoğu dünyada Cennet'in kokusunu alacak,

”

Kur'an-ı Kerîm hem erkeklere hem kadınlara; hem hürlerle hem de kölelere indi. **Ayetler okunduğu sınıflar arasındaki mesafeler kalktı, insanlar birbirine yaklaştı, kardeşliğin yolu açıldı. Öfke azaldı, ihanet aşağılandı, muhabbet ve sadakat en muhteşem zamanlarını yaşadı.** Kadın, hizmetçilikten erkeğe eş olma makamına yükseldi. Cinsel bir meta olmaktan kurtuldu. Erkek, noksanlığını onunla giderdi, onda tamama erdi. **Aile, huzura erdi; şekavet gitti, saadet geldi.**

Aristo'dan menkul olan, “İnsanların efendiler ve köleler diye iki farklı sınıfa ayrıldığı” yalanı İslam'la yıkıldı. Devlet başkanı Hz. Ömer, Hz. Ebu Bekir'in azad ettiği Bilal b. Rebah'a, “Mevlana/Efenditimiz” diye hitap etti. **Camilerdeki saf düzeni, efendilerle köleler, asillerle ezilenler arasındaki ayrımcılığa son verdi. Birinci safta rütbesi yüksek olanlar ya da zenginler değil, camiye önce girenler durdu.** Dünya tarihinde ilk defa bir köle Peygamber Mescidinde hürlerin önüne geçti, bir

siyah orada beyazlara imam oldu. İnsanlar hürriyet zevkini orada tattı.

İnsan, kendini keşfetmeye çağrıldı. Herkes önce kendisi addedildi, kendinden sorumlu tutuldu. Bir mücrimin kendilerine aidiyetinden dolayı bir ailenin ya da bir kabilenin cezalandırılmasına son verildi. Be-raati zimmetin asıl olması, esas alındı. Hükümlerin, müstebirlerin yakınlarının lehine göre verilmesi ge-leneği sona erdi. Adalet herkes için esas kabul edildi. Müminler kendileri, anne ve babaları, yakınları aleyhine de olsa adaletten ayrılmamaya, Allah için şahitlik yapmaya çağrıldı¹.

Yaşadıklarını söyleyen, yenince affeden, yenilince de sabreden Peygamber-i Ekber'in buyrukları umut olduğu Hicaz'da. Onu görmek, umu-du soluklamak için uzun mesafe-ler kat edildi, çöller aşıldı.

Aile Seferberliği

İslam, İnsanlığın kurtuluşu için ilan edilen bir seferberlikti. **Cahiliyye devrinde zulümden zevk alanlar, hidayete erince mazlumların hürriyeti için yollara düştü.** Kur'an-ı Kerim bütün müminle-re, **"Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."**² buyurunca müminler kendilerinden sonra evlerinde yoğunlaştı. **Diriliş merkezden çevreye, aileden cemiyete taşındı.** Cemiyetin ruhuna kalıcı imzalar atan Abdullahlar, Enes b Malikler o evlerde yetişti. İslam fertten sonra "aile"yi kurtardı. **Allah'a iman**

edenlerin önce yürekleri sonra evleri ardından da cemiyetleri İslam okulu haline geldi. Bu bağlamda Peygamber-i Ekber tebliğde üçüncü adı-mı attı ve **"Yakın akrabalarını uyar!"**³ âyeti nâ-zil olunca Kureyş kabilesini toplantıya çağırdı. İcabet edenlerden kimine umûmi, kimine de hususi manada şöyle hitâp etti:

"Ey Ka'b b. Lüey oğulları! Kendinizi ce-hennemden kurtarınız!

Ey Mürre b. Ka'b oğulları! Kendi-nizi cehennemden kurtarınız!

Ey Abdüşems oğulları!

Ey Abdümenâf oğulları! Kendinizi cehennemden kurtarınız!

Ey Hâşim oğulları! Ken-dinizi cehennemden kurtarınız!

Ey Abdülmuttalib oğul-ları! Kendinizi cehennemden kurtarınız!

Ey Fâtıma! Kendini ceh-en-nemden kurtar! Çünkü sizi Al-lah'ın azâbından kurtarmaya benim gücüm yetmez. Lakin aramızdaki ak-rabalık bağı sebebiyle sizinle ilgimi kesmeye-ceğim."⁴

Allah Rasulü, babalara kendileri gibi çocuklarını da korumakla mükellef olduklarını hatırlattı. Soğuk-tan sıcaktan koruduğu gibi şirkten, küfürden de koru-yacaktı babalar yavrularını. Evini, arsasını, parasını, kasasını koruyan babalara çocuklarını da korumayı emretti İslam. Vazife ihlali yaptığından dolayı evladını kaybeden babaları ise her nevi yürek yarasına mer-hem olacak bir tövbeyle Allah'a yönelmeye çağırdı.

Topyekün sahabe, çocuklarının **"dareyn sade-ti"** için seferber oldu. **Müminlerin evlerinde iba-dete aşık evlatlar yetişti.** Allah Rasulü;

Cahiliyye devrinde zulümden zevk alanlar, hidayete erince mazlumların hürriyeti için yollara düştü. Kur'an-ı Kerim bütün müminlere, "Ey iman edenler! Kendinizi ve ailenizi, yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."²

Allah'a iman edenlerin önce yürekleri sonra evleri ardından da cemiyetleri İslam okulu haline geldi.

“Abdullah ne güzel bir kuldur. Bir de gece kalkıp namaz kılsaydı ne iyi olurdu.” buyurunca, Abdullah b Ömer'in hayatı değişti, geceleri çok az uyudu⁵.

Nereden Başlamalı?

Ailesine karşı vazifesini ifa etmediğinden dolayı çocuklarını sokak ya da ahlak mafyasına kaptıran babalara Kur'an-ı Kerim yeni hayatın nasıl inşa edileceğini ve muhtevasının ne olacağını, topyekün aile yaralarına merhem olacak, yarınları da istikamet tayin edecek bir çerçevede zikretti ve onları çekisinden süzölmüş saf bir bal gibi halis bir tövbeye davet etti(Tahrîm: 8).

Babalar mı, Hocalar mı?

Sınav için uyanan, işe yetişmek için kalkan fakat namaz için uyanamayan babaların eli altında namazsız büyüyen çocukların kurtuluşu için, namaz sefer-

berliği başlatamadığımızdan dolayı imamlar, vaizler, ilahiyatçılar olarak top yekün hepimiz tövbe etmeliyiz. Ahir ömründe bir kolunda Hz. Ali, diğerinde ise Hz. Abbas olduğu halde ayaklarını yere süre süre mes-cide giden Peygamber-i Ekber'in ibadet hassasiyeti-ne rağmen Ramazan boyu millete nesh, nûzûlu İsa, Kıyamet Alametleri, Hz. Adem'in durumu gibi mev-zuları anlatarak cihadı olduğu gibi namazı, orucu da gündemden düşüren hocalara meydan vererek, di-niyle oynanan bu millet adına **“emr-i bi'lma'rûf”** vazifemizi yapmadığımızdan dolayı istiğfar etmeliyiz. Kızına, **“Erkekten arkadaş değil, eş olur. Onun-la aynı masada oturamaz, muhabbet edemez, tatile çıkamazsın. Allah Azze ve Celle buna müsaade etmez Yavrum!”** dediğinde, **“Peki ya Baba! Hocalar neden kadınlarla birlikte otu-rur, muhabbet eder, halkalarda ders okur?”** de-diğinde cevap veremeyen, kızının ehl-i dünya hocalar eliyle bozulmasını çaresiz bir halde izleyen muzdarib ebeveynler adına tövbe etmeliyiz. Modernitenin kül-tür, sanat ve şehvet saldırılarına hedef olan bir nesle karşı vazife ruh ve şuurunu yitirdiğimizden dolayı mil-let olarak Allah'a iltica etmeliyiz.

Evlenmek için hazırlık yapan, taksitle ev eşyalarını satın alan delikanlı, ilk mektepten sonra çeyiz hazırlama seferberliğine koyulan hanımefendi, içinde ebedi kalacağı Ahiret evi için gerekli çalışmayı yapmadıysa bundan do-layı hem onlar, hem de onların bu hallerine sessiz kalan bizler masiyetten payımız nisbe-tinde tövbe etmeliyiz.

Aile Kalesinin İç Muhafızı: Anne

Milletlerin mana ve maddesini olduğu gibi bugü-nü ve yarını da koruyan kale hükmünde olan aile, içeriden anne, dışarıdan ise baba tarafından muha-

faza edilir. Biri mevzisini terk ederse, diğeri yalnız başına vazife yapamaz, kaleyi koruyamaz. Ev, düşman istilasına uğrar. Bu yüzden evlenirken kız, erkekte, erkek de kızda aileye muhafız olabilme istidatı aramalı. **Allah Rasulü'nün de buyurduğu gibi, erkek, bir kızla malı, güzelliği, nesebi veya dindarlığından dolayı evlenir. Diğer hususlar kameti ve kıymetine göre payını koruması şartıyla dindar bir kızla evlenen Müslüman genç, İslam'ın en küçük fakat en mahrem kalesine muhafız olmaya namzed bir eş, bir kahraman almış olur.**

Aile Komutanlığı ve Cihad

Bu yüzden babaya aileyi korumayı emreden, vazife ihlalden oluşan eksiklerden dolayı da tövbeye çağıran Allah Azze ve Celle, onu yedi gün 24 saat İblis'e karşı ailesi için nöbete çağır ve **"Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karşı cihad et ve onlara sert davran, asla taviz verme!"**⁶ buyurur.

Aileyi muhafaza etmek bütünüyle Ümmeti de muhafaza etmek anlamına geldiğinden, cihad emrinde muhatap doğrudan Peygamber-i Ekber alındı ve dava O'nun üzerinden anlatıldı. Günahattan zevk alırken tövbeden sonra yalnız ibadetten haz alır hale gelen **Müslüman, ailesine sarıldıkça İblis'in taarruzu şiddetlenir; bir gün kızının kıyafeti, bir başka gün ise oğlunun bir kıza olan meyli sorunuyla yüzleşir, yorulur**, usanır fakat bir muharebe alanında adı aile olan bir kalenin komutanı olduğunu, cephenin en önünde ise Allah Rasulü'nün

sathı müdafaa yaptığını hiç hatırlından çıkarmaz. Yıkıldığında, hiç yıkılmayan Hz. Fatıma'nın babası Hz. Muhammed'e bakar. İşte bunun için Allah Azze ve Celle **"cihad talimatını"** Rasulü üzerinden Ümmet'e duyurmuştur.

Alem-i İslam'ın Hududu Olarak Aile

Kadim zamanlarda sufiler **"suğûr"** denen Müslümanlarla kafirler arasındaki hududa gider, orada bekler, ibadet ve cihad ederlerdi. Aile de Müslümanların, Şeytan'ın ordularıyla ilk karşılaştığı muharebe alanıdır. Eğer Şeytan orada püskürtülür ve rec'at etmek zorunda kalırsa, İslam cemiyeti taciz kurşunlarına hedef olmaktan kurtulur. Aksi olması durumunda ise dört bir yönden gelen İblis' Ümmet'i tarumar eder. İslam Alemi'nin iki asırlık mağlubiyetinin temel nedeni işte budur. Hudud mesabesinde olan evlerimiz bugün, iki kapısı kırık bir han gibidir. İblis'in dilediği zaman, dilediği bir programla içine girip operasyon yaptığı bir han...

Direnişin Öncüleri

Peygamber-i Ekber kumandasında aileyi muhafaza etmek için daimi olarak cenk etmeye çağrılan⁸ müminlere, Allah Azze ve Celle hayatın her mevsimine misal teşkil edecek örnekler de verir.

İhanet eden eşlerini ilahi cezaya karşı koruyamayan Hz. Nuh ve Lut'tan bahseder⁹. Yıllarca Allah'ın bu iki salih kulu ile birlikte olan hain iki eş, madde planında onlara en yakın olmalarına rağmen manada ise en uzak dururlar. Bu yüzden ne Hz. Nuh ne de Hz. Lut Allah'tan gelen azaba karşı onları koruyabil-

Allah Rasulü;

"Abdullah ne güzel bir kuldur.

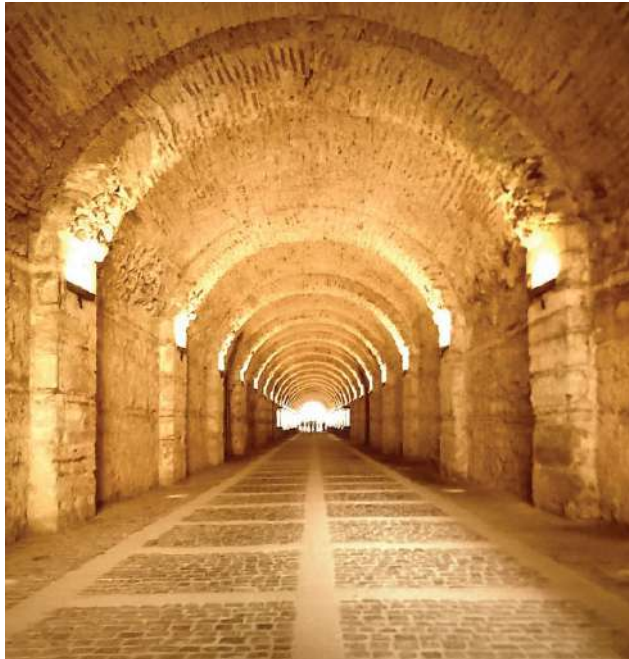
Bir de gece kalkıp namaz kılsaydı ne iyi olurdu." buyurunca, Abdullah b Ömer'in hayatı değişti, geceleri çok az uyudu⁵.

Müslüman, ailesine sarıldıkça İblis'in taarruzu şiddetlenir; bir gün kızının kıyafeti, bir başka gün ise oğlunun bir kıza olan meyli sorunuyla yüzleşir, yorulur,

di. Çünkü İslam'da kurtuluş nesebe ya da sihriyete göre değil iman ve amele göredir. **"Sura üflendiğinde ne akrabalık bağları fayda verecek ne de** (herkes kendi derdinde olduğundan) **dünyada olduğu gibi birbirini soracak."**¹⁰. Diriliş günü evi camiye yakın olanlar, babası medrese yapanlar, soyu evliyaya dayananlar değil, bizzat camide olanlar, ruhunu medrese yapanlar, kendisi de Allah'a dost olanlar kurtulacak. Kıyamet, bahanelerin sona erdiği, insanın hakikatle yüzleştiği gün olacak.

Saraydaki Büyük Müslüman: Âsiye

Allah Azze ve Celle ezansız semtlerde ya da namazsız evlerde doğan, ibadet ederken seccadesi önünden ya da çarşafı üzerinden alınan İslam'ın kızlarına Firavun'un eşi Âsiye'yi örnek verdi. Kime gidebilirdi Âsiye; babasına ya da kardeşine sığınsa Firavun'un gazabından onları koruyabilir miydi? Bu yüzden mevsisinde durdu, belayı yalnız başına göğüsledi,

direndi, **"Allah-u Ekber"** dedi. Bütün saray üzerine gitti. Yetmedi, Firavun'un öfkesi durulmadı, yere çakılan dört kazığa el ve ayaklarından bağlı olduğu halde yıllarca aynı yastığa baş koyduğu eşi tarafından işkence gördü. Kısık sesiyle asırlara duyuracak bir eda ile, **"Rabbim! Yüce katında, Cennet'te benim için ev yap, beni Firavun'dan ve yaptıklarından kurtar"**¹¹ diye yalvardı. **Sarayı değil, rızanı istiyorum, artık takatim kalmadı, dayanamıyorum, al beni huzuruna Allah'ım,** dedi Âsiye.

Hız. Âsiye en zor şartlarda da nasıl -Kur'an'da zikre medar olacak kadar- büyük Müslüman olunur, onu gösterdi. Allah'a ve Rasulü'ne düşman babaların evlerinde hidayete uyanan İslam'ın kızları dün olduğu gibi, bugün de Hız. Âsiye'den **"Nasıl ölene kadar müslüman yaşanır?"** onu öğrenecek.

Bir İffet ve İtibar Savaşçısı: Hz Meryem

Okulda, mahallede kuşatılan, iffeti ve örtüsü ile alay edilen ya da en güvendiği arkadaşlarını Batı uygarlığına kaptıran İslam'ın kızlarına da, yalnız başına Yahudilere karşı iffet ve itibar savaşı veren, buna rağmen ideolojileri değil de, Allah'ın nizamını tasdik eden Hız. Meryem'i misal getirdi. Pek çok erkeğin yapamadığını yapmaya muktedir olduğundan dolayı Allah Azze ve Celle onu tebci noktasında, **"müennes/kanitât/İtaat edenler"** yerine **"müzekker/kânitîn/yürekten itaat edenlerdendi"**¹² buyurdu.

Bu çağda yaşayan İslam'ın kızları da iffet ve hayada saf haliyle kadın, İblis'in saldırılarına karşı ise halis anlamda erkek yürekli olacak. İşte o zaman Allah Azze ve Celle Meryemler soyundan gelen İsaları koruyup, hasımlarını kahredecek.

Cennet Yolu Aileden Geçer

Kudüs'te, Mısır'da direnen erkek yürekli kadınlar da Hz. Meryem'e baktı. Kur'an'dan cesaret alarak putlara veyl, Allah'a secdeler olsun, dedi çağdaş Meryem'ler. Bu yüzden Allah Rasulü bir çubukla yere, büyüklerin adını çizerek/yazarken Hz. Âsiye ile Meryem'i de yazdı. Kur'an-ı Kerim eşlerinin iman ve hidayetini itimat edip, dünyaya meyleden kadınlara Cehennem'in; Allah ve Rasulü'ne hasım olanların evlerinde "Allah-u Ekber" diyenlere de Âsiye ile Cennet'in yolunu gösterdi. Hz. Meryem ise moda vadisine düşüp ölüm denizlerine sürüklenenlere, "Küfre nasıl meydan okuyacaklarını" işaret etti. Eğer Meryem gibi olursanız, Onu koruyan Allah, sizi de himaye edecektir, buyurdu.

Çocuk, dili de, dini de anneden öğrenir. Annesinden aldığı dille meramını anlatır. Ondan öğrendiği dine göre yaşar. Bu yüzden annesi Âsiye ya da Meryem olan çocukların çoğu dünyada Cennet'in kokusunu alacak, annesi "haine" olanların ekserisi de Cehennem yoluna girecek. O halde "çocuklar için" adı aile olan bir seferberlik başlatalım. Kadınların içine, erkelerin de dışına sahip olduğu evler kuralım. Adımını atanların ateşe düştüğü Cehennem çukuru değil, misk-ü anber kokulu Cennet bahçesi evler inşa edelim.

Kısık sesiyle asırlara duyuracak bir eda ile, "Rabbim! Yüce katında, Cennet'te benim için ev yap, beni Firavun'dan ve yaptıklarından kurtar"¹¹ diye yalvardı. Sarayı değil, rızanı istiyorum, artık takatim kalmadı, dayanamıyorum, al beni huzuruna Allah'ım, dedi Âsiye.

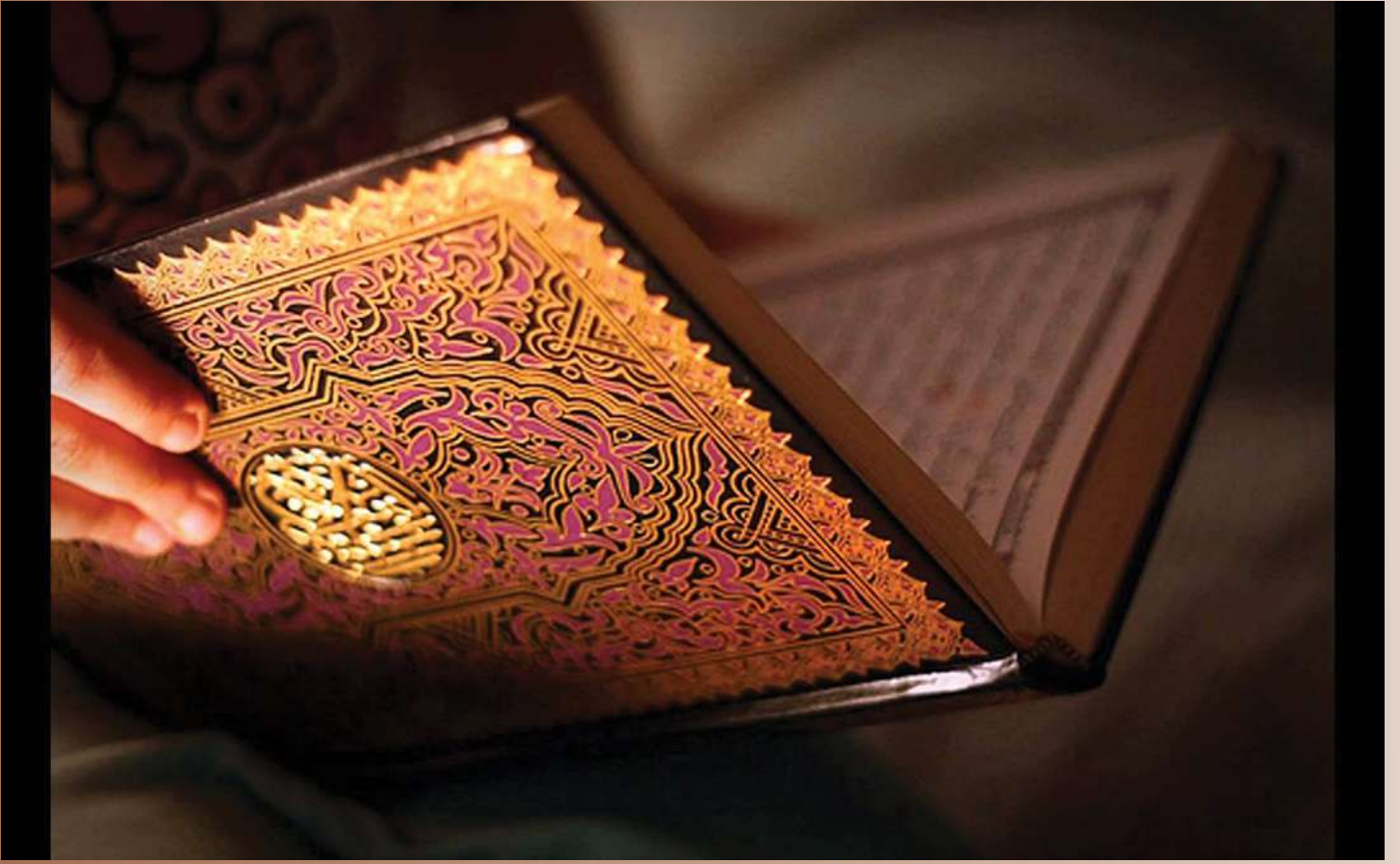
Cehennem Çukurlarından Cennet Vadilerine

Müslümanlar! Hz. Muhammed'in mana ordusundaki vazifeniz gereği, İblis'in medya organlarıyla ailelerinize yaptığı taarruzları püskürtünüz. 28 Şubat sürecinde kızlarınızın başlarındaki örtülerin alındığı, küçük yavruları camiye almanın ya da bir kutlu doğum programında ilahi okumalarının suç sayıldığı günleri unutmayınız. Onlar, "bu hal bin yıl sürecektir" dediğinde ürkmüş, İslam'ın geleceğine ağlamıştınız. Allah yardım etti, hezimet zafere döndü, her yer imam-hatiplerle doldu. Ne varki cuntanın açamadığı başları şimdi İblis "moda rüzgarıyla" açıyor. Müslüman mahalleri tam da Peygamber-i Ekber'in buyurduğu gibi örtülü çıplaklarla doldu.

Eğer Ümmet'in kızları, Âsiye ya da Meryem'i değil de magazinlerdeki hayatları örnek alırlarsa varlıkta yokluk yaşayacak, nankörlük hükmü giyecek¹³, bastıkları dalı kesecek, Cehennem çukurlarına savrulacaklar. Aksini yaparlarsa, babaların dışarıdan koruduğu evlerde sahabe ruhlu büyük Müslümanlar yetiştirecek, Fatihlere anne olacaklar.

Dipnotlar

1. Nisâ: 135
2. Tahrîm: 6
3. Suarâ: 26
4. Müslim, İmân, 91; Tirmizî, Tefsîru Sûre (27) 2; Nesâî, Vesâyâ 6.
5. Müslim, Fedâilü's-Sahabe 31
- 6, 8. Tahrîm: 9
7. A'raf: 17
9. Tahrîm10
10. Mûminûn: 101
11. Tahrîm, 11
12. Bkz. Tahrîm: 12
13. İbrahim: 7

Nureddin YILDIZ

İnsana Vasiyet

“Kulaklarınız, beyniniz, kalbiniz, tüyleriniz hazırsa, bu ayetteki ifadeye dikkat ediniz. “İnsana vasiyetimizdir” ayetine dikkat ediniz. “Allah olarak bana ve anne babana teşekkür etmesini bileceksin çünkü seni o kadın, karnında taşımıştı”

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selame alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Değerli Mü'min Kardeşlerim,

Biz Kur'an ümmetiyiz. **Kur'an'ın ümmeti olmak; bizim için hiçbir zaman değişmeyecek olan, çok önemli kural-lara bağlı olmayı gerektirmektedir.** Biz elimizdeki şu Kur'an'ı Kerim'i Allah'ın kitabı olarak görürüz. **Rabb'imize ne kadar yakınlaşmak istiyorsak, bu yakınlaşmayı da Kur'an belirleyecektir diye iman ederiz.** Elimizdeki Kur'an, bizim hayatımızın baştan sona kadar ölçüsü olduğu zaman, Müslümanca yaşıyoruz demektir. Kur'an'ımızda bizimle bağlantısı kopmuş

bölümler bulunduğu sürece de maazallah- camide bile olsak, Allah'tan uzak yaşıyoruz demektir. **Çünkü Rabb'imizle aramızdaki iletişim, Kur'an üzerindendir.**

Kardeşlerim,

Biz mü'min olarak şu dünyada, Allah'ın veryüzünde hayata son vereceği güne kadar Kur'an'ı Kerim'in hiçbir ayetinin, hiçbir kelimesinin eskimeyeceğine iman ediyoruz. Medine'de indiği gün filan ayetin bağlayıcılığı ne ise, bugün, yarın ve kıyamet sabahına kadar aynı ayet, her mü'mini aynı oranda bağlıyor, etkiliyor, itaat ettiriyor demektir. Kur'an, bunun için vardır. Bir ayeti, bir kelimesi **"filan asırda şu güçteydi, bu asırda şu güçtedir"** denildiği zaman, Kur'an'a iman edilmiş olmaz. Böyle inanıyor, böyle iman ediyoruz el-hamdülillah.

Kardeşlerim,

Dikkatten kaçabilecek bir ayrıntıyı daha Kur'an üzerinden konuşmamız gerekiyor. Ben bir mü'min olarak, Rabb'im kitabı Kur'an'ı Kerim'in ilk ayetinden son ayetine kadar tamamını, benim Rabb'im kitabı olarak görüyorum. Bundan dolayı; **filan ayetini "çok önemli", filan ayetini "önemli", filan ayetini de "eh işte, fena değil" şeklinde yorumlayarak, manavdan sebze seçer gibi -hâşâ- Kur'an'dan ayet seçmem.**

Allah, Yahudileri ve Hristiyanları Kur'an'ında ayıplarken **"niye ayetlerimden seçiyorsunuz, bir kısmı hoşunuza gidiyor da bir kısmı gitmiyor mu"** diyor. Mü'min, Kur'an'ın bütün ayetlerini yüzde yüz kendisi için görür. Belki yirmi, otuz ayetini bir nedenle uygulayamıyor, barikatları aşamıyor olabilir. İnsandır, zayıftır, hatalıdır. Ama Kur'an'a, tamamı benim diye bakar.

"Şu sûresi çok mübarek, bu sûresi de fena değil" dediğimiz zaman Allah'ın kitabına sarsılmış bir imanla bakarız. Bir mü'min, filan sûrede, filan ayette **"Allah buyuruyor ki"** sözünden sonra hiçbir şekilde, **"bu ayet şu zaman için midir, bu zaman için midir"** demez, diyemez. Eğer böyle bir şey derse mü'min olamaz.

Aynı şekilde o zor, bu kolay, bu fena değil, o kırmızı, bu turuncu, bu yeşil diye ayetleri trafik göstergesi gibi renkten renge de bölemez. Kur'an bir tanedir. Bütün ayetleri, bir ayet kadardır. Bir ayet de Kur'an'ın bütünü kadardır. Böyle inanmadıkça Kur'an olması ile kitap olması arasında fark olmaz. **Bu Kur'an, ders kitabı, tarih kitabı değildir, Allah'ın kitabıdır.**

Kardeşlerim,

Yaşadığımız hayat tarzı, dünyadaki mevcut düzen, bizi ayetler arasında bir ayrıma götürüyorsa, yeniden silkinmeye ihtiyacımız var demektir. Mesela; **Kur'an'da hem cihat, hem namaz ayetleri var. Bir mü'min, cihat ayetlerini "çok önemli" görüp, namaz ayetlerini de "önemli" görüyorsa Kur'an'a böyle iman olmaz.** Namazı nasıl görüyorsan, cihadı da öyle göreceksin. Çünkü bunlar, Kur'an'ın parçalarıdır. Ayetler arasından teknik imkânlarla, ekonomik durumumuza, coğrafyamıza, yaza-kışa göre seçim yapacak hâlimiz yoktur. **Topluca iman ettik ve kendimize Kur'an'dan beyin ve kalp yaptık.**

Aziz Kardeşlerim,

Dünyada belki sarı, turuncu ayetleri olan Kur'an henüz yok. **Bu şekilde basılı olan bir Kur'an yok ama zihinlerimizde, renklere böldüğümüz Kur'an ayetleri olabilir. Böyle bir tehlikeden söz etmeye çalışıyorum. Kur'an, Fatiha'sın-**

Kur'an'ı Kerim'i Allah'ın kitabı olarak görürüz. Rabb'imize ne kadar yakınlaşmak istiyorsak, bu yakınlaşmayı da Kur'an belirleyecektir diye iman ederiz.

Biz mü'min olarak şu dünyada, Allah'ın yeryüzünde hayata son vereceği güne kadar Kur'an'ı Kerim'in hiçbir ayetinin, hiçbir kelimesinin eskimeyeceğine iman ediyoruz.

dan Nas Sûresi'ne kadar, Allah'ın kitabıdır ve mü'minin gözünde tek renktir.

Mü'min, bir ayet dinlediğinde, cennet ayetiye umuttan ve heyecandan gözleri yaşarır. Cehennem ayeti dinlerken de **“herhâlde bu ayet, Ebu Cehil'i anlatıyor”** diye başından savmaz, ürkmeden ve korkudan dolayı gözleri yine yaşarır. Mü'min, **“evet, ben bu ayetin anlattığı Ebu Lehep değilim. Ama o da benim gibi bir insandı ve ne hâle geldi”** diyerek akıbet endişesi yaşar. **Çünkü karşısındaki Kur'an, onun kitabıdır.**

Aziz Kardeşlerim,

Şimdi sizlerle beraber, Kur'an'ı Kerim'in üç farklı sûresinden ayetler okuyacağım. Mü'miniz, Kur'an, bizim kitabımız. Bu ayetleri Allah'tan kulaklarımıza dökülmüş mesajlar olarak dinleyeceğiz. Bu ayetler, anne ve babalarla ilgilidir. Çocukların, annelerini ve babalarını üzmemelerini, onlara iyi davranmalarını emreden ayetlerdir.

Babası olmayan bir insan yoktur herhâlde. Annesi olmayan bir insan da yoktur. **Üç kişinin bu dünyada anne-babası olmadı: Âdem'in ve Hav-**

va'nın. İsa aleyhisselamın da babası yok. Gerisinin hep annesi, babası var. Babam yaşıyor, annem yaşıyor veya yaşamıyor sonuç değişmiyor. **“Ana-baba çocuğu musun”** ona bakacağız. Herkes baba ve anne olmayabilir ama herkes bu dünyada evlattır. Bu sebeple, bu üç mübarek sûrenin ayetlerini, **“benimle ilgili değil”** diyerek, başından savabilecek bir mü'min, bu dünyada yoktur.

Kur'an'ımızdan, cihadı, namazı, hacı, orucu dinlediğimiz gibi Allah'ın anne-babalarla ilgili ayetlerini de dinleyip evimize döndüğümüzde **“bu ayetler ve ben”** diye bir başlık açıp Allah'ın kıstaslarına, O'nun değerlendirme tarzına ve bu ayetlerde işaret ettiği şeylere göre kendimizi test etmeliyiz.

Tıpkı geçen hafta sabah namazına kalkmamış bir mü'minin kazasını yapmak, istiğfar etmek ve **“ben kıyamet günü o namazla dirileceğim”** diye endişelenip uykusunun kaçtığı gibi, namazı, orucu emreden ayetler, anne-babayla ilgili kuralları söylediği zaman da mü'min, bu hissiyatı yaşamalıdır.

Ramazan'da gün ortasında, Müslümanların çarşısında, pazarında yemek yiyip Ramazan'a saygısızlık gösteren birine **“bu, Kur'an'a iman etmiyor mu, Allah'ın emrini bilmiyor mu”** diye nefretle baktığı gibi, o da zamanla aklını başına alıp **“Ramazan'da ben ne ettim, Müslümanların ortasında nasıl yemek yedim?”** diye endişelendiği gibi; anne-babaları anlatan ayetleri, oruç ağırlığında dinlediğimiz zaman, İstanbul'da da olsak, Sivas'ta da olsak, Edirne'de de olsak, Londra'da da olsak, -Allah'ın izniyle- Medine'deki ashâbı kiram gibi yaşamışız ve onlarla beraber cennete gireceğiz demektir.

Çünkü ashâbı kiram, Medine'de Kur'an'ı dinledikleri zaman, **“bu oruç ayetidir, Ramazan da önemlidir”** diyerek gösterdikleri ciddiyeti, **“ana-babama, kardeşlerime başka”** diyerek ayırmadılar. **“Allah'ın ayeti”** dediler. Oruca gösterdikle-

ri saygıyı, Allah emrettiği için analarına ve babalarına da gösterdiler. İman budur kardeşlerim.

“Benim anam babam, o ayetlerdeki ana baba değil” dediğinde, bunu aile şartlarına uydurmuş olursun. Senin anne baban plastik mi, nasıl o ayetlerdeki anne baba olmuyorlar? Dini bu şekilde, uydura uydura aldığın zaman Hristiyanlık ortaya çıkıyor.

Onlar da İncil’den, beğene beğene aldılar. Tevrat’ı, keyiflerine göre şekillendirdiler. Tevrat’ı turuncuya, kırmızıya, sarıya böldüler. Allah da onları helak etti. Müslümanlık, Allah’a teslim olmanın adıdır. Beğenip almanın, beğenip yapmanın adı değildir. **Mü’min, kusurlu olur, hatalı olur, yanlış yapar ama Allah’ın emirlerinden seçmeye kalkmaz.**

Kardeşlerim,

Ankebut Sûresi’nin 8. ve 9. ayetini okuyorum. Rabb’imiz bu ayetlerde kendisine iman edenlere hitap ediyor. İnsan olan kullarına hitap ediyor. Hayvanlara hitap etmiyor. Kim insansa, anneden, babadan doğup iki ayak üzerinde kim yürüyorsa bu ayet onun için inmiştir. Buyuruyor ki: **“Biz insana, annesine babasına iyi davranmasını vasiyet ettik.”** Kim vasiyet etmiş? Allah. Kime? İnsana. Ne yapmış? Vasiyet etmiş. İnsan, insana vasiyet yaptığında bu, rica demektir. Allah kuluna vasiyet yaparsa bu, rica olmaz, emir olur. **“Emrettik, yol-yöntem gösterdik”** demektir.

Allah: **“İnsana vasiyetimiz; anana, babana iyi davranmaktır”** dedi.

Kardeşlerim,

Ayet çok açık bir şekilde **“mü’minlere emrediyoruz”** diyebilirdi. Ama mü’minin, annesine, babasına iyi davranması, mü’minlikten önce, bir insanlık meselesidir. Bunun için Allah **“bu, insana vasiyetimizdir”** buyuruyor.

Bu nedenle de anne-babasına karşı sorunlu olan evlat, namaz kılıyor olsa bile, insanlığını kaybetmiş birisidir. İnsanlık da İslam’ın alt yapısıdır. O gidince ortada İslam olmaz. Allah: **“İnsana vasiyet ediyoruz”** buyurduktan sonra da doğal bir itiraz ihtimaline cevap veriyor.

Buyuruyor ki:

“Anne-baban seni, Allah’a şirk koşturmak gibi bir yanlışla sürüklemeye kalkarlarsa, onlara itaat etme!” Allah, insanlık standartlarında ve insanlık konularında, **“anne-babaya itaat edin”** diye vasiyet etti. Anne-baba şirke, harama zorlarsa itaat yoktur. Allah, Ey mü’minler! **“Bana döneceksiniz ve bana döndüğünüzde size yaptığınız şeyleri haber vereceğim.”** diyor.

Aziz Kardeşlerim,

Allah’ın **“bana döneceksiniz ve yaptıklarınızı size haber vereceğim.”** sözü hangi ayetten sonra geliyor?

“İnsana, ana babasına iyi davranmasını emrediyoruz.” ayetinden sonra geliyor. Hiç kimse tereddüt etmeden bilmelidir ki, kıyamet günü **“şu sabah namazını niye kılmadın”** dediği gibi **“annen mutfaktan seni çağırmıştı da ‘evet’ dememiştin hatırlıyor musun?”** diye her insana sorulacaktır. Hiç lamı cimi yok.

Mutfak neresi, oturma odası neresi, mahşer ve mizan meydanı neresidir? Gözyaşı damlatan annelerin, gözyaşları tartılıp mizana gelmedikçe Allah’ın adaleti gerçekleşmeyecek demektir. Kur’an bizim iman kitabımızdır.

Kardeşlerim,

Ankebut Sûresi: **“İnsanoğluna bu vasiyeti yaptık”** buyurduktan sonra ne diyor, nasıl devam ediyor, biliyor musunuz? **“İman edip ameli salih yapanları, salih kullardan sayacağız.”** Kimse, **“burada ameli salih örneği yok”** diyemez. Buradaki ameli salih; **anne babanın önünde paspas olmaktır.** Salih amellerden biri de budur. Çevrecilik-

ten, iyilikten, yardımseverlikten önce, anne babasına paspas olanlar Allah'ın salih kullarıdır.

Ankebut Sûresi'nin 8.ve 9.ayetleri bunlardır kardeşlerim. Orucu ondan öğrenip tuttuğumuz, namazı ondan öğrenip durduğumuz Kur'an bunu söylüyor. Oruç gibi, namaz gibi Allah'ın vasiyetine işaret ediyor.

Kardeşlerim,

Lokman Sûresi'nin 14. ve 15. ayetlerini dinleyelim.

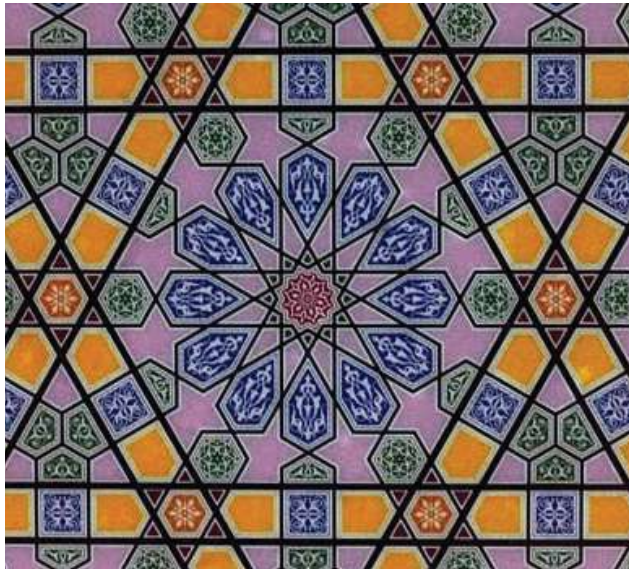
Yine Allah; **“Biz insana anne ve babasını vasiyet ediyoruz.”** buyuruyor. Ve araya bir cümle ekliyor;

“O anne, o çocuğu bin bir meşakkatle karnında taşımıştır.” “İki yıl da emzirmiştir.” “Ey insan Rabb'inim, bana şükret. Annene, babana da teşekkür et.” Allah: **“Bana geleceksin”** buyuruyor.

Kardeşlerim,

Lokman Sûresi'nin 14 ve 15. ayetlerini okuyoruz. Allah, insanoğluna **“anne-babasına iyi davranmasını”** vasiyet ediyor. Bu vasiyet, “yaparsan memnun oluruz, yapmazsan da ne yapalım artık” dediği bir şey değildir.

Demek ki Allah, bir gün namazı, orucu, zulmü, alkolü, faizi, zinayı, kumarı sorduğu gibi **“annen ne-rede, baban ne yapıyordu”** diye de soracakmış.

Mushaf yere düşünce, öpüp rafa koymak Müslümanlık için yetmeyebilir. Anneni babanı görelim, senin gizli bir şekilde onlardan raporunu alalım bakalım. Çünkü Allah öyle yapacak.

Kardeşlerim,

Kulaklarınız, beyniniz, kalbiniz, tüyleriniz hazırsa, bu ayetteki ifadeye dikkat ediniz. **“İnsana vasiyetimizdir”** ayetine dikkat ediniz. **“Allah olarak bana ve anne babana teşekkür etmesini bileceksin çünkü seni o kadın, karnında taşıdı”**

Kardeşlerim,

Ayşe Teyze, Leyla Abla, Betül Hanım, anne olmuş, âlemlerin Rabb'i olan Allah, **“ben ve o annen”** diyor. Ahmet Bey, Mehmet Bey, Ali Efendi, Veli Efendi, baba olmuş, Allah onu, kendisiyle beraber minnet duyulması gereken iki isimden birisi olarak sayıyor. **“Allah olarak bana şükretmeyi, anne-babana minnettar olmayı unutmayasın.”** buyuruyor Allah. **“Allah'a dönülecek”** Herkes Rabb'inin huzuruna çıkacak ve sorgulanacak şeylerden birisi de; anne-babanın kapısında paspas olup olmadığın olacak.

Müslüman genç, sakın **“benim babam şucudur, bucudur, ayağının altında paspas olunmaya değmez. Zaten beni namaza da alıştırmamıştı, kendisi oruca kalkmaz, beni de kaldırmazdı”** demeyesin. Çünkü Allah bu ayetinde buyuruyor ki; Anne ve baban, sana **“Allah'a şirk koş, isyan et, haramlara bulaş, başını aç me-mur ol kızım, haram da olsa git bu lokantada içki servisi yap”** derse **“Yok anne, öyle bir şey olmaz”** de. Allah, **“putlara tapın, meyhanede gez, başını aç, işe gir memur ol”** diyen anne ve babaya **“Ey insanoğlu, bu konular hariç iyi davranmaya devam et”** diyor.

Alnı secdeden kalkmayan, teheccüd kılan anne-babadan bahsetmiyor. **“Sen de şirk koş, sen de putlara tapın oğlum”** diye oğlunu cehenneme sürükleyen anneye ve babaya bile **“Allah'ın sınırına yaklaştın, dur”** demeni, diğer konularda ise, anne-babalığını senin üzerinde devam ettirmesini söylüyor. Hadlerini aştıkları zaman, dur. Onun dışında sen kapılarında paspas olmaya devam et. Bu, **“Allah Ekber, Allah Ekber”** diye namaza çağıran Allah'ın çağırdığı ahlakıdır. Eğer camiye Cuma nama-

zına gider de, beyinlerimizde bu ayeti koyacak bir yer bulamazsak, Allah **“bana geleceksiniz”** buyuruyor.

Cenazeler musallaya konduğunda **“nasıl bilirsiniz”** diye moda olmuş bir sorgulama vardır. Herkes otomatik iyi biliyordur zaten, kimsenin kötü bildiği yok. Bu sorular, cenazelerin anne babalarına sorulmalıdır. Anne-baba evlattan önce mezarda ise şahitlerine sorulmalıdır. Komşulardan önce anneler, babalar cennet ve cehennemin anahtarlarını taşıyorlar.

Kardeşlerim,

Bu ayetleri de hafızımıza kaydettik. Şimdi **Ahkâf Sûresi'nin 15-16. ayetlerine** geçiyoruz. Rabb'imiz kitabına iman edenlere vasiyete devam ediyor.

“Biz insanoğluna, anne babasına iyi davranmasını vasiyet ettik.” İnsansan, Allah'ın sana olan vasiyeti budur. **“Anne onu karnında taşıyabilmek için neler çekmişti?”** **“O anne, çocuk doğurabilmek için ne feryatlar yapmıştı.”** Allah'ın kitabı, önce annebabaya itaatten söz ediyor, **“anneye, babaya iyi davranın”** diyor, ama örneği anne üzerinden veriyor. Çünkü bel kemiği anadır. Bundan dolayı üç baba, bir anne ediyor. Ne buyurdu? **“Valideyn”** anne ve baba demektir. **“Anasına babasına iyi davranmasını vasiyet ettik.”** **“Anesi karnında onu taşımıştı, sıkıntılar içerisinde doğurmuştu. Allah; “onu karnında taşıması ve doğurması otuz ay sürmüştü”** buyuruyor. İki yıl emzirme payı veriyor, yaklaşık olarak bir yıl da doğum sürecini veriyor. **“Bu kadın, otuz ay ne çekmişti”** buyuruyor.

Kur'an'da hem cihat, hem namaz ayetleri var. Bir mü'min, cihat ayetlerini “çok önemli” görüp, namaz ayetlerini de “önemli” görüyorsa Kur'an'a böyle iman olmaz. Namazı nasıl görüyorsa, cihadı da öyle görecek.

Kardeşlerim,

Şimdi kemiklerimizi de hazırlayalım. Allah, etimizin, kalbimizin dayanmayacağı bir şeyi söylüyor. **“Sonunda doğurduğu çocuk, kırk yaşına gelince adam oldu da, ellerini kaldırıp”;**

“Rabb'im anneme babama ihsan ettiğin nimetlerin şükürünü yapmayı bana nasip et diye dua etti” Allah buyuruyor.

Kardeşlerim,

Âlim olmak, Ebu Hanife olmak, İmam Şafi olmak gerekmiyor. On beş yaşında annesine babasına dudak büken genç, yirmi beş yaşında annesinden habersiz fırtınalar estiren genç kızlar, anne ve babasının âhını yok sayan **“yok müşrikti, yok seküleristti, yok şu sistemdendi, yok şuradan çaldı şuradan çırpıtı, zaten bize hizmet etmedi”** diyenler, bütün bunlar Allah'ın gözünde kırk yaşına kadar bebek durumunda.

Demek ki, bir insan kırk yaşına gelince anne ve babanın ne olduğunu anlayacak ve şükredecek hâle gelebiliyor. İşte, Allah'ın mülkü, Allah'ın Kur'an'ı.

Bu, anneler günü diye bir safsata uydurup, üç yüz altmış dört gün ezdiği anasına çiçek gönderen kültürle ve kırk yaşına kadar anasının ayağında paspas olmayı Allah'ın vasiyeti hâline getiren Kur'an'ın farkıdır. Fark! Kur'an'ın ve bir sürü uyduruk edebiyat şiirleriyle süslenmiş bir demet çiçeğin farkı.

Solan çiçekle anneler gününü tebrik etmeyi yeterli gören anlayışla, kırk yaşına, kendi çocuğu ve torunu olacağı zamana kadar annenin babanın kapısında paspas olmayı emreden Allah'ın kitabının farkı.

Müslüman genç, sakın **“benim babam şucudur, bucudur, ayağının altında paspas olunmaya değmez. Zaten beni namaza da alıştırmamıştı, kendisi oruca kalkmaz, beni de kaldırmazdı”** demeyesin.

İslam’da, anne olmak varmış be! Demek ki, cennete girmeden, dünyayı cennetleştiren Allah’ın kitabı bunu emrediyormuş. Allah’ın kuluysan, kırk yaşında ellerini açıp annene, babana dua etmeyi emreden Kur’an nerede, bir çiçek gönderip, o çiçekten sonra da bir daha yanına uğramadan evlatlık yaptığı seni kandıran sistemler nerede?

Kırk yaşında iken beş yaşındaki gibi, kundaklandığı iki aylık günleri gibi anasının önünde, -ana hak edip etmediği için değil, Allah böyle buyurduğu için- iki büküm olmuş delikanlı, **“Rabb’im, razı olacağın ameller yapmayı bana nasip et”** diye yalvarıyor. Sonra da: **“Rabb’im, ben ana kıymeti, baba kıymeti bildiğim gibi çocuklarımı da adam et, onlar da kıymetimi bilsinler”** diye dua ediyor.

Kardeşlerim,

Ahkâf Sûresi’nin, bu ayetlerini dinledik, itaat ettik elhamdülillah. Ama ayetler bitmedi ve ben burada, bu ayetleri, bu kadarını anlatmak için okudum. Kur’an’daki dizilişine göre, üç farklı sûreden ayetler okudum. Sonuncusu olan Ahkâf Sûresi’nde Allah, **“kırk yaşına gelince dört aylık çocuk gibi annesinin önünde iki büküm olup, “tamam anneciğim, baş üstüne anneciğim.”** diyen evladı, önümüze koydu.

Allah, ayeti bitirirken nasıl bitiriyor? Eğer dinleyecek kemik kaldıysa, beyin kaldıysa, kalp kaldıysa buyurunuz, dikkat ediniz. **“Kırk yaşında iken kendisini, annesinin önünde paspas gibi gören çocuklar var ya”** Allah: **“Onları, yaptıkları en güzel ameller düzeyinde mü’minler olarak kabul edeceğiz”** diyor. **“Onların günahlarını mağfiret edeceğiz. “bunlar cennet adamıdır” “Bu Allah’ın sözüdür.”** Annesine ve babasına böyle davrananlara, cennet vaat eden Allah’ın sözü, budur.

Kardeşlerim,

Şimdi beyinlerimizin geri kalan kısmıyla bir muhasebe yapalım. Bu ayetleri Allah, Uhud’da Pey-

gamber’in yanında şehit olmak için cihat edenlere okumuştur. Bu ayetler, Peygamber aleyhisselamın, arkasında namaz kılan, **“Allah için infak edin”** ayetini duyunca, üzerlerindeki gömlek hariç her şeyi getirip Allah’a verenlere okundu. Kâ’b bin Malik’in tevbesi ve Allah’ın onu affetmesi ayetle sabittir.

Allah, şehit olanlara, gazilere, sadaka verenlere Peygamber aleyhisselama can verenlere vaat ettiği şeyleri annelerin, babaların hizmetinde bulunan çocuklara vaat ediyor. Bunun için biz diyoruz ki: **Allah, Kur’an’da “namaz” dediği zaman, mü’min olmak için ne anlıyorsan, “anne” dediğinde de onu anlayacaksın.**

Allah, “Cihad, Uhud, Bedir” dediği zaman ne anlıyorsan, baba dediği zaman da onu anlayacaksın ki, Kur’an mü’mini olasın. Ümmeti Muhammed Kur’an Ümmeti’dir, Kur’an’dan seçme Ümmeti değildir.

Kardeşlerim,

Bunun için, annesinin izni olmadan Peygamber aleyhisselamla cihat etmeye gelen adama Peygamber aleyhisselam Efendimiz **“dön, annene git”** buyurmuş. Adam **“ben, seninle cihat edip cennete girmek istiyorum.”** demeye getirince, **“git, ananın ayaklarında Allah’ın cennetini bul”** demiştir. Anaları ağlayan bir ümmetin cihadı, şeytanı mağlup edemez cihattır. Biz, Ümmeti Muhammed’iz. Kültürle yaşamıyoruz, Kur’an’la yaşıyoruz. Gelenekler değil, Allah ve Peygamber’i hayatımızı belirlemiştir. Ağlayan ana, ağlayan baba varken Hacerül Esved’i öpmenin bir yararı yoktur. **Önce ana ayağı, baba ayağı öpülesi yerdur. “İnsan olana Allah’ın vasiyeti budur.”**

Kardeşlerim,

Bir şeyi vurguluyorum; bu ayetler elbette ağır şeyler ihtiva ediyor. Bizi üzüyor, endişelendiriyor. Ama Uhud meydanında Hamza’nın parçalanmış vü-

cuğu, **Musab bin Umeyr'in kopan kolları , kolay mıydı, ucuz muydu? Peygamber aleyhisselamın yaralanan mübarek vücudu ucuz muydu? Ebubekir, bütün malını Allah için verdiğinde kolay bir şey mi yapmıştı? Dedesi İbrahim'den kalan Mekke'yi ve Kâbe'yi bırakıp Medine'ye hicret etmek kolay mıydı? Allah onlara vaat ettiği cenneti, bize de vaat ediyor.**

Anne-babanın gönlünü almak, demek ki Uhud kadar zor bir şey. Kolay olsa, fiyatı cennet olur muydu? Aferin olurdu, alkış olurdu, çiçek olurdu, plaket olurdu. Anneler gününde, babalar gününde melekler bize birer plaket verirlerdi. **Ama bu, plaket işi değil, cennet işidir.**

Evlatların ince bir sorusu olabilir. **“Eğer ana-baba bunu hak etmiyorsa?”** Hiçbir sorun yok. Ben bunu annemin, babamın rızası, onların cenneti için yapmıyordum ki. **Benim gayem Allah'tı. O, hak etsin veya etmesin, Allah itaat etmeyi hak ediyor mu?** O zaman mesele bitti, konuşacak bir şey kalmadı demektir.

Namazı annem için mi kılıyorum? Babam için mi kılıyorum? Bu da bir namaz, bu da bir oruçtur. Bunlar, oruç kitabı olan Kur'an'ın konusudur. Ahkâf Sûresi, Ankebut Sûresi, Lokman Sûresi, Bakara Sûresi gibi bir sûredir. Bunlar, Kur'an'ın konularıdır. Dünya standartlarına, Birleşmiş Milletler'in Evrensel Hak Beyanamesi'ne uymuyormuş. Elbette uymaz. Elbette uymaz. **Bu Allah'ın standardı! Evrensel filan değil, Arş'ın standardı bu.**

Kardeşlerim,

Kim şu kırk yaşına geldiği hâlde, annesinin önünde bebek gibi duran evladı bulduysa, şükretsın ki Allah da onu nankörler listesine yazmasın. Eğer böyle bir evlat bulmadıysa, yine de oturup beddua etmesin. Çünkü o zaman hiç bulamayacak. Kendi çeşmesini kurutacak. Çeşme akıyor diye çeşmenin önüne çamur doldurursan, gelecek suyunu da karartırsın. **Beddua etme!**

On çocuğu toplanıp da Yusuf'unu kuyuya attığı zaman, Yakup aleyhisselam ne yaptıysa sen de onu yap. Baktın ki işler iyi gitmiyor, çocukların senin istediğin gibi olmuyor, seni çocuk yerine koyup altmış yaşından sonra, senin önünde babalık ve annelik ya-

pyıyorlar, sen o zaman Yakup ol, kaldır ellerini ve de ki: **“Ben de çektiğim bu sıkıntıları, gözyaşlarımı Rabb'imle paylaşırım, ne edeyim!”** Evlat bulamadıysan, **“Rabb'im var ya”** diye teselli bul, yine de iyi dualar et, aksi hâlde kendi kuyunu kazarsın.

Kardeşlerim,

Demek istediğim şudur: Biz Kur'an ümmetiyiz. Şu camilerin mihrabındaki imam efendinin arkasında namaz kılarken fotoğrafımız çekildiğinde **“Müslüman işte, camide fotoğrafı var”** dendiği gibi analarımızın, babalarımızın önünde fotoğrafımız çekildiğinde de -velev ki kırk yaşında bile olsak- **“tam Müslüman bir evlat”** dedirtmedikçe Allah'ın rızasını kazanmak zordur.

Ne yaparsak yapalım, cami yaptırdık, vakıf kurduk, talebeler okuttuk, burs verdik, çok büyük işler yaptık, insanlara hayrımız dokundu, yaptık, yaptık... Ama Peygamber aleyhisselam, bizi görünce valla-hi **“ananın, babanın ayağına kapan”** diyecektir. Yaptığın hiçbir sosyal hizmet, insanların sana gösterdiği alkış ve alaka, anne-baba standartlarını yakalamadıkça seni Allah'ın rızasına ulaştırmayacaktır. **Biz Ümmeti Muhammed'iz. Kur'an kitabımızdır, Şeriat'ımızdır ve ölçümüz de budur.** Bunun ötesindeki her şey; kurtların kendi aralarındaki, evrensel beyannamelerinden başka bir şey değildir.

Vel'hamdülillahi Rabbi'l âlemin.

Yrd. Doç. Dr. Ebubekir SİFİL

Guneymân, Eş'arîler ve Gerçekler

“Eş'arîler Ehl-i Sünnet'ten değildir. Aksine onlar bid'at ehlidir. Eş'arî'ye intisap doğru değildir. İnsanın Eş'arî'ye intisap etmesi caiz değildir...”

Bayram öncesi Medine İslam Üniversitesi Lisansüstü Bölümü sabık başkanı Abdullah el-Guneymân'ın Şerhu Kitâbi't-Tevhîd'inden naklen twitterdan yaptığım bir paylaşım, ecdadının kültürüne, akidesine –ne olduğunu bilmeden– ukalalık etmeyi Selefîlik zanneden bir kısım çevreleri rahatsız etti. Koro halinde yaygara durumuna geçip Guneymân'ın Eş'arîlerle ilgili cümlesini tahrif ettiğimi, aslında kendisinin Eş'arîlerle bir problemi olmadığını; hatta Eş'arîleri “ehl-i necat” saydığını;

benim bilerek çarpıtmada bulunduğumu ileri sürdüler.

Guneymân'dan alıntıladığım cümle daha önce Sakkâf tarafından kendisine sorulmuşmuş; o da “**vaktiyle Kuşeyrî ile Hanbelîler arasında geçen hadiseyi kasedtiğini**” söylemişmiş. Dolayısıyla ben o cümleyi nakletmekle Guneymân'a kasedmediği birşeyi izafe etmişmişim...

Ses kayıtları, yazılı metinler havada uçtu. Guneymân'ı tebrie etmek için yarışa girdiler

adeta. Düşündüm, bu ateşli gençlerin derdi **“ihkak-ı hakk”**sa gerçekten, birileri benim hakkımda böyle bir iddiada bulunsa bu gençler beni de müdafaa etmek için sıraya girerler mi acaba?!.. **“Bir ihtiyat payı bırakalım; hoca böyle desteksiz-dayanak-sız konuşmaz. Belki işin içinde bilmediğimiz bir şey vardır”** demek yerine, **“Selef akidesi”**ne saldırmak için **“görevlendirildiğimi”** ima edenler oldu bu ülkenin çocukları arasında. Benim iftira ettiğimi kabule o kadar hazırlar ki, aşağıda yazacaklarımı görme ve sağlıklı değerlendirme şansı verecekler mi kendilerine, bilemiyorum. Allah affetsin... Kafasını dondurmaya tercih etmiş bulunan o gençlere bir şey anlatamamaya çağımın farkındayım. Burada yazacaklarım, onların düştüğü tuzağa henüz düşmemiş olanları hedefliyor...

Ne demişti Guneymân?

Guneymân'ın, Twitter'dan resmini paylaştığım sayfada yer alan ifadesinin tercümesi şöyle: **“... Bugün**

İslam Alemi'nin ekseriyetini oluşturan Dört Mezhep tabileri Eş'arî'ye intisap etmiştir. Onlar sıfat nasslarını tevile dayanırlar ki o tevil bazan tahrife kadar gider, bazan da gerçekten uzak/zorlama bir tevidir. Dünya bu mezhebin kitaplarıyla doludur. Mensupları, Ehl-i Sünnet olduklarını iddia ve nasslara zahiri üzere iman edenleri teşbih ve tecsime nisbet ederler.

“Resulullah (s.a.v)'in varisi olan İslam ulemasının bu güçlü akımlara karşı, durumun gerektirdiği şekilde münazaralar yaparak, eser telif ederek hakkı aklî ve naklî bürhanlarla açıklaması kaçınılmazdır. Durum, bazen silah çekmeye kadar da varabilir...”

“... Hal böyleyken onlardan (Eş'arîler'den, E.S) birçoğunun sesini yükselterek ittifak ve anlaşmaya davet ettiğini görürsünüz. Yeryüzünde hakka inananlar bulunduğu sürece böyle birşey kesinlikle olmayacak! Zira hidayet ile dalalet, hak ile batıl arasında ittifak olmaz!..”

Söz bu! Guneymân gibi müşebbih/mücessimlerin ifrazatıyla Eş'arî/Mâturîdî düşmanlığını Selefilik zanneden gençler Guneymân'ın aslında Eş'arî(lik) alerjisi olmadığını söylerken, ustaca yürütülen bir propagandanın kurbanı olduklarını itiraf ediyor farkında olmadan.

Bir zamanlar FETÖ lideri **“Cebrail parti kursa oy vermem”** demiş, tepki alınca da **“Canım, bizim çaycı Cebrail'i kasedttem”** demişti. Guneymân'ın

Sakkf'a cevabı tam da bu kabil. O cevap, beynini kiraya verdiği için okuduğunu anlamayan ya da işine geldiği gibi anlamayı tercih eden bir kısım nadanları tatmin etmiş olabilir. Ama mızrak çuvala sığmıyor işte!

Eş'arîler hakkındaki bu ifadesi kendisine sorulduğunda –yukarıda da değindiğim gibi– geçmişte vuku bulmuş bir olaya atıf yaptığını söylemiş. Peki bu açıklama durumu kurtarır mı? Her şeyden önce onun yukarıdaki ifadelerinin, geçmişte vuku bulmuş bir olaya atıf olduğunu söylemek gramatik olarak mümkün değil. Zira nahiv kaidesi olarak **“kad”** edatı muzari fiilin başına geldiğinde, genellikle anlatıldığı olayın geniş zaman içinde –az veya çok– vuku bulacağını anlatır. Başka kullanımları da vardır. Ancak bu kalıp hiçbir şekilde mazide **“olmuş bitmiş”** bir olay hakkında kullanılmaz.

Guneymân ve Eş'arîlik

Guneymân'ın Sakkf'a yaptığı izahın inandırıcılıktan uzak olması sadece bu sebepten değil. Eserlerinde Eş'arîlik'ten ve Mâturîdîlik'ten bahsettiği hemen her yerde onlardan Ehl-i Sünnet olarak değil,

“dalâlet/sapıklık” nitelemesiyle bahseden ve Ehl-i Sünnet tabirini Müşebbihe/Mücessime’ye tahsis eden Guneymân’dan aldığım aşağıdaki iktibaslar meseleyi daha net biçimde ortaya koyuyor:

“Soru: Eş’arîler Ehl-i Sünnet’ten sayılır mı? Ebu’l-Hasen el-Eş’arî, akidesinden tevbe ettiği halde (kendisini ona nisbet edenler hakkında) “Eş’arîler” kelimesini kullanmak doğru mudur?”

“Cevap: Eş’arîler Ehl-i Sünnet’ten değildir. Aksine onlar bid’at ehlidir. Eş’arî’ye intisap doğru değildir. İnsanın Eş’arî’ye intisap etmesi caiz değildir...”

“... Onların söylediği gerçekte hakikati tersyüz etmektir. Bunu da, nasslar tarafından kökünden sökülüp atılan Eş’ariyye akidesini kurtarmak için yapıyorlar. Onlardan birçoğu yapabilse, Allah’ı ve Resulü’nü de reddeder. Ancak Allah Teala’nın da buyurduğu gibi: “Hayır! Biz hakkı batılın tepesine fırlatırız da beynini parçalar. Bir de bakarsın mahvolup gitmiş. Allah hakkındaki (batıl) yakıştırmalarınızdan ötürü yazıklar olsun size.” (21/el-Enbiyâ, 18)3

“Sıfatları inkâr eden kimsenin günah, cürüm ve küfrü, sadece isimleri inkâr edeninkinden daha büyüktür. Ehl-i bid’at sıfatlara iman etmez; bilakis onları inkâr eder. Hatta bu veba, bu hastalık maalesef müslümanların ekserisine sirayet etmiştir. Buradaki “müslümanlar” kelimesiyle ilim talebesini kast ediyorum. (...) Kast edilen, fıtratları talim ile değişmiş bulunan, hocalarından sıfatlara karşı kâfir ve

inkârcı olmayı öğrenmiş bulunanlardır. Sıfatlara karşı küfür çeşit çeşittir. Mutlak inkâr ve bilerek redd onun bir çeşididir. Nassları (doğrudan) inkâr etmeyip, inkâra götürecek şekilde tevil etmek şeklinde dolambaçlı yollar (izleyenler) de onun bir çeşidi(ni temsil etmekte) dir. İşte bunlar Eş’arîler’dir!..“

“... Hal böyleyken onlardan (Eş’arîler’den, E.S) birçoğunun sesini yükselterek ittifak ve anlaşmaya davet ettiğini görürsünüz. Yeryüzünde hakka inananlar bulunduğu sürece böyle birşey kesinlikle olmayacak! Zira hidayet ile dalalet, hak ile batıl arasında ittifak olmaz!..”

Evet, Guneymân’ın tıynetı bu. Böyle bir adamın Ehl-i Sünnet Eş’arî/Mâturîdî akidesine ve o akidenin müntesiplerine, el-Berbehârî’den, el-Hallâl’den, el-Herevî’den... ve “Eş’arîler Müslüman değildir, (hatta) Ehl-i Kitap da değildir” diyen diğer tecsimci/teşbihçi akide atalarından farklı bakmasını beklemek elbette saflık olurdu.

Bu ifadeler kitaplarında durduğu ve Guneymân bu görüşlerinden rücu ettiğini açıkça deklare etmediği sürece “Eş’arî düşmanı” yaftasını boynunda taşımaya devam edecek! Durum buyken kimse çıkıp bu adamın, sıkıştığında kamuoyu önünde “durumu kurtarmak” için “idare-i kelim” kabilinden sarf ettiği sözleri “delil” diye karşıma getirmesin!

Zira eğer o ifadeler “delil”se, burada naklettiğim cümlelerle yan yana değerlendirilmesi kaçınılmazdır. Bu durumda ortaya çıkacak olansa, sahibini muhataplık makamından düşüren “tenakuz”dan başkası olmayacaktır!

Son söz

Bu coğrafyaya dışarıdan taşınan diğer ithal din tasavvurları gibi, teşbih/tecsim akidesi de bozuk ve zararlı olduğu için, diğerleriyle olduğu gibi onunla da ilmî zeminde mücadeleye Allah Teala izin verdiği sürece devam edeceğim. “Yapacak başka iş kalmadı mı?” diyerek, bu mankurtlaştırıcı ideolojiyi değil de benim çabamı garipseyenlere tavsiyem, 14 asırdır bu Ümmet’in neye nasıl iman ettiğini ve birlik-berabrlüğünü hangi zeminde tesis ve idame ettiğini iyice araştırmalarıdır...

AKILLI VE AHMAK

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْكَيِّسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ
الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ أَتْبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا وَتَمَنَّى عَلَى اللَّهِ.

Rasûlüllah (sallallahu aleyhi vesellem) buyurdular ki:

“Akıllı kişi, nefsinı hesaba çeken ve ölümden sonrası için çalışandır. Aciz kişi ise, nefsinı hevasına tabi kılan ve Allah’tan temenni edendir.” (Süneni Tirmizi 2459)

H.z. Pîr Seyyid

Ahmed er-Rufai (k.s) den

Ma'rifet, Allah Teâlâ'nın Rabb, kendinin de kul olduğunu hakkıyla bilmendir. Ayrıca **herkesin rızkını verenin ve herşeyin evvelinin Allah olduğunu idrak etmendir.**

Allah Teâlâ mahlûkatı, zenginliği kendinde arayan kimsenin emrine verir. Kim, "**fakr**" âdâbına riayetle ihtiyaçlarını Allah'a arzederse, Allah da onu, bütün ihtiyaçlarından müstağni kılar.

Kalp sâfiyetinin temelinde, güç ve kuvvetten uzak kalmak, yani acziyeti itiraf etmek vardır.

Allah'dan uzaklaştıran **eğlence ve müziklere meyleden kişinin** kalbinden "**Allah korkusu**" çıkar. **Allah korkusu ise, nefsanî arzuları kalpten uzaklaştırır ve insanı gafletten kurtarır.**

Tevâzu itaatle, şeref tevazuyla, üstünlük takvâyla, hürriyet ise, kanaatle elde edilir.

Allah Teala, **günah işlemeye devam ettiği halde Allah'a teybe ve istiğfar eden kimseyi, hakiki tevbeden ve kendisine yönelmekten mahrum bırakır.**

Kişiyi Rabbine ulaştıracak bir yol bulunduğu halde hayatını O'ndan uzak sürdürenlere şaşarım. Çünkü Allah Teala hazretleri: **“Rabbimize yönelin ve O'na teslim olun”** buyurmaktadır.

Ruhlar, huzur halinde yaratılmış olup, sürekli **“huzur”** ve **“müşahede”** makamına yükselirler. Cesedler ise, bozuk ve bulanık şeylerden yaratılmış olup sürekli bozukluğuna dönmek ve ondan faydalanmak ister.

Abdullatif ACAR

İlim Öğrenmekten Maksat Ne Olmalı?

“Peygamberimiz (s.a.v.)’de:

“İnsanlar arasında, kıyamet günü, en şiddetli azap çekecek olan kimse, ilmiyle amel etmeyen (ilmi kendisine menfaat sağlamayan) alimdir” (Keşf’ul Hafa c.1,s.145)

Âlimlerden biri, şöhreti her tarafa yayılmış, zenginliği ve nüfusuyla tanınmış birisinin davetine icabet etmiş, konağına misafir olmuş. Bakmış ki konağın her tarafı paha biçilmez kumaşlarla donatılmış, halıları alabildiğine göz kamaştırıcı, konağın here tarafı altın yaldızlarla süslenmiş, hiçbir tarafta kusur görmeniz mümkün değil. Her detay düşünülmüş. Her şey yerli yerine konmuş. Ancak **konak sahibi, ilim ve irfandan zerre kadarda olsa nasip lenememiş; cahil mi? cahil.**

Bilgisiz mi? Bilgisiz. İslamiyet hakkında hiçbir şey bilmiyor; **Allah bizi niye yaratmış, peygamber niye gönderilmiş, umurunda değil.** Böyle zengin bir adamın, konağını bu kadar mamur ettiği halde İslamiyet ve hayatın gerçek gayesi adına hiçbir şey bilmemesi alimin zoruna gitmiş. Tüküresi gelmiş tepki mahiyeti de. Ancak nereye bakmışsa tükürecek bir yer bulamamış. **Öyle ya! O kadar şaşalı konakta tükürecek yer bulmak pek mümkün olmasa gerek.**

“Tuuh” diyerek, **bu kadar zenginliğe sahip olup, İslam hakkın da hiçbir şey bilmeyen cahil adamın yüzüne tükürüvermiş.**

Adam hayretler içerisinde birazda öfkeyle: **“Aman efendim siz ne yapıyorsunuz böyle, demiş. Alim içinde olanı hemen dilinden döküvermiş:**

“Kusuruma bakmayın... Ama! Zekâ ve kabiliyetinizi kullanarak Karun’a yaklaşmayı becerdiğiniz halde, mensubu olduğunuz dininizle, sizi yoktan var eden Allah’la ilgili hiçbir bilgi edinememiş, aklınızı kullanıp halikınıza yaklaştıramamışsınız. Müsait bir yer bulamadım. Bütün bu anormalliklerin müsebbibi sizi görüp yüzünüze tükürdüm.”

Evet, bu âlim iyi mi yapmış, kötümü? Bilemeyeceğim. Ancak, nice hata ve kusurların tek ve yegâne müsebbibinin de insan olduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Düşüne bilmek ve okuyabilmek, bildiklerini uygulamak insana ait bir özellik olmasına rağmen insan, aklını, zikrini, fikrini, ilmini dünya için kullanıp, yaradılış gayesini düşünmezse, kınananlardan ve zarar edenlerden olmaz mı? **İlim dünyanın yükünü taşımak değil, yüklendiğimiz sorumluluklarımızı yerine getirip kulluk yükümüzü hafifletmektir.** Dünyanın altında ezilenler ya cahil insanlardır ya da ilmiyle amel olmayanlardır. **Dünyayı Rabbinin emrinde kullananlar ise hem akıllı hem de gerçek ilme sahip olanlardır.** Allah için ilim sahibi olanların hem dünyaları hem de ahiretleri mamur olur, ilimleriyle dünyayı talep edenlerin ise hem dünyaları hem ahiretleri berbat olur.

Sevgili peygamberimiz(s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Allah Teala Süleyman aleyhisselam’a mal-mülk ve ilim arasında muhayyer buyurdu. (hangisini seçeceği hususunda serbest bıraktı) Süleyman aleyhisselam ilmi tercih ettiği için Cenab-ı Hak kendisine bu davranışından dolayı hem ilmi verdi hem de mal ve mülk ihsan etti.”(Muhterul ehadis, s.75)

Hz. Ali buyurmuştur ki:

“Gerçek ilim, bütün dünya malından daha hayırlıdır; çünkü ilim seni korur. Malı ise sen korursun. İlim hâkimdir, mal ise mahkûmdur. Harcamak malı azaltır, ilim ise çoğaltır.”

Cahilin suçu cehaletidir, âlimin mazereti ise yoktur. Bilmemekten dolayı işlenen suç nedeniyle insana niye bilmediği sorulurken, bildiğiyle amel etmeyenin ise bilerek yapmadığının

hesabı sorulur, bu ise çok çetin ve ağırdır. İlim denen ulvi bir değeri dünya denen fani şeyler için kullanmak cehaletin en ağırdır. İlim ahireti kazanmak için bir sermayedir, onu dünyevi menfaatler için kullanmak, bir hiç uğruna heba etmek, onunla, Allah’ın rızasını kazanmak mümkünken, insanların övgüsü ve taktirini beklemek akıl işi değildir. Böyle bir düşünce insanın değerini ve kıymetini yok eder. İnsanı belki hayvanlardan da aşağı bir dereceye düşürür.

Muaz b. Cebel, yaşanıldığı taktirde, ilmin önemini şöyle anlatır:

“Zira alim, kalpleri cehaletten kurtaran hayat, gözleri karanlıktan kurtaran kandil,

İlim dünyanın yükünü taşımak değil, yüklendiğimiz sorumluluklarımızı yerine getirip kulluk yükümüzü hafifletmektir. Dünyanın altında ezilenler ya cahil insanlardır ya da ilmiyle amel olmayanlardır. Dünyayı Rabbinin emrinde kullananlar ise hem akıllı hem de gerçek ilme sahip olanlardır.

Sevgili peygamberimiz(s.a.v.) şöyle buyurmuştur:

“Allah Teala Süleyman aleyhisselam’a mal-mülk ve ilim arasında muhayyer buyurdu. (hangisini seçeceği hususunda serbest bıraktı) Süleyman aleyhisselam ilmi tercih ettiği için Cenab-ı Hak kendisine bu davranışından dolayı hem ilmi verdi hem de mal ve mülk ihsan etti.”(Muhterul ehadis, s.75)

bedenleri zafiyetten kurtaran kuvvettir. Hayırlı ve Allah katında derecesi yüksek kişilerin mertebesine ancak ilimle ulaşılır. Gerek dünyevi, gerek uhrevi yüce derecelere ancak ilimle ulaşılır. İlmin tefekkürü gündüzleyin oruca, müzakeresi de geceleyin namaza denktir. Akraba ve yakınlarla onunla kavuşulur. Helal haram onunla bilinir. İlim önderdir. Amel ise ona tabidir, ondan sonra gelir. İlme ancak bahtiyarlar nail olur. Bedbahtlar ise ondan mahrum kalır.”

İlim, iç dünyanızı onarır, ahlakınızı güzelleştir, sizi fitratınızla buluşturur. Gerçek alimler, irfan ve marifet sahipleri, görünüşleriyle değil, tevazularıyla ve güzel ahlaklarıyla bilinir, ferasetleriyle takdir edilir. Onlar, zahirleriyle değil, özleriyle ve gönülleriyle farklıdır, huşudan ve ihlastan daha güzel elbise bilmezler, yedikleri nur, içtikleri cennet şarabıdır. Onların uykusu ibadet, susmaları tefekkür, konuşmaları zikir, bakışları ibrettir.

İlim sahibi olup onunla amel etmeyen insanları ise yüce Allah, şu ayeti kerimesiyle uyarıyor:

“Kitabı okuyup durduğunuz yerde başkalarına iyilikle mi emredersiniz? Düşünmez misiniz?” (Bakara,44)

Peygamberimiz(s.a.v.)’de:

“İnsanlar arasında, kıyamet günü, en şiddetli azap çekecek olan kimse, ilmiyle amel etmeyen (ilmi kendisine menfaat sağlamayan) alimdir”(Keşf’ul Hafa c.1,s.145) buyurarak ilmiyle amel etmeyenin cezaya müstahak olacağını bildirmiştir.

Münafık Alimler

Dili başka, gönlü başka, ameli daha başka alimler münafıklık alameti üzerinde taşıyan insanlardır.

Zira böyle âlimler bildiklerini dahi kalplerine yerleştirip kabul etmemişlerdir ki, onunla amel edebilsinler. Başkalarına anlattıklarında da faydalı olabilsinler. Onun için denmiştir ki **“İlim satırlardan ziyade sadırlardadır.”** Yani **ilim gönül işidir, kalp işidir. Kalbi imar ve ıslah etmeyen ilim, kuru bir yükür.** Böyle ilim sahipleri de ancak dilleriyle âlimdir. Faydası dokunmayan bir ilim, yarın huzuru mahşerde insanın aleyhine delil olacaktır.

Peygamberimiz(s.a.v.) buyuruyor ki:

“İlim iki çeşittir. Biri kalbe yerleşen ilimdir ki; bu sahibi için faydalı ilimdir. Diğeri sadece dilde dolaşan ilimdir; bu Adem oğlunun aleyhine Allah’ın bir hüccetidir.”(et’tergib, ve’t –Terhib, c.1,s. 2003)

Hız Ömer: **“Bu ümmet hakkında en korktuğum şey münafık alimlerdir”** der. Yanındakiler: **“Münafık alimler nasıl olur?”** diye sorduklarında, Hız. Ömer:

“Âlimin münafığı diliyle alim, kalbiyle cahil olan kimsedir,” buyurur.

Asıl Gaye İyi Bir Kul Olmaktır

Evet, bugün okumanın erdemli bir davranış olduğunu bilmeyen yoktur. En cahil insan bile cehaletini tasvip etmez. Evlatlarına tavsiyeleri dahi itiraf mahiyetindedir: **“Sen oku adam ol, biz okuyamadık cahil kaldık ancak sen alim ol.”** Okumanın gayesi dünya elde etmek için olmamalı, okuyup meslek sahibi olurken iyi bir kul olmayı da hedef haline getirmeliyiz. Hangi alanda ilerleyecekseniz ilerleyin,

işinizin aslı; Allah'ın istediği, beğendiği bir kul olup, ahiret azığınızı temin etmek olmalı.

Allah, **“Bilenlere bilmeyenler bir olur mu?”**(Zümer,9) buyururken; cahil ile alim arasındaki farkı, bilgi hamallığı olarak görmemiş, İlmiyle amil olmayanı, kitap yüklü merkebe, benzetmiş başka bir ayeti kerimesinde

Yine **“Allahtan ancak âlimler korkar.”**(Fatır,28) buyuran Rabbimiz, ilmin, Allah'ın yasaklarından korunmaya emirlerini yerine getirmeye vesile olduğunu, bildiriyor.

“Alimin uykusu, cahilin ibadetinden daha hayırlıdır”

“Beşikten mezara kadar ilim tahsil ediniz”,

“İlim Çin de olsa da gidip alın”(Suyuti, Feyzu'ul-Kadir,c.1,s.524) Nebevi uyarıları, hayatın ihmale gelmeyeceğini, bir anlık gaflet ve cehaletin insanın ebedi saadetine mal olacağını, ilimsiz geçen her saniyenin zarar olduğunu ve ilmin, insan için ne kadar önem arz ettiğini göstermesi açısından çok önemlidir. İlim, insanı bilinçli bir kulluğa yönlendirir. Nerede ve nasıl hareket edeceğini, ibadetini nasıl yapacağını bilen alim, hem imanını hem de amelini, hem dünyasını hem de ukbasını muhafaza eder. Cahil, Allah'ı hakkıyla bilmediğinden O'na yaklaşamaz, ibadet ve itaatleri hep eksik ve kusurludur, küçük bir vesvesede, basit bir şüphede hemen kendini farklı mihraklara ve

düşüncelere teslim eder. Cahilin ibadetinden sadece kendi faydalanırken, alim, etrafını aydınlatan bir mum gibi herkese faydalı olur ve başkalarına muhtaç olmaktan da kendini kurtarır, öldükten sonra bile amel defteri kapanmaz.

Peygamberimiz(s.a.v.) buyuruyor ki:

“İnsanların en faziletlisi o mümin alimdir ki, eğer ona muhtaç olunursa fayda verir, eğer kendisine ihtiyaç duyulmazsa, o da kendi başına kalır ve başkalarına muhtaç olmaz” (Beyhaki)

İnsanın şerefini artıran ilim nice köleleri padişahlık makamına yükseltmiştir, cehalet ve amel edilmeyen ilim ise, nice sultanları köle durumuna düşürmüştür. İlmiyle amil olanın yüzüne bakmak sadakayken cahillerle beraber olmak dahi insanı Allahtan uzaklaştırır. Çünkü, yüce Allah: “ Cahillerden yüz çevir”(Araf,199) diye emir buyuruyor.

İlim, Allah'ı Bulmaktır

Yüce Allah ayeti kerimesinde şöyle buyuruyor:

“Biz, gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık. Onları gerçek bir sebeple yarattık fakat onların çoğu bilmiyorlar”(Duhan 38-39)

Bilmeyenlerden olmamak için ibretle bakmak ve görmek gerek **“Bir saat tefekkür altmış yıllık ibadete denk olması”** bundandır. Çünkü tefek-

Hz. Ali buyurmuştur ki:

“Gerçek ilim, bütün dünya malından daha hayırlıdır; çünkü ilim seni korur. Malı ise sen korursun. İlim hâkimdir, mal ise mahkûmdur. Harcamak malı azaltır, ilim ise çoğaltır.”

İlim, iç dünyanızı onarır, ahlakınızı güzelleştir, sizi fitratınızla buluşturur. Gerçek alimler, irfan ve marifet sahipleri, görünüşleriyle değil, tevazularıyla ve güzel ahlaklarıyla bilinir, ferasetleriyle takdir edilir.

kürün sonunda bilmek vardır, tefekkür okumaktır; kâinat kitabını okumak, kitabın ayetleriyle kâinatın ayetlerini okumak. Okumak ilme, ilim amele, amel marifete insanı kavuşturur.

Peygamberimiz(s.a.v.) **“Hikmet ve ilim, müminin yitik malıdır, nerede bulursa alsın.”** (Tirmizi, İlim,9) buyuruyor.

Yüce Allah ta bir kutsi hadiste şöyle buyuruyor:

“Ben gizli bir hazineydim bilinmem için mahlukatı yarattım”(Musahabe 6. Kitap, s.115)

Peygamberimiz(s.a.v.)’e daha vahiy gelmeden, Nur dağında ki Mekke’yi yüksekten gören Hira mağarasına çıkıyor, oradan cehaleti, cahillerin içler acısı halini izliyordu. Üzülüyor, üzülüyordu... Kendince Rabbini düşünüyor, bu insanlığın hali ne olacak diye kaygılanıyordu. Ümmi bir peygamberdi; bizim anladığımız şekilde, okuma yazma bilmezdi ancak O’nun risaletten önceki, Hira mağarasında ki bu hali, bir yönüyle, okumak değil de neydi? Melek ilk emir olarak **“Oku”** diye birkaç kez tekrarlayınca, her defasında

“Ne okuyayım, ben okuma yazma bilmem” dedi. **“Yarat Rabbinin adıyla oku”** derken okumanın şeklini ve şemalini, rengini ve yöntemini de belirtti Rabbi ona. **“O insanı kan pıhtısından yarattı”** **“oku, senin rabbin sonsuz kerem(iyilik ve ihsan) sahibidir.”** **“Kalemle (yazı yazmayı) öğreten odur.”** **“İnsana bilmediğini o öğretti”**. (Alak,1-5)

İslam’ın, ilk inen ayetinin **“oku”** olması, Allah’ı tanımanın yolunun, O’na kullukta ilk yapılması gerekenin ilim olduğu gösteriyor. Allah, **“Oku”** derken belirli bir ilime işaret yoktur. Yani her şey okunabilir; toprak, ağaç, nebatat, doğan güneş, dönen dünya, esen rüzgar yağın yağmur okunur. Uçan kuşlar, açan çiçekler **“Allah Allah”** diye akan ırmaklar okunur.

Her ilimde Allaha giden nice yollar vardır. Öyleyse fende okumalı, astronomi de okumalı, kimyada, biyolojide okumalı. Ancak fizik kanununa inandığınız kadar, yerçekimi kanunundan şüphe etmediğiniz kadar, en küçük hücrelerden, en büyük canlı organizmalar arasındaki hakikatleri gördüğünüz kadar bütün bu şeylerin yaratıcısı Allah’ın kanunlarına da inanmalısınız. Mahlukat onun Esmâ-ı Hüsnasının (güzel isimlerinin) bir tecellisi olduğunu bilmelisiniz. Bu nedenle onun ismiyle başlanmayan hiçbir işte hayır yoktur. O’na dayanmayan hiçbir ilim insanı asla, gerçek manada, hakikate ulaştırmaz. Besmele, sadece bir kelime değil, o kelimenin ifade ettiği inançtır. Böyle bir inançla yapılan ilim

tahsillerinin neticesinde alimi mutlak olan Allaha ulaşılır. Bu hakikate vakıf olanlar, eşyanın hakikatini gölgeleriyle değil, asıllarıyla anlayanlar, belki de, Necip fazılın dediği gibi diyeceklerdir mutlaka:

**“Anladım işi, Sanat Allah’ı aramakmış
Marifet bu, gerisi yalnız çelik çomakmış”**

Nefsini Bilmeyen Rabbini Bilemez

Yüce Allah buyuruyor ki:

“İnsanlara, ufuklarda ve iç dünyalarında, ayetlerimizi göstereceğiz ki, onun (kuranın) gerçek olduğu iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?”(Fussilet,53)

İlim sahibi olmak için insanın kendini okumaktan başlaması gerekir; hiçlik libasını giymeden gerçek varlığın hakikatine ulaşılmaz. Tevazu erdemliğine ulaşamayan, muttaki ve muvahhit yolculuğu yapamaz. Kibirden, hasetten arınamayanlar, cehaletin kirlittiğini başka hiçbir şeyle temizleyemez. Kendi cahiliye dönemini okumayanın bir ömürlük asrı, saadet asrına dönmez. Kendi faniliğini anlayan, Allah’ın karşısında, O’nun huzurunda diz çöker, O’na kulluk eder. İç dünyalarını çözenler, akledenler, feraset sahibi olanlar Allaha güvenir, onun şahit olarak gösterdiklerine itiraz etmezler. İnsanla Allah arasında en büyük engelin yine insanın kendisi olduğunu unutmamalı. İnsan kendini kayıp edince, cehaletin karanlık çukurlarında bocalayıp duruyor; inanç adına, ahlak adına her şeyini de kayıp ediyor. Her şeyini kayıp edince imtihanı kayıp ediyor. Yüce Allah böyleleriyle ilgili:

“Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder. Şüphesiz dönüş ancak Rabbedir.”(Alak, 6-8) buyuruyor

Derviş Yunus’un şu mısraları ne kadar ders mahiyetindedir:

**“İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsen
Bu nice okumaktır.”**

İlim, Vahyin Karşısında Ümmi’leşmektir

İlim yolunda ilerlerken vahyin karşısında ümmi’leşmek gerektiğini de unutmamalı. Size ait her şeyden soyutlanmadıkça, akli, vahyin emrinde kullanılarak, başka şeylerin kısıntı ve kuruntularından temizlenmedikçe vahyin aydınlığına kavuşulmaz. Ümmi’leşmeden ilmi’leşmek mümkün değildir. Ön yargılardan kurtulmadan enaniyet ve bencilliğin kirlittiği, fikir ve taassupların kararttığı kalplere hakikat ilmi yerleşmez. Kendi cehaletini okumayanlar, ilimle müşerref olamazlar. Dünyayı imar için Medine’ye yaptığımız hicretin koynunda kendini saklayan iç dünyamıza yaptığımız hicrettir ilim. Cehaleti terek edip saadete hicret... Medine yolculuklarımızın medeniyete dönüşmesi için ilmin başının sabır, sonunun zafer olduğunu bilmeliyiz. Bu zaferin neticesinde ilim denen bir ganimet vardır. O ki peygamberin ümmetine bıraktığı yegâne mirastır. Yüce Resul, bu dünyadan ahirete irtihal ederken kimseye ne mal mülk ne para pul bıraktı. Ancak insanlığın kurtuluşu için kuran ve sünnetini bıraktı. İlim denen tükenmeyen bir hazine bıraktı. Onun taliplileri âlimlerdir onun için denmedi mi **“âlimler peygamberlerin gerçek varisleridir”** diye.

Peygamberimizin şu duasıyla bitirelim:

“Ey Allah’ım fayda vermeyen ilimden, sana yükselmeyen(kabul olmayan) amelden, işitilmeyecek(kabul olmayacak duadan) sana sığınırım”(Musahabe,5. Kitap, s. 7)

H. Murat KUMBASAR

Duruş Ve İstikâmetiyle Örnek Bir İlahiyatçı: Nedim Urhan Hocaefendi

“**Milli Görüş,**
Türkiye'nin kalkınması,
dünya üzerinde yeniden söz
sahibi olabilmesi için ortaya
çıkış en kaliteli, en şerefli,
en anlamlı harekettir.”

İlim, amel, ihlas ve samimiyeti mezcetmiş, bütün varlığıyla ömrünü hak dâvâya adanmış müstesna bir şahsiyet... Siyaset tecrübesi olan Milli Görüş Hareketi'ne ve merhum Erbakan Hocamız'a başından beri, 45 yıldır ilmî destek veren, katkı ve duasını esirgememiş bir İlahiyatçı Hocamız... Fedakârlık ve alicenaplığıyla genel olarak öğrencilerin özelde de fakir öğrencilerin, sıkıntı ve anlaşmazlık yaşayan insanların ortak hitabıyla Nedim Baba... Yarım asırdan fazla zamandır İslamî çalışmaların ağabeyi,

fedakâr mücahidi ve istisnasız tüm talebelerinin sevgi, saygı ve hürmetini kazanmış bir muhabbet fedaisi...

İlahiyatta öğrenciyken kendisinden 3 yıl hadis dersi alma şerefine nail olduğumuz ve yirmi yıldır hocamız olan, M.Ü. İlahiyat Fakültesi emekli öğretim üyelerinden, **“Hocaların Hocası”** namıyla bilinen Doç. Dr. Nedim Urhan Hocaefendi ile güncel dair yaptığımız hoş sohbetle sizleri baş başa bırakmadan önce bir müjde de vermek istiyoruz.

Nedim Urhan Hocamız'ın hatıratını ve belgeselini toplumumuza ve gençlerimize örnek olması amacıyla kaleme alıyoruz ve nasipse en kısa zamanda sizlere sunacağız...

Muhterem Hocam, ilim öğrenmenizin yanında bir de siyasî mücadele içerisinde bulundunuz. Bize bu hayatınızı anlatır mısınız?

Euzu billahi mineşşeytanirracim Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdülillah, elhamdülillah, elhamdülillah eş'şükrülillah ma'en man Allah külli nimetin min Allah, min gayrillah la havle vela kuvvete illa billah.... Emma bagd.

1935 Artvin doğumluyum. İlk ve ortaöğrenimimi Artvin'de tamamladım. İleriye dönük okumayı çok istiyorken fakir bir ailenin çocuğu olmam hasebiyle bu hayalimin gerçekleşemeyeceğini düşünüyordum. Daha sonra bir gazete kupüründe İstanbul'da imam hatip okulunun açıldığını öğrendim ve içime bir aşk ateşi düştü. Bu aşkla yakınlarımızdan borç alıp, 2,5 metre kar altında İstanbul yolunu tuttum ve okula kayıt olup yedi yıl eğitim aldım. İlk imam-hatip talebelerindenim. Okulun beşinci yılında imam olarak görev yapmaya başladım. İmam-hatip okuluyla birlikte büyük üstatlardan **Ali Haydar Efendi, Gönenli Mehmet Efendi, Ömer Nasuhi Bilmen ve İsmail Efendi** gibi âlimlerden hafızlık, fıkıh, akaid, hadis, aşere takrip ve Arapça ilimlerini okuduk. Aynı zamanda İslamî mücadelemiz o günlerde başlamış oldu. Aklıma geldi örneğin, Büyük Doğu mecmuasından çok önce Toprak Mecmuası'nı teksir yapıp

(çoğaltıp) dağıttığımızı bilirim. O zamanın İslâm'a hadim insanlardan gazeteci **Raif Ogan, Mehmet Emin Alpkın, Yahudiler ve Siyonizm aleyhinde yazı yazan Cevat Rifat Atilhan** ile muhabbetimiz vardı. **Necip Fazıl'ın mücadelesinde ve mahkemelerinde yanında idik...**

O günlerde okul müdürümüz **Celeddin Öktem** hoca, bana **İmam-ı Birgivi** adını takmıştı. Hayatımda daima istikâmet sahibi olmamı öğütledi. Sonrasında Yüksek İslâm Enstitüsü imtihanlarını kazanarak enstitüde okuduk. Mezun olduktan sonra Giresun'da Din Kültürü öğretmenliğine başladım. Daha sonra Giresun İmam Hatip Okulu'nu kurup, başarılı bir hizmet verdik. O zaman Milli Eğitim Bakanı bizi Yüksek İslâm Enstitüsü'ne almak istedi ve uzun yıllar görev yaptığım İstanbul Yüksek İslâm Enstitüsü (Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi) Hadis Anabilim Dalı Öğretim Üyeliğine atanmış oldum. Tabii **Erbakan hocamızın Milli Görüş Hareketi çalışmalarını başlatmasıyla dünyamız ve ufkumuz daha da genişledi ve Odalar Birliği'nden itibaren yanında yer aldık**, elhamdülillah. Fakültede görevime devam ederken 1977 seçimlerinde Giresun'da MSP'den milletvekili adayı oldum.

İlim tahsili ve akademik çalışmalar için Suriye'ye gittim. Döndükten sonra doktora müracaat ettim. Milli Görüş teşkilatlarına eğitim ve konferans çalışmaları için gittiğim Belçika'da, Fransızcamı geliştirerek doktora imtihanına başladım. O günden sonra bizim duruşumuzdan rahatsız olan, art niyetli öğretim üyeleri ellerinden geleni artlarına koymadılar. 2,5 yıl mü-

Dini, imanı sağlam, kaliteli, tavizsiz, alt yapısı sağlam, ümmetçi, bilgi, ihlas, şuur, fedakârlık, heyecan ve ufuk sahibi ideal bir gençlik olan kısacası Milli Gençliğe hizmet yolunda ömrümü tamamlamak en büyük arzumdu.

Anadolu'dan gelmiş, 2,5 kuruşa muhtaç olan bir talebeydim. Onun için Cenab-ı Hakk'a söz verdim. **"Bu talebelere hizmet etmeyi memuriyet olarak senden istiyorum ya Rabbi!"** diye. Yüce Allâh bana bunu ikram etti... Haza min fazlı Rabbi...

cadele ettikten sonra hazırlamış olduğum tez ile doktora aldım. Yardımcı doçentlik için tekrar bir yabancı dil imtihanına girerek başarıyla tamamlayıp öğretim üyesi oldum. Doçentliğimi almak için çalışmalara başladığımda fakülte'deki talebelerin de sevgisinin ve ilgisinin attığını gören birçok art niyetli fakülte üyelerini karşımda gördüm. Bunların başında Türkiye'de gerçek mânâda yapılması gereken İslâmî faaliyetlerin önünde en büyük engel olan hocalar var... 2002 yılında üniversiteden emekli olduktan sonra, elimden geldiğince hep devam ettiğim eğitim, konferans, seminer ve gençlik faaliyetlerine vakit ayırmaktayım. Dini, imanı sağlam, kaliteli, tavizsiz, alt yapısı sağlam, ümmetçi, bilgi, ihlas, şuur, fedakârlık, heyecan ve ufuk sahibi ideal bir gençlik olan kısacası **Milli Gençliğe hizmet yolunda ömrümü tamamlamak en büyük arzumdur.** Çünkü Anadolu'dan gelmiş, 2,5 kuruşa muhtaç olan bir talebeydim. Onun için Cenab-ı Hakk'a söz verdim. **"Bu talebelere hizmet etmeyi memuriyet olarak senden istiyorum ya Rabbi!"** diye. Yüce Allâh bana bunu ikram etti... Haza min fazlı Rabbi...

Muhterem Hocam, bir hadis âlimi olarak hakiki mânâda mümin olabilmenin şartlarını ifade eder misiniz?

Mümin olmak için her hususta yüce Allâh'a ve Rasûlü'ne itaat etmek, olmazsa olmaz bir şarttır. Bir âyette **"Rasûl, size neyi getirdiyse alın, neyi yasak ettiyse ondan sakının."** (Haşr, 59/7) buyurarak, müminin Rasûlullah'ın söz ve davranışlarına nasıl bakacağını, sünnetin değerini ve konumunu belirtiyor rabbimiz.

Rasûlullah (sas), Hz. Ömer (ra)'a; **"Ya Ömer, benimle senin arandaki durum nasıldır?"** diye sorunca, **"Ya Rasûlullah, seni malımdan ve ailemden çok seviyorum"** dedi. Bunun üzerine, **"Ya Ömer, olmadı"** buyurdu, Efendimiz (sas). O an Hz. Ömer radiyallahu anh beyninden vurulmuşa döndü. Hemen Rasûlullah'a koşarak **"Seni nefsimden (canımdan) da çok seviyorum"** deyince, Peygamberimiz (sas); **"Evet, şimdi kâmil iman sahibi oldun, ya Ömer"** buyurdu.

Bir kimse Hz. Peygamber (sas)'e inanıyorum diyor, Kur'ân'ı gündeminin başına alması zarurîdir. Mümin bir kimse bir âyeti bile rafa kaldıramaz. Hz. Aişe validemizin ifadesiyle **"Rasûlullah'ın ahlâkı, Kur'ân ahlâkıdır."**

Rasûlullah (sas), Kur'ân'ın emirlerinden bir zerre eksiklik veya dönüş yapmamıştır. Müşriklerin bütün dünyaları önüne koymalarına, her şeyi temin edeceklerini vaatmelerine rağmen o (sas); **"Benim dâvâmin zerresi, bu sizin tekliflerinizin tamamına bile tekâbü'l etmez."** diyerek reddetmiştir. **"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol"** (Hud, 11/12) istikâmetinden asla şaşmamış ve bize bu noktada eşsiz bir örnek olmuştur.

Rabbimiz, Kur'ân ve sünnete sınıksız sarılan müminlere dünyada huzur ve saadet vaat ettiği gibi asıl yurdumuz olan ahirette de bakınız ne müjdeliyor: “... **Kim Allah’a ve rasûlüne itaat ederse, Allah onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de geri kalırsa, onu acı bir azaba uğrattır.**” (Fetih, 17) Sonuç itibariyle şöyle ifade edelim, Rasûlullah’ın en büyük sünneti, tavizsiz İslâmî yaşantısı ve istikâmeti idi. Yüce Allah hepimizi itaat edenlerden eylesin.

Hocam, yarım asırlık tecrübesiyle bir ilahiyat hocası olarak Türkiye’deki ilahiyat fakülteleriyle ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

İlahiyatlar kurucu zihniyeti ve amaçları itibariyle çok sıkıntılı ve problemli olmasına rağmen Allâh’ın yardımıyla hayırlı insanlar yetiştirmişlerdir. Büyük hizmetlere vesile olundu. Ancak bugünü konuşacak olursak alt yapı, bakış açısı, müfredat ve hoca kadrosu problemi olduğu için ilahiyatlardaki durum ortada. Siyasetin, ümmetin ve insanlığın durumu içler acısı... Gerçek mânâda örneklik ve önderlik teşkil edecek, ilim ve hikmet sahibi, şuurlu, fedakâr, mütevazı, tavizsiz; istikâmet, heyecan ve ufuk sahibi âlim, hoca eksikliğimiz ümmet olarak kanayan yaramızdır...

Muhterem Hocam, merhum Erbakan Hocamız’la nasıl tanıştınız?

Mümin olmak için her hususta yüce Allâh’a ve Rasûlü’ne itaat etmek, olmazsa olmaz bir şarttır. Bir âyette “**Rasûl, size neyi getirdiyse alın, neyi yasak ettiyse ondan sakının.**” (Haşr, 59/7) buyurarak, müminin Rasûlullah’ın söz ve davranışlarına nasıl bakacağını, sünnetin değerini ve konumunu belirtiyor rabbimiz.

Erbakan Hocam’ı (Allah rahmet eylesin) ilk Fatih’te Dr. **Niyazi Kurtulmuş Bey’in ofisinde ve İskenderpaşa’da tanıdık.** Bilgili, birikimli, ümmetin ve insanlığın dertlerini dert edinmiş, bunlara İslâm medeniyeti çerçevesinde çare ve çözüm arayan mümtaz bir kişi olarak ilk izlenimlerimi edindim. **Hocamla şahsî ilk tanışmamızsa Odalar Birliği Başkanlığını yürüttüğü zamanlar idi.** Öncesinde radikaldim, siyasî hiçbir görüşe bağlı kalmamıştım. Fakat Adnan Menderes’e sempati duyuyordum. Orada tanıştığımız günden bugüne, söylemleriyle eylemleri aynı olduğundan hâlâ Erbakan Hocamız’ın ve dâvâsının (ki hocamızın dâvâsı İslâm idi) yanındayım. Allâh ayaklarımızı sabit kılsın.

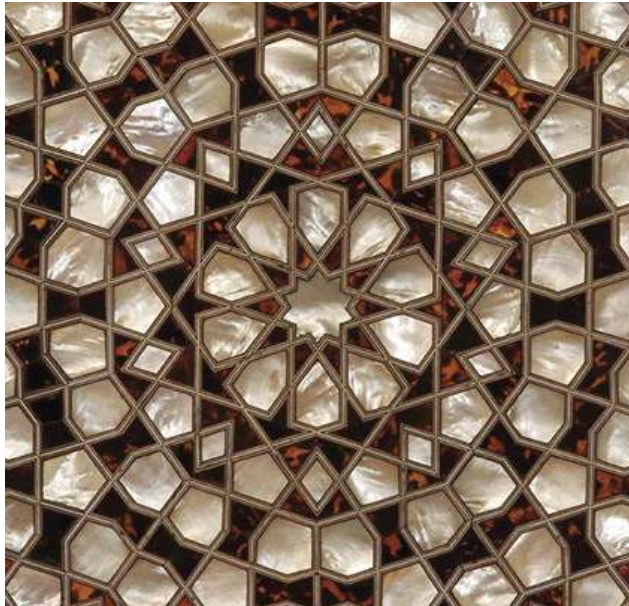
Muhterem Hocam, Milli Görüş Hareketi’nin ilk zamanlarına dair hatıranızda kalanlar nelerdir?

Tabii çok zorluklar yaşadık. İslâm dâvâsının çilesi, sıkıntısı ve imtihanı bitmez. **Mehmet Zahid Kotku hazretlerinin Erbakan hocaya bizzat, “Bu işi ele alacaksın ve yürüteceksin!”** demesinden ve Konya’da ilk hareket başarıldıktan sonra **Milli Nizam Partisi** kurulmaya başlandı. Ben İstanbul’da Enstitü’de öğretim görevlisiydim. Daha sonra parti kurulmaya başladığı zaman, başarılı bir şekilde on yıl Ümraniye Belediye Başkanlığı yapan Mehmet Bingöl Bey’le biz ve arkadaşlarımız, yirmi tane kırık sandalyeyi topladık, çivileri çaktık, kırık masaları veya sandalyelerle yirmi kişilik bir salon kurarak işe başladık...

Bir kimse Hz. Peygamber (sas)'e inanıyorum diyorsa Kur'ân'ı gündeminin başına alması zarurîdir. Mümin bir kimse bir âyeti bile rafa kaldıramaz. Hz. Aişe validemizin ifadesiyle “**Rasulullah'ın ahlâkı, Kur'ân ahlâkıdır.**”

Erbakan Hocamız'ın sizin üzerinizdeki etkileri nelerdir?

İstanbul'da birçok kıymetli alimden dersler almamıza rağmen Müslümanca siyaseti, İslâm'ın hayat nizâmı olduğunu ve cihadı yani iyinin, doğrunun, faydalının, adâletin, fert, cemiyet ve tüm otoritelerde hakkın hâkim olması için takatimizin sonuna kadar çalışmamızı üzerimize yükleyen ve Kur'ân'da beş yüzden fazla âyette emredilen cihad farzını, merhum Erbakan Hocamız'dan öğrendik. Hocamızın alt yapısı çok sağlamdı, o bir şuur abidesiydi. O bize cihadı, her şeyiyle en önemlisi de örnek yaşantısıyla, samimiyetiyle öğretti. O bizim için büyük bir öğretmendir. Allâh Teâla, Hocamız'dan râzî olsun. Son yüzyılda ümmete ve tüm insanlığa en büyük hizmetleri yapmış, birinci sırada müstesna bir zattır. Hocamız, İslâm'ın bir hayat projesi, bir nizâm, ölçü olarak nasıl yaşanacağını, **İslâmî siyaseti; Kur'ân'a ve sünnete tam bir teslimiyetle, eğip bükmeden sözleri, yaşantısı ve dünya çapındaki projeleriyle ortaya koydu. Allâh rahmet eylesin.**

Milli Görüş nedir sizce? Mili Görüş hareketi üzerine konuşacak olursak neler söylemek istersiniz?

Terimsel olarak en kaliteli, en isabetli, en şerefli bir kavramdır. “Milli” kelimesi Arapça, “**dinî**” demektir. “**Kul bel millete İbrahim Hanife**” âyetinde, Allâh Teâla; “**De ki ben hanif olan İbrahim'in dini üzereyim**” (Bakara, 2/135) buyurmuştur. Milli Görüş, Müslüman milletimizin kendi inancı, imanı, kendi kültür ve tarihidir. Milli Görüş, insanlığın yaratıldığı gün başlayıp, kıyamete kadar var olacak olan **Hakk-batıl mücadelesinde Hakk'ı temsil eden görüştür.**

Milli Görüş şirki değil, tevhidi esas alan, kaba kuvveti değil, Hakk'ı üstün tutan, Hakk'tan sapanlara karşı Peygamberlerin ortaya koyduğu görüştür. Mazlumun yanında zalimin karşısında olan, ölümü ve âhirette hesabı dikkate alan görüştür. Bir millet, millî olmaz ise, milletine ve insanlığa hizmet edemez. Bugün en büyük zahmet çektiğimiz hususlardan biri de **millîlik** hususudur. Milletini seven, dinini ve vatanını seven, dâvâsını seven millîdir. Milli Görüşçüdür. Milli Görüşçü, sözüyle eylemi, uygulaması bir olandır. “**Milli Görüşçüyüm**” diyen bir kimse, bütün hayatını Kur'ân ve sünnete göre şekillendirmesi gerekir. Türkiye'de ve dünyada en çok eksikliğini çektiğimiz husus “**kaliteli insan**” yetiştirmektir. Kaliteli insan olmadığı takdirde toplumda iman, ilim, amel, ahlâk ve sorumluluk bilinci olmuyor. Bu yüzden Milli **Görüş, Türkiye'nin kalkınması, dünya üzerinde yeniden söz sahibi olabilmesi için ortaya çıkmış en kaliteli, en şerefli, en anlamlı harekettir.**

Peki, Hocam gündeme dair bir sorumuz olacak. Malumunuz ülkemiz büyük bir badire

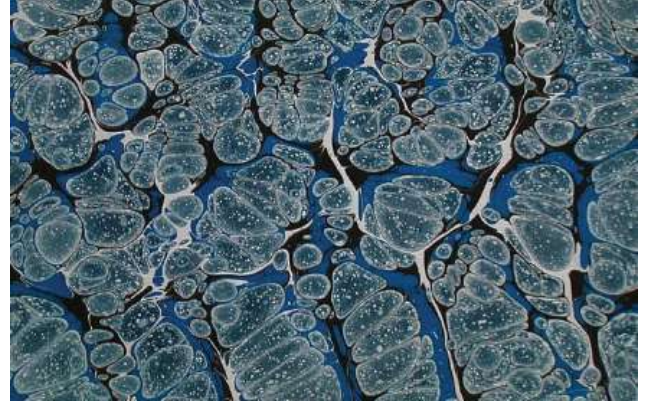
atlattı. Darbe girişimi oldu, şehitler verildi. Sizin yıllardır eğitim ve toplantılarda tehlikesine dikkat çektiğiniz iç ve dış güçlerin haince bir girişimine şahit olduk. Nasıl değerlendiriyorsunuz?

Allâh'ımız ülkemizi, ümmet-i Muhammed'i ve tüm insanlığı böyle büyük sıkıntılardan, Siyonizm mikrobundan ve terör hadiselerinden muhafaza etsin. Bir ömür boyu bu ve benzeri tehlikeli-hain yapı ve sistemlerle mücadele ettik, Erbakan Hocamız'ın yanında. Bu (darbe azmettiricisi) adamın zihniyeti sakat olduğu için ortaya çıkan ürünler de hep sıkıntılı oldu. Milli Görüş ve Erbakan Hocamız hariç her siyasi parti ve iktidar bunları destekledi ve büyüttü. Ümmet ve insanlık için büyük bir belâdır. İslâm'ı bozmak için çok çalıştılar... İnşaallah oyunları bozulacaktır. Rabbimiz bütün hainlerin ve destekçilerinin hile, oyun ve bozgunculuklarını yerle yeksan etsin. Yüce Allah İslâmî şuurumuzu ve ferasetimizi, Allâh'a kulluk bilincimizi, birlik beraberliğimizi, kardeşliğimizi arttırsın. Zalimlere fırsat vermesin. Hepimizin ve hükümetin bilgi, adâlet, liyakat, ehliyet ve sadakatle hükmetme iradesini ortaya çıkarsın ve ziyade eylesin...

Fetullah Gülen size "mehdi" olduğunu söylemiş, 70'li yıllarda. Anlatabilir misiniz?

Şöyle oldu. Fakültede üç tane talebe geldi bana, **"hala mehdi-rasûlü bekliyor musunuz, hocam"** dedi bana. Ben **"hayrola"** dedim. **"Mehdi geldi"**

Rasulullah (sas), Kur'ân'ın emirlerinden bir zerrek eksiklik veya dönüş yapmamıştır. Müşriklerin bütün dünyaları önüne koymalarına, her şeyi temin edeceklerini vaatmelerine rağmen o (sas); **"Benim dâvâmın zerresi, bu sizin tekliflerinizin tamamına bile tekâbül etmez."** diyerek reddetmiştir. **"Emrolunduğun gibi dosdoğru ol"** (Hud, 11/12)

dedi, F. Gülen için. Prof. Dr. Osman Çataklı, Prof. Dr. Osman Öztürk ve Prof. Dr. Nevzat Kor beylerle gittim, Zeynep Kamil Hastanesi'nin ordaki evlerine. Sordum; **"şu talebe şu talebe, sen tanıyor musun bunları?"** **"Tanıyorum"** dedi. **"Bunlar senin mehdi olduğunu söylüyorlar, senin mehdiliğini ilan ediyorlar, bana da söylediler, ne diyorsun bu konuda?"** dedim. Durdu, durdu... Hâlbuki ben **"F. Gülen mehdi-rasul olma vasıflarına sahip değil"** dedim. Bu talebeler itiraz ettiler... Sonra tek söylediği şeydi: **"Ben saraya mensup Kürt hocanın torunuyum. Ben bu yoldan dönmem."** Dolaylı yoldan **"ben mehdiiyim"** dedi. **"O talebeler yanlış söylüyorlar"**, diyemedi. Biz onu ve ihanetini kırk küsur yıldır tanıyoruz, asla yolumuz hiç kesişmedi, elhamdülillah...

Muhterem Hocam, bu güzel sohbetiniz için teşekkür ederim. Allâh sizden râzı olsun. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey varsa buyurun?

Ben de çok teşekkür ederim. Allâh yâr ve yardımcımız olsun. Ben Anadolu Gençlik'ten bugün ve yarınlar adına çok ümitliyim. Merhum Erbakan Hocamız'ın yolu ve çalışmaları aynen devam ediyor. Samimi ve sadık dâvâ arkadaşları tarafından Saadet Partisi, Anadolu Gençlik Derneği ve diğer Milli Görüşçü kuruluşlarda elden gelen bütün hayırlı hizmetler yapılıyor. Allâh yardımcıları olsun.

Hep dua ediyorum. İnşaallah özellikle gençlerin arzu ve isteği ile MGTV Yayınları'ndan çıkacak Hatırat kitabımız da bu noktada bir hizmet olacak. Bütün kardeşlerimize ve Anadolu Gençlik'e selâm ve dualarımı iletiyorum.

M.Emin KARABACAK

***“Çocukların Efendi, Annelerin Cariye Olduğu Bir Çağda mı Yaşıyoruz?
Evlerin Efendi’si Çocuklar mı?
Anneler Çocuklarına Cariyelik mi Yapıyor?
Adam Olsun Dedik Sorumsuz Oldular!”***

“Cebraail (a.s): ‘Bana kıyametin alametlerini söyle’ dedi.

Nebi (s.a.v.):
‘Cariyenin efendisini doğurması, çıplak, fakir koyun çobanlarının yüksek bina yapmada birbirleriyle yarışmalarını görmendir!’ buyurdu.” (Müslim, 8)

Ömer bin Hattab (r.a) şöyle dedi: “**Cebraail (a.s), Nebi (s.a.v)’e kıyametin ne zaman kopacağını sorduğunda Nebi (s.a.v) ona şöyle cevap vermişti: ‘Bu konuda sorulan, sorandan daha bilgili değildir!’**

Cebraail (a.s): ‘**Bana kıyametin alametlerini söyle**’ dedi.

Nebi (s.a.v.): ‘**Cariyenin efendisini doğurması, çıplak, fakir koyun çobanlarının yüksek bina**

yapmada birbirleriyle yarışmalarını görmendir!’ buyurdu.” (Müslim, 8)

Hadiste geçen özellikle “**Cariyenin efendisini doğurması**” ibaresini düşündüğümüz zaman, Peygamber Efendimiz (s.a.v) sanki asırlar öncesi, **günümüz annelerinin düşecekleri durumu tarife etmektedir.** Günümüz annelerin durumlarına şöyle bir baktığımız zaman, çocuk yetiştirirken çektikleri sıkıntılar ve karşılığında gördükleri muameleler ortadır.

Anne babalar, çocukları için gecesini gündüzüne katıp bütün enerjilerini harcarlarken aynı güzel-likler, çocuklar tarafından anne babalarına gösteril-memektedir.

Cenab-ı Hakk: **“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davran-manızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, ken-dilerine «Öf!» bile deme; onları azarlama; iki-sine de güzel söz söyle.”** (İsra,23)
buyurduğu **“Öf”** bile denmeyecek anne babalara çocuklar, arkadaş-larına hitap eder gibi hitap ettik-leri, cariyeye gibi davrandıkları bir çağda yaşamaktayız.

Günümüz **anne ba-baların birçoğu yokluk ve sıkıntı içinde büyü-dükleri için, aynı sıkıntıları çocuklarının da yaşamalarını istememektedirler.** Bu, düşünce olarak güzel fakat uygulamada birçok sıkıntıları da beraberinde getirmektedir. Bunun sonu-cunda yok yoktan anlamayan ve yokluk bilmeyen bir nesil ortaya çıkmaktadır.

Yemeyip yedirilen, giymeyip giydirilen, el bebek gül bebek büyütülen çocuklar, büyüdükları zamanda aynı fedakârlığı anne babalarından beklemeye de-vam edeceklerdir. Anne **babaları tarafından oku-maları için fedakârlık yapılan çocuklar, adam olmak yerine sorumsuz oldular.** Her hizmetleri ayaklarına götürülen bu çocuklar, kendi ayakları üze-rinde duran, bağımsız bir kişi olmaları beklenirken bağımlı birer kişi oldular. İhtiyaçları zamanında karşı-lanmadığı zamanda anne babalarına **cariye ve köle gibi muamele etmektedirler.**

Biz görmedik onlar görsün, biz çektik on-lar çekmesinler, okusunlar adam olsunlar diye daha doğmadan kullanacağı tüm eşyaları alı-nır. Daha iyi beslensin diye özel mamalarla beslenir. Daha rahat etsin diye konforlu beşik ve yataklara ya-tırılır. Yürümesini düşe kalka öğrenmek yerine örüm-ceklerle öğretilir. **Kendi yerse karnını doyuramaz diye kocaman olmasına rağmen anne babası tarafında yedirilir.** Dışarda oynarsa bir yerini incitir diye teknolojinin getirdiği oyuncaklar önüne yığılır.

Her şeylerin en iyisi çocuklar adına düşünülüp yapılmaya çalışılır. Eğer anne çalışıyorsa bakıcının en iyisi tutu-lur. Kreşinde en iyisine verilir.

Çocukların okul çağı gelince en iyi okul en iyi öğretmen derdine düşü-nülür. Okula gidip gelirken yorulmasın diye servise verilir. Sabahları evin prens ve prence-sini kaldırmak için ayağına en az dört beş kez gidilir. Gerekirse kahval-tısı ayağına götürülür. Çantası, beslen-mesi, harçlığı okula gitmeden hazırlanır.

Eğer servisle gidip gelinmiyorsa okul çantası anne babası tarafından taşınır. Oku-sunlar büyük adam olsunlar diye yapılan bütün fedakârlıklar, çocukları hazırcılığa alıştırdığın-da sorumluluk duygularını geliştirmeyecektir. Bugün okula giderken üst başını giymeyen, yatağı-nı, odasının toplayamayan, çantasını taşımaktan aciz olan çocuklardan sorumluluk duygusunu geliştirip büyük adam olması beklenilmemelidir.

Yine kimse rahatsız etmesin ve daha rahat ders çalışsın diye çocuk odaları özel donatılır. Elleri-ne anne babalarının dahi kullanamadığı son tek-nolojik özelliklere sahip telefon alınıp verilir. Dahası telefonuna da bilmem kaç dakika, kaç bin SMS ve interneti de her ay düzenli olarak yüklenir.

Cenab-ı Hakk: **“Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine «Öf!» bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle.”** (İsra,23)

“Öf” bile denmeyecek anne babalara çocuklar, arkadaşlarına hitap eder gibi hitap ettikleri, cariye gibi davrandıkları bir çağda yaşamaktayız.

Ders çalışması için oda verilen bu çocuklar, odalarında ders çalışmak bir yana internet ve sanal alemde gezinmekten depresyona girmektedirler. **Bunun sonucunda da çocuklar ne odalarından ne de sanal alemde çıkabilmektedirler.** En küçük uyarılarda da psikolojileri bozulmaktadır. Aman psikolojileri bozulmasın odasında rahat ders çalışsın denilen çocuklar, odalarını haremlik selamlığa dönüştürdüklerinde odalarına da izin alınarak girilmektedir. **Bu çocuklar, bırakın odalarını toplamayı okuldan geldikleri zaman odası toplanmadığı zaman evin hizmetçisine hesap sorar gibi annelerine hesap sormaktadırlar.** Adam olup sorumluluk sahibi olsun diye her şeylerini zamanında yapıp tosun gibi yetiştirilen bu çocuklar, en küçük sıkıntılarda ister istemez toslayacak ilk kişilerde ister istemez anne babaları olacaktır.

Günümüz erkek çocukları kocaman oldukları halde anneleri yokken ocağa bir çay koyup kahvaltı usulü de olsa bir şeyler hazırlayamamaktadırlar. **Kızların birçoğu bırakın yemek yapmasını doğru dürüst çay yapmasını bilmemektedirler.** Okumaları için mutfaktan uzak tutulan bu çocuklara bir iş buyurduğunuz zamanda kıyameti koparmaktadırlar. Bugün birçok anne baba, çocuğuna bırakın marketten ekmek aldırmayı bir bardak su dahi isteyememektedir.

Baba oğlundan su ister; büyük oğlu yorgunum der, ortanca oğlu dersim var der, en küçük oğlu: “Kalk baba kalk! Bunlardan sana hayır yok kendin iç bir bardakta bana getir.” der.

Evet bugünün anne babalarının bütün dünyaları çocukları. Varsa yoksa onlar. Anne babalar, aman onlar üzülmesinler, sıkıntı çekmesinler, rahat etsinler, okuyup adam olsunlar diye yerli yersiz istekleri ikiletmeden alınır. İsteklerine hayır denmeyen bu çocuklar,

zamanla kendilerinin efendi zannedip anne babalarına emirler yağdıracaklardır. İstedikleri olmadığı zamanda efendilikleri fazlasıyla yapacaklardır.

Görev yaptığım okulun birinde bir öğrenciden sürekli şikâyet gelmesi üzerine çocukla bir görüşme yaptım. Çocuğun öğretmeni, ailesi ve çocukla yaptığım görüşmede şu sonuçlara ulaştım. **Çocuk çok zeki olmasına rağmen, şımartılarak büyütüldüğü için herkese illallah ettirmiştir.** Çocuğun babasıyla yaptığım görüşmede babanın söylediği şu cümle her şeyi anlatmaya yetiyordu: **“Hocam, ben bu çocuk istedi diye gece ikide çarşıdan tavuk alıp getirdim.”** (M. Emin Karabacak, Bayramlık İstemeyen Çocuklar, Tebeşir Yay. 4.Baskı, Konya,2016)

Anne babaların çocuklarına hizmet etmeleri ilkökul, ortaokul, lisede olduğu gibi üniversite öğrenim sırasında da devam etmektedir. Hatta çocuklarını evlendirdiklerinde birazcık da olsa rahatlarına bakacağı zamanda yine çocukları tarafından torunlarına baktırılmaktadır. Böylece annenin hizmetkârlığı çocukların efendilikleri torunlarına bakıcılığıyla da devam etmektedir.

İşte günümüz anne baba çocuk ilişkisi bu şekilde sürüp gitmektedir. Anne babanın gecesini gündüzünü katıp hizmet ettiği çocuklar, bütün bu hizmetlere karşı anne babasını baş tacı yapması beklenirken cariye muamelesi yapmaktadırlar.

Okullarda verdiğim seminer sonrası mümkün mertebe velilerin sorularını da cevaplamaya çalışırım. Malum seminer konularımız çocuk eğitimi olunca sorular da genelde çocukların söz dinlememeleri olur. Hocam; **“Ben böyle yaramaz, böyle sorumsuz, böyle gâilesiz çocuk görmedim...”** sorularıyla sık sık karşılaşmaktayız. Hatta birçok öğrenci velisi üniversite okuyan çocuklarından da bu ve buna benzeyen konulardan şikâyetçilerdir.

Çocuklarından bu şekilde yakınan velilere kimse özel olarak üzerine almamak şartıyla şu geribildirimini veriyorum: **“Bu çocuklar uzaydan gelmedi. Avrupa’dan Amerika’dan ya da Afrika’dan da bize eğitilmesi için gönderilmedi. Yuva’dan ya da konu komşumuzdan da emaneten almadığımızı göre o zaman çocuklarda değil de eğitimcilerinde ya da eğitimlerinde bir problem vardır diyorum.**

Evet, günümüzde ders çalışmayan, laftan anlayan, sorumsuz, vurdum duymaz çocuklar çok. Bu çocukların çok olmasına çokta, bu çocuklar yerden mantar biter gibi birden ortaya da çıkmamışlardır. Sonuçta bu çocuklarında bir anne babaları var ve bu çocuklar onların ürünüdürler.

Çocuklar; anne karnından hiçbir şey bilmeden doğduklarına göre duygu, düşünce ve davranışlarının şekillenmesinde anne babasının katkısı çok büyüktür. Cenab-ı Hakk bu konuda Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır: **“Allah, sizi analarınızın karnından, siz hiçbir şey bilmez durumda iken çıkardı. Şükredesiniz diye size kulaklar, gözler ve kalpler verdi.”** (Nahl,78)

İmamı Gazalî, Kimyayı Saadet adlı eserinde şöyle demektedir: **“Çocuk, ana-babası elinde bir emanettir. Kalbi, kıymetli bir cevher gibi temizdir. Mum gibi her şekli alabilir. Bütün yazı ve şekillerden uzaktır. Temiz bir toprak gibi olup, hangi tohum atılsa büyür. İyilik tohumu ekilirse din ve dünya saadetine kavuşur. Annesi, babası ve hocası sevabına ortak olur. Şayet fesad tohumu atılırsa helak olur; annesi, babası ve hocası günahına ortak olur.”**

Evlatlarının bu dünyada okuyup adam olmaları için bütün fedakârlıklar yapılırken ruh ve gönülleri aç bırakılmaktadır. Okumaları için bütün imkânlarını seferber edilirken manevi eğitim için en küçük gayret gösterilmemektedirler.

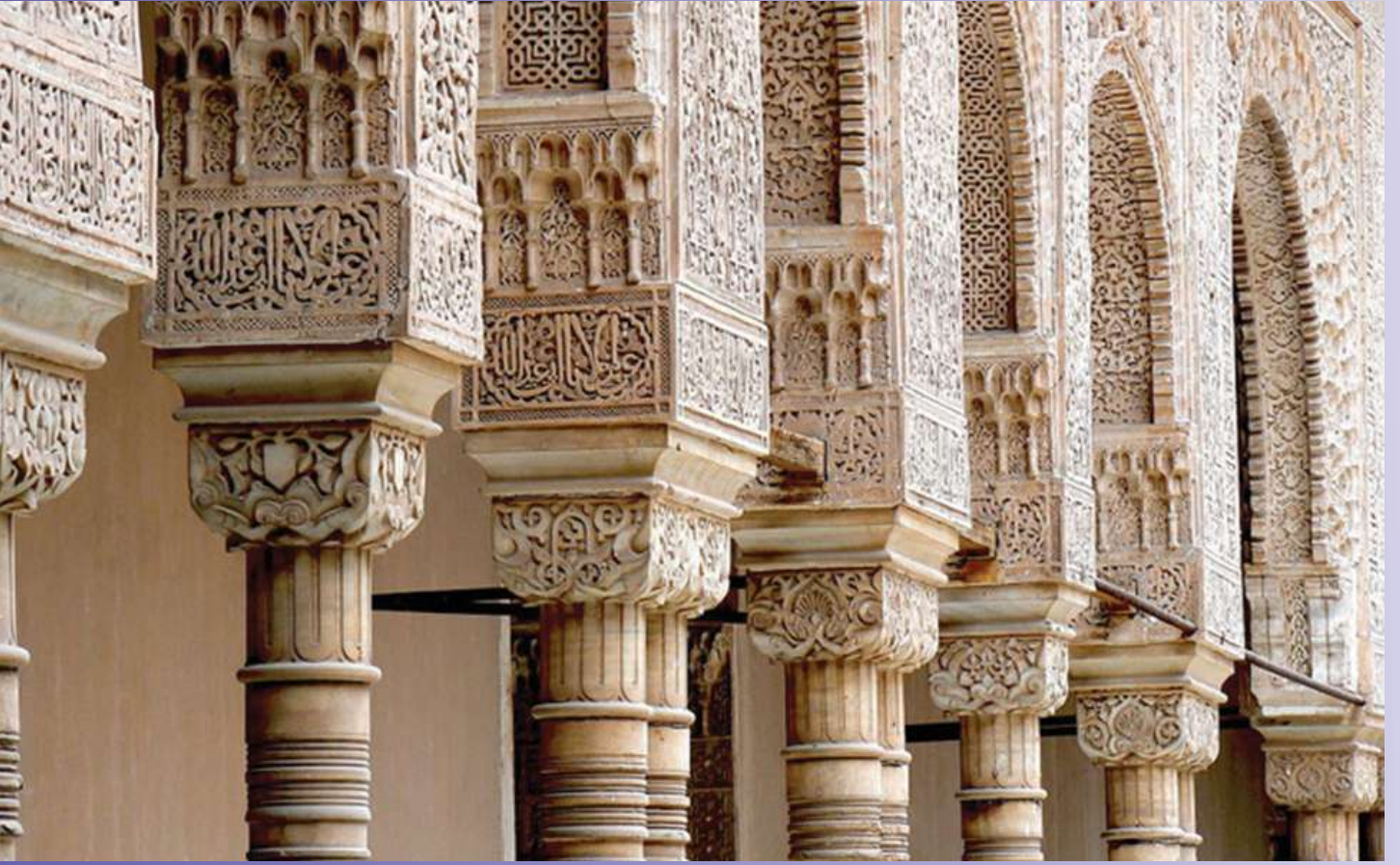
Çocuklarının bu dünyada rahat edebilmeleri için her fedakârlığı yapan anne-babalar, çocuklarının dinî eğitimleri söz konusu olunca aynı hassasiyeti göster(e) memektedirler. Oysa verilecek iyi bir dinî eğitim, çocukları olduğu kadar anne-babaları da hem sorumlu-

luktan kurtaracak hem de ahiretleri için kurtuluşlarına neden olacaktır.

Anne babanın sorumluluğunun çocukların sadece dünyasını kurtarmak değil ahiretini de kurtarmak olduğunu Cenab-ı Hakk: **“Ey îman edenler! kendinizi ve çoluk-çocuğunuzu cehennem ateşinden koruyunuz.”** (Tahim,6), buyurarak anne babalara gerekli uyarıyı yapmıştır. Bunun için de anne babaların üzerine düşen görevleri fazlasıyla yapmaları gerekir. Anne babalar sorumluluk sahibi çocuklar yetiştirebilme adına çocukların yapacaklarını, onlar adına ne düşünmeli ne de yapmalıdırlar. Çocukların kendi ayakları üzerinde durup kendi kararlarını verebilmeleri içinde yaş ve seviyelerine uygun görevler, küçük yaştan itibaren verilerek **benlik saygısı** yükseltilmelidir. Çünkü **sorumluluk aileden öğrenilir.** Kendi sorumluluğunun bilincinde olan çocuklara manevi değerleri vermekte daha kolay olacaktır.

Sonuç olarak; **çocuk eğitiminde Allah’a karşı sorumluluk bilinciyle hareket edip, en iyi şekilde yetiştirmeye çalışan anne babalar, bu dünya da olduğu kadar öbür dünya içinde sorumluluklarını yerine getirmiş olacaklardır.** Hayırlı evlat yetiştirme adına üzerine düşen görevi fazlasıyla yapan anne babaların çocukları hayırsız çıksa dahi emeklerinin karşılığı olarak Rabbim mükâfatını verecektir. Bu çocuklar annelerine cariyeye davranır gibi davranırsalar dahi sabrettikleri takdirde onların günahlarının dökülmesine ve ahiretteki derecelerinin artmasını sağlayacaktır Allah’u alem.

Yeter ki çocuk eğitiminde çocukların sadece bu dünyaları değil, öbür dünyaları düşünülerek eğitim verilsin. Zaten gerekli eğitim ve terbiye almış çocuklar, anne babalarının hak ve hukukunu gözeticeklerinden onlara **“Öf”** bile demeye haya eden hayırlı evlatlar olacaklardır. Bu da anne babalarının amel defterlerinin kapanmamasını sağlayacaktır. Peygamber Efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadırlar: **“İnsan öldüğü zaman amel işlemesi kesilir. Ancak üç şey bundan müstesnadır. Sadaka-i cariyeye, kendisinden yararlanılan ilim veya kendisine hayır dua eden sâlih çocuk.”** (Müslim, Vasıyye,14)

Necmi ATİK

Kula Kulluk Seküler Hukuk

“Allah'ın her peygamberle gönderdiği kesin yasaklardan; Fâiz, Zina, İçki, Kumar v.s. günümüzde olduğu gibi toplumun ana taşlarını oluşturan konular yasak olmaktan çıkarılarak, güç ve iktidar sahiplerinin idârî ve ticârî menfaatlerine hizmet eder hale getirilmiştir.

Hak ve hukuk kavramlarının insanın yaratılışı ile başlamış olması, hak ve hukuku icra edecek olan insanın da başlangıcına, yaratılışına bizi sevk etmektedir. Hakkı icra edebilmek için hak ve hukukun yani adâletin, bunun karşıtı olan haksızlık, bâtıl ve zulmün insan tarafından bilinmesi elzemdir.

Son asrın dahi ilim ve fikir insanlarından biri olan El-malılı Muhammed Hamdi Yazır, telif ettiği “Hak Dini

Kur'ân Dili” adlı tefsirinde, insanın yaratılışını konu alan Bakara sûresinin 30. ayetine yaptığı açıklamada şöyle der: “Ey Muhammed, ey Adem-öğlü, anılan nimetleri unutma ve o zamanı da unutma ki, insanlar yeryüzünde ortaya çıkmadan önce Rabbi'n ezeli irâdesini açıklayarak ve sonsuz kudretini göstererek meleklere: “Ben muhakkak yeryüzünde bir halife yapacağım, bir halife tayin edeceğim, demişti” Kendi irâdemden, kudret ve

sıfatımdan ona bazı selâhiyetler vereceğim, o bana bağlanarak, bana vekil olarak yarattıklarım üzerinde birtakım kullanma yetkilerine sahip olacak, benim adıma hükümlerimi icra edecek ve yürütecek. O bu hususta asil olmayacak, kendi zatı ve şahsı adına asil olarak hükümleri icra edecek değil. Ancak benim bir vekilim, bir kalfam olacak. İradesiyle benim iradelerimi, benim kanunlarımı tatbik etmekle emredilmiş olacak, sonra onun arkasından gelenler ve ona halef olarak aynı görevi icra edecek olanlar bulunacak.

“Sizi yeryüzünde halifeler yapan O’dur” (Fâtır sûresi, 35/39) sırrı belli olacak.¹

Hak ve hakikatı hâkim kılması, zulüm ve haksızlıkları önlemesi için **“Adem’e bütün isimleri öğretti.”**²

Halife; Sözlükte **“bir şeyin yerine geçen, bedel, sonraki nesil veya kişi, arkada olan, birinin arkasından gelen, devlet başkanı”**³ anlamlarında ki

halife; Allah’ın vekili, yeryüzünde O’nun hükümlerini yaşatan, uygulayan, dünyayı îmar, insanları idâre eden, dünyadaki diğer bütün canlılardan üstün olan, onları emri altına alandır. Özel anlamda halife ise, Hz. Muhammed’in (s.a.v.) vefatından sonra onun yerine devlet başkanı olarak geçenler için kullanılan, Hz. Peygamber’in (s.a.v.) yerine geçerek dini koruyan, dünya işlerini düzenleyen, bütün Müslümanların başkanı anlamındadır.

İnsanın yaratılışının ardından, Allah’ın Ademoğulları ile bir ahidleşme yaptığı Kur’ân-ı Kerim’de şöyle hatırlatılır: **“Ey Resûlüm! Onlara o vakti de hatırlat ki, hani Rabbin, Ademoğulları’n-**

dan (şimdikilerden tutunuz da nesilden nesile ta Hz. Adem’e varıncaya kadar Ademoğullarının zürriyet sahibi olanlarından zincirleme olarak her birinin) **bellerinden zürriyetlerini aldı** (yani kudret eliyle seçip ayırdı, vücuda getirdi) **ve onları kendi kendilerine karşı şahit tuttu “Ben sizin Rabbiniz değil miyim? Dedi.** (Üzerinizde dilediğim gibi tasarruf eden ve etmek hakkı bulunan yegane mâlikiniz, mürebbiniz, yetiştirip geliştireniniz, yaratıcınız ve hakiminiz olduğuma şahitsiniz, şahitlik edeceksiniz değil mi?)

Hepsi de evet dediler.”⁴

Bu şahitliği ve taahhüdü eda ve ifâ etmeyen, yani ikrar edip yerine getirmeyen, hatırlatma ve uyarılara rağmen inkar ve küfürde ısrar edenler, ya kendi vicdanına karşı direnmiş ya da fıtratı bozulmuş, kendilerinde yaratılıştan ihsan edilen bu tabiat kalmamış olan, yani kavlen ve fiilen bu ahdi bozmuş ve kendilerine yazık etmiş olan zavallılardır.⁵

Bu taahhüdü hatırlatmak için Allah tarafından gönderilen ve aynı zamanda birer İslam hukukçusu olan 124 bin peygamberden⁶ bazılarına sahifeler⁷ (Hz.Adem’e:10, Hz. Şit’e:50, Hz. İdris’e:30, Hz. İbrahim’e:10 sahife), bazılarına da kitaplar⁸ verilmiştir.

Âlâ sûresinin on sekizinci âyetinde bildirilen Suhufu Ülâ (**“Şüphesiz bu hükümler ilk sayfalarda vardır”**), Şit’e (a.s.) ve İdris’e (a.s.) indirilmiş olan Sahife’lerdi.⁹ İbrahim’e (a.s.) indirilen sahifelerde yine Âlâ sûresinin on dokuzuncu âyetinde **“(Şüphesiz bu hükümler) İbrâhîm ile Musânın sahifelerinde de vardır”** diye bildirilmiştir. Cebrail (a.s.), Adem’e (a.s.) yazı yazmayı öğretti. Adem’de (a.s.) inen sahifeleri

Kur’ân-ı Kerim’de şöyle buyrulur:

“Biz hiç bir peygamberi, Allah’ın izni ile, kendisine itaat olunmaktan başka bir gaye ile göndermedik....”

“İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor?”
(Kıyâme sûresi, 75/36) âyeti kerimesi ile, yarattığını en iyi bilen Allah, insanı asla başıboş bırakmamış, insanın dünya ve âhiret mutluluğu için, gönderdiği sahife ve kitaplarla ilâhî hukûku vazetmiştir.

kendi el yazısı ile yazdı.¹⁰ Hz. Adem’e (a.s.) indirilen hükümler arasında, ölü hayvan eti, kan ve domuz eti de haram kılınmıştı.¹¹

İnsanlığın başlangıcından Hz. Muhammed’e (s.a.v.) kadar, Peygamberlere verilen sahifeler ve kitaplarda, kişilerin Allah ile, toplumla, birbirleriyle ve çevresindeki varlıklarla ilişkilerini düzenleyen, uymaları gereken emir ve nehiyleri bildiren kurallar bütünü (İbâdet, dünya işleri, münâkehât, muâmelât, ukûbât, siyer, miras hukuku) olduğu ve bu kuralların uygulanması için peygamberlerin görevlendirildiği, kurallara uymayanlara verilecek cezaların ayrıntılarıyla açıklandığı, hatta ölümden sonrasını kapsayan hesap gününde, İlâhî adâlet mahkemesinde (mahkeme-i kübrâ) herkesin en ince detaya kadar hesaba çekileceği bildirilmektedir.¹²

Allahu Teâlâ, yarattığı insana, seçtiği insanlar (peygamberler) vasıtası ile hukûkullahı (Allah’ın hukuku) ve hukuk-i ibâdî (kulların hukuku) bildirmiş ve icra edilmesi için peygamberlere kesin itaati emretmiştir. Bu konu ile alakalı Kur’ân-ı Kerim’de şöyle buyrulur:

“Biz hiç bir peygamberi, Allah’ın izni ile, kendisine itaat olunmaktan başka bir gaye ile göndermedik....”¹³

“İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanıyor?” (Kıyâme sûresi, 75/36) âyeti kerimesi ile, yarattığını en iyi bilen Allah, insanı asla başıboş bırakmamış, insanın dünya ve âhiret mutluluğu için, gönderdiği sahife ve kitaplarla ilâhî hukûku vazetmiştir.

Hak-Bâtıl / Adâlet-Zulüm kavramlarının içeriğini ve kapsamını Allah’tan başka kim belirleyebilir?

Toplum hayatını düzenleyen kuralların hemen hepsi dînidir. İnsanoğlunun yaratılışından itibaren din ve ahlak kuralları ile hukuk kuralları içiçedir. Çünkü din adamları ile hukukçular aynı kişileridir.

Roma hukukunun ilk devirlerinde hukukla uğraşan kimseler, Pontif denilen din adamları idi. Klasik devirde Roma hukukçuları, Fas denilen ve insanların tanrılarıyla ilişkilerini düzenleyen (peygamber) ve tanrılar tarafından konulduğu kabul edilen dini hukukla, lus denilen ve insanlar tarafından konulup yalnız insanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen hukuku birbirinden ayırmışlardır.¹⁴

Eski Hint Brahman hukukunda da dînî görevlerle hukûkî ilişkileri düzenleyen kanunlar, kutsal metinlerden meydana geliyordu. Bu husus, ilim anlamına gelen Veda’larla bunların açıklamalarında açıkça görülmektedir.¹⁵

Manu kanunlarında medeni hukukun, mezhebe dayanan hukukun yanında yer aldığı, fakat gittikçe dinin, medenî hukuka daha çok etkide bulunduğu anlaşılmaktadır.¹⁶

Eski İran'da Zend-Avesta denilen kutsal kitap, din ve hukuk işlerini birlikte düzenliyordu.¹⁷

Eski Yunanlılarda, kralların siyasi otoritelerinin dînî temellere dayandığına inanılırdı.¹⁸

Japonların krallarına hâlâ kutsal bir varlık olarak baktıkları bilinmektedir.¹⁹

Eski Türklerde de Şamanlar, yalnız din adamları değil, aynı zamanda hukuk adamı idiler.

İslam öncesi Arabistan'da kâhinlerin zaman zaman hakem olarak bir kısım hukuki davalara baktıkları kaynaklarda görülmektedir.

Ortaçağ Avrupası'nda hükümdarlar, krallık taçlarını Papa'nın elinden giyerek kutsallık kazanırlardı.

Din adamlarıyla seküler hukûka yumuşak geçiş amaçlayanlar, belli bir noktaya getirdikleri planlarını, **"ateizmin fikir babası"** ünvanını verdikleri Darwin'i kullanıp, **"maymundan gelen insan"** modeliyle ikinci evreye sokarak, **"yaratılış"** ve dolayısıyla **"Yaratan Allah"** anlayışlarını kökten yok etmeyi amaçlamışlardır. **"Dogma"** dedikleri, vahye dayalı akıl, ilim ve irfan anlayışını reddedip **"akıl ve deneyci"** tarza geçerek, Allah merkezli insanı, insan merkezli insana! dönüştürmeye başlamışlardır.

Toplum hayatını düzenleyen kuralların hemen hepsi dînîdir. İnsanoğlunun yaratılışından itibaren din ve ahlak kuralları ile hukuk kuralları içiçedir. Çünkü din adamları ile hukukçular aynı kişileridir.

İlk insan ve ilk peygamber Hz. Adem'e (a.s.) verilen sahifeleri, son peygamber Hz. Muhammed'e (s.a.v.) indirilen Kur'an-ı Kerim'i insanlara tebliğ edip açıklayan ve bu hükümleri uygulayıp takibini yapan peygamberlerdi. Peygamberlerin vefatı sonrası bu vazife, konunun uzmanları olan âlimler tarafından icra ediliyordu. Aynı zamanda birer hukukçu olan bu **âlimler peygamberlere vâris olmalarıyla yüceltilen, iyileri insanların en iyileri diye nitelendirilen**²⁰, **kötülerine de insanların en kötüsü denilen kimselerdi.** Güç ve iktidar sahiplerinin İslam Hukuku'na aykırı isteklerini, onlardan gördükleri çesitli menfaatler karşılığında yerine getirmeye başlayan kötü âlimler, seküler hukukun temellerini oluşturan tahrif hareketlerini de başlatmış oluyorlardı. Kur'an-ı Kerim bu konuya şöyle değinmektedir:

"Elleriyle kitap yazıp, biraz para almak için: "Bu Allah tarafındandır." diyenlerin vay haline! Vay o ellerinin yazdıklarından ötürü onlara! Vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!"²¹

"Nasıl olur onların size güvenmelerini beklersiniz ki onlardan bir zümre vardı ki Allah'ın kelamını işitip akılları aldıktan sonra, bile bile onu tahrif eder, değiştirirlerdi."²²

"...Kelimeleri konuldukları yerlerden çıkarp tahrif ederler. "Size şu fetva verilirse onu kabul edin, o verilmezse onu kabul etmekten geri durun" derler..."²³

Alimler peygamberlere vâris olmalarıyla yüceltilen, iyileri insanların en iyileri diye nitelendirilen , kötülerine de insanların en kötüsü denilen kimselerdi.

Kutsal hukuk metinlerindeki tahrif hareketleri dört şekilde yapılmaktaydı:

1. Tevrat ve İncil metinlerinden bazı şeyleri çıkararak,
2. Metinde olmayan bazı şeyleri metine dahil ederek,
3. Kelimelerin, âyetlerin yerlerini değiştirip, bağlarını kopararak,
4. Metinleri yeniden yorumlayarak.

Bu tahrif hareketleriyle;

Allah'ın her peygamberle gönderdiği kesin yasaklardan; Fâiz, Zina, İçki, Kumar v.s. günümüzde olduğu gibi toplumun ana taşlarını oluşturan konular yasak olmaktan çıkarılarak, güç ve iktidar sahiplerinin idârî ve ticârî menfaatlerine hizmet eder hale getirilmiştir.

İnsanoğlunun, iktidarı tamamen eline geçirme, Allah adına değil de kendi iradesi ile yönetme, dilettiği gibi tasarrufta bulunma, insanları kendilerine kul-köle yapma, rabb olma girişimleri her devirde

kendini göstermektedir. Şeytanla başlayan bu süreç, Adem'in (a.s.) oğlu Kabil'in de iştirakiyle devam etmiş, peygamberlerle olan kıyasıya mücadele her devirde kendini göstermiştir. Allahu Teâla'nın, Musâ'ya (a.s.) emrederek: **"Fir'avna git. Çünkü o, pek azmıştır"** âyetiyle başlayan ve Musâ'nın (a.s.) mucizeler göstermesine ve tüm çabalarına rağmen Firavn'ın inanmayarak rabb'likte diretmesi şöyle anlatılır : **"Fakat (Fir'avn Musâ'yı) yalanladı, (Allaha) isyân etti. Sonra da koşarak arkasını döndü. Nihayet (sihirbazlarını, adamlarını, ordusunu) topladı da bağırdı: "Sizin en yüce rabbiniz benim!" dedi."**²⁴

Erbâb'ın uydurduğu kurallar toplumu, insanları arenalarda vahşi hayvanlara parçalatırken eğlenen, kız çocuklarını diri diri toprağa gömmeyi normal gören ve hemcins iki kişinin evlenmesine bile izin vererek onlara evlilik cüzdanı takdim eder hale getirmektedir.

Bütün peygamberlerin insanlık tarihi boyunca, davet ettikleri ilâhî adâlet ve hakîkate düşman kesilen firavunlaşmış insanların, rabb'likte ısrar etmelerinin, görmüş oldukları bütün mucizelere rağmen, dünya-ahiret ne pahasına olursa olsun rabb'liği bırakmalarının sebebi neydi? İlâhî adâlette yanlış, eksik veya fazla gördükleri konular nelerdi?

Karşı oldukları konuları fikirleri ile değil de, peygamberlik gelmeden önce **"Her yönden en iyimiz"** dedikleri peygamberlere, yalancı²⁵, ona bir insan öğretiyor²⁶, büyücü ve sihirbaz²⁷, kendisi uyduruyor²⁸, peygamber değilsin²⁹, bize bir mucize getirseydi ya³⁰, uğursuz³¹, büyülenmiş³², deli³³, şair³⁴, kâhin³⁵ diyerek, alay³⁶ ve iftira ederek³⁷, katlederek³⁸ ve yurtlarından kovarak³⁹ en ağır şekilde karşılık vermişlerdi. Neden?

Tahrif hareketleriyle oluşan zulüm ve haksızlığı engellemek, insanlara ilâhî hak ve adâleti tekrar

hâkim kılmak için Allahu Teala peygamberler göndermiş, onlara indirdiği sahifeler ve kitaplarla da, değiştirilmiş önceki kitapların hükmünü ve geçerliliğini kaldırmıştı.

Kur'an'daki kıraat farklılıklarından hareketle, farklı Kur'an metinlerinin varlığını isbat etmek üzere, Alman oryantalist (doğu bilimci) Bergstrasser, Otto Pretzl ve Amerikalı oryantalist Arthur Jeffery tarafından Münih'te yıllar süren bir çalışma yapılmıştır. Bu oryantalistlerin amacı, dünyada ki çeşitli Kur'an nüshalarını toplayarak bir Kur'an arşivi oluşturmak ve sonunda da Kur'an'ın farklı versiyonlarının olduğunu belgelendirip, tahrif edildiğini isbat etmektir. Bu amaç doğrultusunda, en eski el yazmasından, son baskısına kadar yaklaşık 42.000 Kur'an-ı Kerim topladılar. Yaptıkları uzun araştırmalar sonucu Kur'an-ı Kerim'ler arasında hiçbir fark bulamadılar.⁴⁰

İslam; îman, ibâdetler, muâmelât ve ukûbâtıyla bir bütündür, parçalanamaz.

Allahu Teâlâ, son peygamber Hz. Muhammed'e (s.a.v.) indirdiği İslam Hukuku'nun kaynağı olan Kur'an-ı Kerim'i, başka peygamber göndermeyeceği⁴¹ için koruması altına aldığını, hükmünün kıyamete kadar devam edeceğini ve hiç kimsenin tahrif edip değiştiremeyeceğini şöyle bildirir:

“Hiç şüphe yok ki o zikri, Kur'an'ı Biz indirdik, onu koruyacak olan da Biz'iz.”⁴²

“Elleriyle kitap yazıp, biraz para almak için: “Bu Allah tarafındandır.” diyenlerin vay haline! Vay o ellerinin yazdıklarından ötürü onlara! Vay o kazandıkları vebal yüzünden onlara!”

Dipnotlar

1. Elmalılı M. Hamdi Yazır, Hak Dini Kur'an Dili (Azim), c. 1, s.316.
2. Bakara sûresi, 2/31.
3. İbn Manzûr, Lisânü'l-Arab, s. 1234-1243.
4. A'râf sûresi, 7/172.
5. Elmalılı M. Hamdi Yazır, age, c. 4, s.178-196.
6. Ahmed b. Hanbel, el-Musned 5/265-266; İbn Hibbân, es-Sahîh, 2/77. (Kur'an-ı Kerim'de isimleri geçen 25 peygamber: Hz. Adem, İdris, Nûh, Hûd, Sâlih, İbrahim, İsmail, İshak, Lût, Yâkub, Yûsuf, Eyyûb, Züklüf, Şuayb, Mûsâ, Hârûn, İlyas, Elyesa', Yûnus, Dâvud, Süleyman, Zekeriyâ, Yahyâ, İsâ, Hz. Muhammed (s.a.v.))
7. İbn Sa'd, Tabakat, c.1, s.12; Ahmed b. Hanbel, Müsned, c.5, s.178; Taberi, Tarih, c.1, s.75; İbn asakir, c.2, s.361
8. Hz. Musa'ya Tevrat, Hz. Davud'a Zebur, Hz. İsa'ya İncil, Hz. Muhammed'e Kur'an.
9. Taberi, Tarih, c.1, s.86.
10. Tabri, Tarih, c.1, s.75; İbn Esir, Kamil, c.1, s.47; İbnünnedim, Fihrist, s.39.
11. İbn Kuteybe, Maarif, s.9; Taberi, Tarih, c.1, s.75; İbn Esir, Kamil, c.1, s.47.
12. Fâtîha sûresi, 1/3; Bakara sûresi, 2/202; Ra'd sûresi, 13/40,41; İbrâhim sûresi, 14/41; Sad sûresi, 38/16,26.
13. Nisa sûresi, 4/64.
14. Di Marzo, Roma Hukuku, çev. Z. Umur, s.3,4; N. Bilge, age., s.10.
15. Mahmud Es'ad, Tarih-i İlm-i Hukuk, s.137-138.
16. Mahmud Es'ad, age., s.149.
17. Mahmud Es'ad, age. S.169.
18. N. Bilge, age., s.10.
19. J. Sshachth, İslam Hukukuna Giriş, çev. A. Şener – M. Dağ, s. 18-19.
20. Ebu Davud, 3641; Tirmizi, 2822.
21. Bakara sûresi, 2/79.
22. Bakara sûresi, 2/75.
23. Mâide sûresi, 5/41.
24. Nâziât sûresi, 79/17-24.
25. En'âm sûresi, 6/34; A'râf sûresi, 7/66; Hud sûresi, 11/26; Şuarâ sûresi, 26/186; Kasas sûresi, 28/38, Fâtr sûresi, 35/4
26. Nahl sûresi, 16/103; En'âm sûresi, 6/105; Duhân sûresi, 44/14.
27. Mâide sûresi, 5/110; En'âm sûresi, 6/7; Yûnus sûresi, 10/2,76,79; Hûd sûresi, 11/7; Enbiyâ sûresi, 21/3; Şuarâ sûresi, 26/34,49; Neml sûresi, 28/13; Kasas sûresi, 28/36; Sebe sûresi, 34/43; Saffât sûresi, 37/15.
28. Secde sûresi, 32/3; Ahkâf sûresi, 46/7-8; Tûr sûresi, 52/33; Hûd sûresi, 11/13; Yûnus sûresi, 10/38-39;Enbiyâ sûresi, 21/5; Sebe' sûresi, 34/43.
29. Ra'd sûresi, 13/43.
30. Tâhâ sûresi, 20/133, Ra'd sûresi, 13/27.
31. Nisâ sûresi, 4/78.
32. İsrâ sûresi, 17/47; Zâriyât sûresi, 51/52.
33. Hicr sûresi, 15/6-7, Mü'minûn sûresi, 23/70, Duhân sûresi, 44/14, Zâriyât sûresi, 51/52-53, Saffât sûresi, 37/36.
34. Tûr sûresi, 52/30, Saffât sûresi, 37/36, Enbiyâ sûresi, 21/5.
35. Tûr sûresi, 52/29.
36. En'âm sûresi, 6/10; Ra'd sûresi, 13/33; Enbiyâ sûresi, 21/41.
37. Furkan sûresi, 25/4, Sebe sûresi, 34/43; Ahkâf sûresi, 46/11.
38. Bakara sûresi, 2/61; Âl-i İmran sûresi, 3/21,181; Nisa sûresi, 4/155.
39. Bakara sûresi, 2/246;A'râf sûresi, 7/82,88; İbrâhim sûresi, 14/13;Hac sûresi, 22/40; Neml sûresi, 27/56.
40. The American Journal Of Islamic Sience, c. 12, sayı 2, s. 170-184.
41. Ahzab sûresi, 33/40.
42. Hicr sûresi, 15/9.

Kıbâr-ı Kelâm

(Ehlullahın Dilinden...)

En Zor Dört Amel

وَعَنْ عَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ أَصْعَبَ الْأَعْمَالِ أَرْبَعُ خِصَالٍ: الْعَفْوُ عِنْدَ الْغَضَبِ، وَالْجُودُ فِي الْعُسْرَةِ، وَالْعِفَّةُ فِي الْخُلُوةِ، وَقَوْلُ الْحَقِّ لِمَنْ يَخَافُهُ أَوْ يَرْجُوهُ

Hız. Ali (radiyallahu anı) buyurmuştır ki; “Şüphesiz ki Amellerin en zorları (şu) dört haslettir: Kızgınlık anında affedebilmek, zorluk ve darlık zamanında cömertlik yapabilmek, yabancı bir kadınla yalnız bir ortamda başbaşa kaldığında iffetini muhafaza edebilmek, Kendisinden korktuğun veya iyilik görmeği ümit ettiğin kimseye karşı hakkı konuşabilmek.”

Günahkar Kula Tanınan Dört Fırsat

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ بِلَالٍ رَحِمَهُ اللَّهُ: إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَذْنَبَ مِّنَ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بِأَرْبَعِ خِصَالٍ: لَا يَحْجُبُ عَنْهُ الرِّزْقَ، وَلَا يَحْجُبُ عَنْهُ الصِّحَّةَ، وَلَا يَظَاهِرُ عَلَيْهِ الذَّنْبَ، وَلَا يُعَاقِبُهُ عَاجِلًا

Sa‘d bin Bilal (rahimehullah) şöyle buyurmuştır: “Şüphesiz ki, kul bir günah işlediği vakit Allah’u Teâlâ ona dört hasletle iyilik ve ihsan eder. O kuldan rızkı kesmez (ona ihsan etmiş olur), ondan sıhhati almaz, (işlediği) günahı onun aleyhine açığa çıkarmaz (günahını gizleyerek kuluna ihsan etmiş olur.), onu (işlediği bu günahından dolayı) hemen cezalandırmaz, (ona nadim olup, tevbe etme fırsatı tanıyarak yine ihsan etmiş olur.)”

Hiçbir Bahanenin Geçerli Olmayacağı Gün

وَعَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَخْتَجُّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَرْبَعَةِ أَنْفُسٍ عَلَى أَرْبَعَةِ أَجْنَاسٍ مِنَ النَّاسِ: عَلَى الْأَغْنِيَاءِ بِسُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ، وَعَلَى الْعَبِيدِ بِيُوسُفَ، وَعَلَى الْمَرْضَى بِأَيُّوبَ، وَعَلَى الْفُقَرَاءِ بِعِيسَى عَلَيْهِمُ السَّلَامُ

Hız. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz ki Allah’u Teâlâ kıyamet günü dört kişiyle dört sınıf insana delil gösterir. Zenginlere Davut (aleyhisselam)’ın oğlu Süleyman (aleyhisselam)’ı, Kölelere Yusuf (aleyhisselam)’ı, Hastalara Eyyûb (aleyhisselam)’ı, Fakirlere de İsa (aleyhisselam)’ı.”

Kadrü Kıymeti Bilinmeyen Dört Şey

وَعَنْ خَاتِمِ الْأَصْمِّ أَنَّهُ قَالَ: أَرْبَعَةُ أَشْيَاءَ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا أَرْبَعَةٌ: الشَّبَابُ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهُ إِلَّا الشَّيْخُ، وَالْعَافِيَةُ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا أَهْلُ الْبَلَاءِ، وَالصِّحَّةُ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا الْمَرْضَى، وَالْحَيَاةُ لَا يَعْرِفُ قَدْرَهَا إِلَّا الْمَوْتَى

Hâtem el-Esam (rahimehullah) buyurmuştur ki: “Dört şey vardır ki onların kadrü kıymetini şu dört kişi hariç kimse bilmez: Gençlik! Onun kıymetini ancak yaşlılar bilir, Afiyet! Onun kıymetini ancak bela ve musibete uğrayan bilir, Sıhhat! Onun kıymetini ancak hastalar bilir, Hayat! Onun kıymetini de ancak ölümler bilir. (salih amel ve hayır hasenatla rabbisinin huzuruna çıkamayan kişi, bu hayatın kıymetini orda anlayacaktır.)”

Yanlış Yerlerde Aradığımız Dört Şey

وَعَنْ خَامِدِ اللَّفَّافِ رَحِمَهُ اللَّهُ أَنَّهُ قَالَ: أَرْبَعَةٌ طَلَبْنَاهَا فِي أَرْبَعَةٍ، فَأَخْطَأْنَا طُرُقَهَا فَوَجَدْنَاهَا فِي أَرْبَعَةٍ أُخْرَى: طَلَبْنَا الْغِنَى فِي الْمَالِ فَوَجَدْنَاهُ فِي الْقَنَاعَةِ، وَطَلَبْنَا الرَّاحَةَ فِي الثَّرْوَةِ فَوَجَدْنَاهَا فِي قِلَّةِ الْمَالِ، وَطَلَبْنَا اللَّذَاتِ فِي النَّعْمَةِ فَوَجَدْنَاهَا فِي الْبَدَنِ الصَّحِيحِ، وَطَلَبْنَا الرِّزْقَ فِي الْأَرْضِ فَوَجَدْنَاهُ فِي السَّمَاءِ.

Hâmid el-Leffâf (rahimehullah) buyurmuştur ki: “İstediğimiz dört şey vardır ki, onlara ulaşmada yanlış yol izleyerek hata yapıyoruz ve onları başka yerde buluyoruz: Zenginliği mal (çokluğunda) arıyoruz ama onu kanaatte buluyoruz. Rahatı servette arıyoruz ama onu az mal da buluyoruz. Lezzet ve zevkleri nimetlerde arıyoruz ama onları sahih ve sıhhatli bir bedende buluyoruz. Rızık yerde arıyoruz ama onu semada buluyoruz.”¹

1. (zira Allah’u Teâlâ, mü’min suresi 13. Ayette “O, O-Yüce Yaratıcıdır ki: Size âyetlerini gösteriyor ve sizin için gökten bir rızık indiriyor. -Bu âyetleri- Hak’ka dönenlerden başkası anıp düşünemez.” buyuruyor.)

İnsanı Bekleyen Dört Soyguncu

وَعَنْ بَعْضِ الْحُكَمَاءِ: يَسْتَقْبِلُ ابْنُ آدَمَ أَرْبَعُ نُهَبَاتٍ. يَنْتَهَبُ مَلِكُ الْمَوْتِ رُوحَهُ، وَيَنْتَهَبُ الْوَرَثَةُ مَالَهُ، وَيَنْتَهَبُ الدُّوْدُ جِسْمَهُ، وَيَنْتَهَبُ الْخُصَمَاءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَرْضَهُ أَيْ عَمَلَهُ

Hikmet ehli bazı zatlar buyurmuştur ki: “Ademoğlunu dört soyguncu beklemektedir. Ölüm meleği ruhunu soyar (alır), varisler malını soyar, kurtlar cismani (bedenini) soyar, hasımları da kıyamet günü amelini soyar (alır).

Bela ve Musibetlere Sabrın Mükafatı

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ يُوضَعُ الْمِيزَانُ فَيُؤْتَى بِأَهْلِ الصَّلَاةِ فَيُوقَفُونَ أَجُورُهُمْ بِالْمِيزَانِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِأَهْلِ الصَّوْمِ فَيُوقَفُونَ أَجُورُهُمْ بِالْمِيزَانِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِأَهْلِ الْحَجِّ، فَيُوقَفُونَ أَجُورُهُمْ بِالْمِيزَانِ، ثُمَّ يُؤْتَى بِأَهْلِ الْبَلَاءِ لَا يُنْصَبُ لَهُمْ مِيزَانٌ وَلَا يُنْشَرُ لَهُمْ دِيْوَانٌ، فَيُوقَفُونَ أَجُورُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ. حَتَّى يَتَمَنَّى أَهْلُ الْعَافِيَةِ أَنْ لَوْ كَانُوا بِمَنْزِلَتِهِمْ مِنْ كَثَرَةِ ثَوَابِ اللَّهِ تَعَالَى

Hız. Peygamber (sallallahu aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur: “Kıyamet günü olunca mizan kurulur ve namaz ehli olanlar getirilir ve kılmış oldukları namazların ecirleri, tartılarak (tam olarak) kendilerine ödenir. Sonra oruç ehli olanlar getirilir ve onlara da tartı ile ecirleri (tam olarak) ödenir, sonra hac ehli olanlar getirilir ve onlara da ecirleri tartı ile (tam olarak) ödenir. Daha sonra (dünyada kendilerine) bela verilenler getirilir. Onlar için ne mizan kurulur ne de divan açılır. (bela ve musibetlere sabretmelerine karşılık) onlara ecirleri hesapsız olarak ödenir. (ancak bu ödeme o kadar fazladır ki, dünyada iken) afiyet ehli olanlar, Allah’u Teâlâ’nın (verdiği) sevabın bu kadar çok olmasından dolayı “keşke bizde dünyada onların yerinde olsaydık” diye temenni etmeye başlarlar.”

Cennet İçin Ertelenmesi Gereken Dört Şey

وَعَنْ حَاتِمِ الْأَصَمِّ رَحِمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ أَنَّهُ قَالَ: مَنْ صَرَفَ أَرْبَعًا إِلَى أَرْبَعٍ وَجَدَ الْجَنَّةَ: النَّوْمَ إِلَى الْقَبْرِ، وَالْفَخْرَ إِلَى الْمِيزَانِ، وَالرَّاحَةَ إِلَى الصِّرَاطِ، وَالشَّهْوَةَ إِلَى الْجَنَّةِ

Hâtem el-Esam (rahimehullah) buyurmuştur ki: “Dört şeyi (şu) dört şeye erteleyen cenneti bulur: Uykuyu kabre, övünmeyi mizana, rahatı sırata, istek ve arzu cennete.”

Ersan BİLGİN

Mesele Sistem Ve Zihniyet

“ ABD’nin, Avrupa Birliği’nin, NATO’nun yeryüzünde akıttığı kanı durdurmak, ettikleri fitne ve fesat tohumlarını yok etmek için gayret etmeliyiz. Alemlerin Rabbi’nin hoşnutluğunu aramaya devam etmeliyiz. İman ve istikametten başka çıkar yol yoktur. ”

Malumunuz ülkeler ve dünya şahıslardan ziyade sistem ve zihniyetlerle idare edilmektedir... Bu bağlamda ülkemizde de **mevcut sistem iki ayak üzerine kuruludur. Birinci ayak dış politika ayağıdır.** Dış politika ayağında sistemin öteden beri karakteristiği şunlardır:

- 1) ABD stratejik ortaktır.
- 2) Avrupa Birliği’ne tam üyelik süreci sürdürülmektedir.
- 3) İsrail ile her türlü ticari-askeri ortaklık ve istihbarat paylaşımı devam etmektedir.
- 4) NATO üyeliği ve NATO ülkeleri ile birlikte sınır ötesi operasyonlar devam etmektedir.

5) İslam ülkeleri ile ilişkiler ABD, AB ve İsrail'in çıkarlarına ters düşmeyecek şekilde sürdürülmektedir.

İkinci ayak ekonomi ayağıdır. Ekonomi ayağında ise sistemin karakteristiği şunlardır:

1) **Bankacılık sistemi faize endekslidir. Bankalar para satarak kâr eden kuruluşlardır.**

2) **Sermayenin belirli ellerde toplanmasını önleyecek bir mekanizma işletilmemektedir.**

Yerli üretici küresel sermaye karşısında, küçük esnaf büyük işletmeler karşısında korumasızdır. Tarım nüfusunu azaltma ve kent nüfusunu artırmaya yönelik politikalar sürdürülmektedir. Anadolu'dan Marmara Bölgesine göç sürekli devam etmektedir. Toprak insansızlaştırılmakta, Marmara Bölgesinde insanlar topraksızlaştırılmaktadır. Yatırımlar yol, köprü, tünel, metro, liman, hava limanı, okul, hastane gibi hizmet sektörüne dönük yatırımlardır. Üretime dönük değildir. Bunun adı **sömürge tipi kalkınmadır**. Tarım ve hayvancılıkta dışa bağımlılık artmaktadır. Taşeron işçilik, asgari ücretle çalışanların çalışan nüfus içindeki oranının yüksekliği, ücretlerin düşüklüğü ve ücretler arasında dengesizlik, emeklilik yaşının yüksekliği, emeklilik maaşının düşüklüğü, işsizlik, istihdama yönelik politikaların olmayışı ve göç kronik haldedir. Sanayi montaj sanayidir, teknoloji transfer teknolojidir. Eğitim sistemi emek tasarrufuna yol açmaktadır. Çalışabilecek nesiller adeta nadasa bırakılmaktadır.

3) **Bu politikalar Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı ya da ev ödevi olarak verdiği politikalar**dır.

İnsanımızın ekserisinden bu meseleler gizlenmektedir. Ya da algı operasyonlarıyla işler yürütülmektedir.

Kimse üzülop gevşemesin. Kimse hesap gününü unutmasın. Kimse zerrece iyiliğin ve kötülüğün hesabının sorulacağını unutmasın.

İyinin, güzelin, doğrunun, faydalının ve adil olanın galip gelmesi için gayret etmeye devam etmeliyiz.

Kan dökülmesin, masum insanlar ölmesin, kimsenin tırnağı çizilmesin diye gayret etmeye devam etmeliyiz. Yargısız infaz yapılmasın, kimseye hukuk dışı muamele yapılmasın diye gayret etmeye devam etmeliyiz.

İşçinin hakkı, çalışanın hakkı, alın terinin, emeğin hakkı verilsin diye gayret etmeye devam etmeliyiz.

Faizi terk etmemenin Allah ve elçisine savaş açmak olduğunu bilerek adil bir düzen için gayret etmeye devam etmeliyiz. **ABD'nin, Avrupa Birliği'nin, NATO'nun yeryüzünde akıttığı kanı durdurmak, ettikleri fitne ve fesat tohumlarını yok etmek için gayret etmeliyiz.** Alemlerin Rabbi'nin hoşnutluğunu aramaya devam etmeliyiz. İman ve istikametten başka çıkar yol yoktur.

Müminun Suresi 53, 54, 55 ve 56. Ayet-i Kerimleri mealen aktarmak istiyorum:

“Ne var ki insanlar kendi aralarındaki işlerini parça parça böldüler. Her grup kendinde

Kimse üzülop gevşemesin. Kimse hesap gününü unutmasın. Kimse zerrece iyiliğin ve kötülüğün hesabının sorulacağını unutmasın.

İyinin, güzelin, doğrunun, faydalının ve adil olanın galip gelmesi için gayret etmeye devam etmeliyiz. Kan dökülmesin, masum insanlar ölmesin, kimsenin tırnağı çizilmesin diye gayret etmeye devam etmeliyiz.

bulunan fikir ve davranış ile sevinip böbürlenmektedir. Şimdi sen onları gaflet ve şaşkınlıkları ile baş başa bırak. Sanıyorlar mı ki, onlara verdiğimiz servet ve oğullar ile kendilerine fayda sağlamak için can atıyoruz? Hayır, onlar işin farkına varamıyorlar.”

Birilerinin dünyada zaferler kazanması, birilerinin dünyada servet yığması, birilerinin dünyada iktidar olması istikametlerinin de doğru olduğu anlamına gelmez. Biliyoruz ve inanıyoruz ki İslam tek hak dindir, tüm peygamberler İslam peygamberidir, Kur'an doğruluğu şüphe götürmeyen bir kitaptır, **Efendimiz (sas)'ın sünneti Kur'an'ın yaşama tatbik edilmesidir.**

Biz biliyoruz ve inanıyoruz ki **İslamsız saadet olmaz.** İman edip, salih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı ve sabrı tavsiye edenler hariç insanların çoğu hüsrana uğrayacaktır. Yaşamını sadece atama, ihale, kredi, biriktirme, istifleme, yığma üzerine kuranlar hüsrana uğrayacaktır. İnsan yeryüzünde biriktirebilir ama asla sahip olamaz. Yüz yıl önce olmadığımız ve

yüz yıl sonra olmayacağımız bir hayatı yaşıyoruz. Bize düşen bu çağdan, bu zamandan ve mekândan kimsenin hakkını yemeden ve kendi hakkımızı da yedirmeden şerefimizle ve onurumuzla geçmektir. Biz izzet ve onuru zalimlerin, zorbaların yanında değil Allah'ın hoşnutluğunda arıyoruz.

Bu dünyada ve ülkemizde, faizci kapitalist sistemden dolayı herşeyi en az 3 kat fiyata alıyoruz. Örneğin hala 25 tl'ye alacağımız ekmeği 75 tl'ye alıyoruz. Bu gezgende 7 milyar insan yaşıyor ve 1 milyar insan her gece aç yatıyor. 1,5 milyar insanın sağlıklı içme suyu yok. 2 milyar 400 milyon insan sağlık hizmetlerinden yararlanamıyor. 3,5 milyar insan günlük 2 doların altında bir gelirle yaşamını sürdürmek zorunda. **Her 6 saniyede bir 1 çocuk yaşamını yitiriyor.**

Sadece 100 milyar dolar dünyadaki açlığı önlemeye yetecekken bu para bulunamıyor. Buna karşın kozmetik için harcanan para da 100 milyar dolar. Futbolda dönen para 500 milyar dolar. En zengin 82 kişi 3,5 milyar insanın toplam serveti kadar servete sahip.

Böyle bir dünyanın adil bir dünya olduğunu kimse iddia edemez. Kıyamlarımız, rükûlarımız, secdelerimiz, orucumuz, umremiz, haccımız bize bu tablo karşısında harekete geçmeyi emrediyor. Vicdanımız, merhametimiz, adalet anlayışımız bize bu tablo karşısında harekete geçmeyi emrediyor. **Mevcut dünya düzeni bir piramittir.** Aynı eski Mısır'daki gibi bir Firavun, Firavun ailesi, korumaları, yardımcıları, komutanları piramidin üst basamaklarında, milyarlarca insan ise piramidin altında. Birilerinin piramide gönüllü taş taşıyor oluşu bir gün belki biz de Firavun oluruz beklentisindendir. Birilerinin piramide gönüllü taş taşıyor oluşu, Musa'nın yanında olmanın tehlikeli bir iş olduğunu düşünmelerindendir. Birilerinin piramide gönüllü taş taşıyor oluşu, karın tokluğu-

na sigortalı bir işte çalışmaya razı oluşlarındandır. **Biz Firavun olmayı istemiyoruz, biz asıl tehlikenin ahireti kaybetmek olduğuna inanıyoruz, bizim için yaşamak mide doldurmanın ötesinde bir anlama sahip.**

Merhum Erbakan Hocamız'a söz verdik, **Yeni Bir Dünya'nın kurulması için, İkinci Yalta Konferansı'nın yapılması için tüm gücümüzle çalışacağımıza söz verdik.** Biz sözümüzden dönmeyeceğiz. Sözünden dönen kardeşlerimiz için dua edeceğiz. Birleşmiş Milletler kurulduğu günden bu güne insanlık için faydalı bir tek iş yapmamıştır. **Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu** Güney'in yoksul insanların tüm kaynaklarını Kuzey'in semiz ülkelerine aktarmaktan, servetin belirli ellerde birikmesinden öteye başka iş yapmamaktadır. **NATO gittiği her yere kan ve gözyaşı götürmüştür. Kim ne derse desin Avrupa Birliği bir Haçlı Kulübüdür, bayrağındaki 12 yıldız da bunun sembolüdür. İslam coğrafyasına zehirli bir hançer gibi saplanmış İsrail öteden beri bu coğrafyadaki terörün baş müsebbibidir.**

İslam Coğrafyasının bugünkü parçalanmışlığı elbette İsrail'in güvenliği ve yayılmacı politikalarını sürdürebilmesi içindir. Bir Siyonist olan **Oded Yinnon**, 1982 yılında hazırladığı bir raporda, **İsrail'in varlığını İslam coğrafyasının parçalanmasına bağlı olduğunu vurgulamıştır. Aynı Rapor İsrail'in güvenlik problemini Türkiye ve Ürdün'ün yardımlarıyla aşabileceğini belirtmiştir. 1996**

Yargısız infaz yapılmasın, kimseye hukuk dışı muamele yapılmasın diye gayret etmeye devam etmeliyiz. İşçinin hakkı, çalışanın hakkı, alın terinin, emeğin hakkı verilsin diye gayret etmeye devam etmeliyiz.

yılında Refah-Yol Hükümeti kurulunca İsrail sıkıtiya düşmüştü, bu rapor tekrar gündeme gelmiş ve Merhum Erbakan Hocamız etkisizleştirilerek Türkiye yeniden kazanılmaya çalışılmıştır. Bunda da başarılı olunmuştur. 19 sayfalık bu raporda İsrail'in bölgede mutlak hâkimiyete sahip olması gerektiği belirtilmiştir. Aynı raporda tüm Arap ülkelerinin küçük parçalara bölünmesi ve bazılarının kontrolünün tamamen ele geçirilmesi gerektiği ve neticede hem tampon bölge hem de bölgesel uydu olarak kullanılacak devletçiklere ihtiyaç duyulduğu yazılmıştır.

Büyük Ortadoğu Projesi, ılımlı İslam Projesi, Dinler Arası Diyalog Toplantıları ve Medeniyetler ittifakı... Büyük Ortadoğu Projesi, Sykes-Picot Antlaşması ile Fransız ve İngiltere'nin cetvelle çizdiği Ortadoğu'nun, bu sefer ABD tarafından, İsrail'in güvenliği ve yer altı zenginliklerinin sömürülmesi için yeniden dizayn edilmesinin adıdır. Amerika Birleşik Devletleri 43. Başkanı Bush tarafından duyurulan Büyük Ortadoğu Projesi, batıda Fas'ın Atlantik kıyılarından, doğuda Pakistan'ın kuzeyindeki Kara Kurum yaylalarına, Kuzeyde Türkiye'nin Karadeniz kıyılarından Güneyde Aden ve Yemen'e kadar uzanan bölgede, Müslüman ülkelere demokrasi ihracı ve bu ülkelerin pazarlarının küresel ekonomiye açılmasıdır...

Adil bir düzen için mücadele etmeye devam edeceğiz. Yeni bir dünyanın kurulması için gayret edeceğiz. Yalta Konferansı ile kurulan tezgahı bozup barış ve kardeşliği yeniden tesis edeceğiz. Allah hepimize şuur ve inşirah versin.

Muaz Bin Cebel (r.a)

Salih AYDIN

Hz. Mûaz B. Cebel (r.anh)

“Rasûlullah'ın sağlığında fetva vermeye başlamıştı. Hz. Peygamber onun hakkında: “Ümmetim içerisinde helâl ve haramı en iyi bilen Muâz b. Cebel'dir” demiştir (Tecrid Tercemesi, I, 84).

Ensârın ileri gelenlerinden bir sahâbi. Adı, Muaz b. Cebel b. Amr b. Evs el-Ensâri el-Hazrecî'dir. Künyesi, “Ebu Abdurrahman”dır. On sekiz yaşında müslüman olmuştur. Peygamber Efendimiz'le birlikte bütün savaşlara katılmıştır. Rasûlullah (s.a.s) onu Muhâcirînden Abdullah b. Mes'ud ile kardeş yapmıştı. Muhammed b. Sa'd: “Muaz, uzun boylu, beyaz tenli, güzel dişli, iri gözlü, çatık kaşlı ve kıvrıcık saçlıydı” diye tanımlamıştır.

Hz. Peygamber kendisini çok seviyor ve zaman zaman: “Ey Muaz seni seviyorum” demek suretiyle bu sevgisini açığa vururdu. Ashab arasında da, yüz güzelliğinin yanında, yumuşak huyluluğu, hayâsı, cömertliği ile tanınıyordu. Onu Hz. Ömer de çok seviyordu. Muaz hakkında şöyle dediği rivayet edilir: “Analar bir daha Muâz gibisini doğuramaz. Eğer Muâz olmasaydı Ömer helak olurdu, şayet Muaz benim hilafetim zamanında yaşamış olsaydı onu kendim-

den sonra halife tayin ederdim ve Rabbim bana onu niçin halife tayin ettiğimi sorduğunda da: “Ya Rabbi, senin Rasûlün’ü, Âlimler kıyamet gününde bir araya geldiklerinde Muâz, bir ok atımı (veya bir taş atımı) onların önünde olacak” derken işittim, diye cevap verirdim” demiştir (İbn Sa’d, Tabakât, III, 583-590).

Hz. Muâz, sünnete de son derece bağlıydı.

Bir gün Peygamber (s.a.s) mescidin kible duvarında tükürük görmüş ve bunun üzerine: “Her biriniz namazına durduğu vakit şüphesiz Rabbi ile münâcât eder (söyleşir). Rabbi, kendisi ile kiblesi arasındadır. O halde hiç biriniz kiblesine karşı tükürmesin. Mutlaka tükürmesi gerekirse, ya sol tarafına veya sol ayağının altına tükürsün...” buyurmuştur. Bunun üzerine Muâz (r.a): “İslâmiyet’i kabul ettiğim günden beri sağ tarafıma tükürmüştüm değilim (çünkü sağ tarafta insanın sevaplarını yazan melek vardır)” demiş ve bu hareketiyle Rasûlullah’a ne kadar bağlı olduğunu göstermiştir (Sahih-i Buharî, Tevridi Sarih Tercemesi, II, 353-354).

Muâz b. Cebel’in diğer bir özelliği de **Kur’ân’ı ezbere bilmiş olması ve onu güzel okumasıdır**. Bunun için Sevgili Peygamberimiz: “**Kur’ân’ı dört kişiden öğrenin: Abdullah b. Mes’ûd, Ubey b. Kâ’b, Muâz b. Cebel ve Ebu Hûzeyfe’nin âzadlısı Sâlim**” buyurmuştur. Aynı zamanda **Hz. Peygamber zamanında Kur’ân’ın toplanmasında emeği geçenlerdendir** (Ahmed b. Hanbel, Müsned, II, 190; Tecrid Terc., IX, 401; X, 22).

Hz. Peygamber kendisini çok seviyor ve zaman zaman: “**Ey Muaz seni seviyorum**” demek suretiyle bu sevgisini açığa vururdu. **Ashab arasında da, yüz güzelliğinin yanında, yumuşak huyluluğu, hayâsı, cömertliği ile tanınıyordu.**

Muâz (r.a), yaşayışında zühd ve takvaya da büyük önem verirdi. **Geceleri teheccüd namazı kılar ve namaz sonunda: “Allahım! şu anda gözler uykuda ve gökte yıldızlar parlamış durumda. Sen ise, diri, her an yaratıklarını gözetip durursun... Rabbim bana dünya ve âhirette hidâyet nasib et! şüphesiz Sen va’dinden dönmezsin”** diye duâ ederdi (İbnü’l-Esir, Üsdül-Gâbe, V, 194-197).

İbn Mes’ûd, Muâz (r.a) hakkında: **“Şüphesiz Allah’a boyun eğen ve O’na yönelen bir kimse idi; Allah’a şirk koşanlardan olmadı”** demiştir. Bunun üzerine ona, bu sizin söyledikleriniz Kur’an-ı Kerim’de Hz. İbrahim hakkında söylenmiştir (en-Nahl, 16/120) denildiğinde: **“Muaz da böyleydi; hayrı biliyor, ona uyuyor, Allah’a ve Rasûlü’ne itaat ediyordu”** cevabını vermiş ve onu İbrahim (a.s)’e benzetmiştir (Üsdü’l-Gâbe, V, 197).

Muaz (r.a), Sahabe’den Abdullah b. Abbas, Abdullah b. Ömer vs.’den hadis rivayet etmiştir. Kendisinden hadis rivayet edenler arasında Enes b. Malik, Mesruk, Ebu’t-Tufeyl, Esved b: Hilâl, Ebu Müslim el-Havlânî, Abdullah b. Kays ve Abdullah b. Ganem gibi zevât gelmektedir. Rivayet ettiği hadislerin toplamı ise sâdece yüz elli yedidir (ez-Zehbî, Tezkiratü’l-Huffâz, I,19-22; Nevzat Âşık, Sahabe ve Hadis Rivayeti, s. 117).

Hz. Muâz, aynı zamanda sahabenin fakihlerinden olup dinde vukuf (ince anlayış) sahi-

Sevgili Peygamberimiz: “Kur’an’ı dört kişiden öğrenin: Abdullah b. Mes’ûd, Ubey b. Kâ’b, Muâz b. Cebel ve Ebu Hûzeyfe’nin âzadlısı Sâlim” buyurmuştur.

biydi. Daha Rasûlullah’ın sağlığında fetva vermeye başlamıştı. Hz. Peygamber onun hakkında: “Ümmetim içerisinde helâl ve haramı en iyi bilen Muâz b. Cebel’dir” demiştir (Tecrid Terce-mesi, I, 84). Peygamber Efendimiz onu, islâmı anlatıp öğretmek ve Kur’an-ı Kerim’i ezberletmek üzere, Hicretin dokuzuncu yılında Ye-men’e göndermişti. Yolculuk öncesi Hz. Peygam-ber’le aralarında geçen konuşmayı Muâz (r.a) şöyle anlatır: “Allah Rasûlü beni Yemen’e gönderirken şöyle dedi: “Sana bir mesele sorulduğunda ne ile hükmedeceksin?” Ben: “Allah’ın kitabın-dakilerle” diye cevap verdim. “Eğer Allah’ın kitabında bulamazsan ne ile hükmedecek-sin?” dedi.” “Allah Rasûlü’nün hükmettiği ile, dedim. Eğer onda da bulamazsan?” dediğinde: “Kendi reyimle içtihad ederim,” diye cevap verdim. “Bunun üzerine Allah Rasûlü: “Nebisini, râzı olduğu şeyde başarılı kılan Allah’a ham-dolsun” dedi. Ve Yemenlilere, size ashâbımdan ilmi ve dini en iyi bilen hayırlı bir kimseyi gönderiyorum diye bir de mektup yazdı (İbn Sâ’d, a.g.e., III, 583-590).

Ona şu tavsiyelerde bulundu: “Ey Muâz! Ehl-i kitap olan bir topluma gidiyorsun. Cennet’in anahtarı nedir? diye sorarlarsa: “Lâ ilâhe illal-lah’tır” de. Yâ Muâz, dâima alçak gönüllü ol, hilimle (yumuşaklıkla, akla uygun olarak) hükmet. Cenab-ı Hak, sende samimiyet görürse yardımını ihsan eder, muvaffakiyet verir. Eğer içtihad-dan âciz kalırsan meseleyi tahkik edinceye kadar hüküm verebilmek için bekle, yahut me-seleyi bana bildir. Nefsinin arzularına uymak-tan çekin. Nefsin arzuları insanı Cehennem’e götürür. Halka merhamet ve şefkatle muamele et. “Yâ Muâz! Onları Allah’tan başka ilah ol-madığına ve benim Allah’ın Rasulü olduğuma şehadete çağır. Eğer bunu kabul ederlerse, Al-lah’ın kendilerine bir günde beş vakit namazı farz kıldığını bildir. Bunu da kabul ederlerse, zenginlerden alınıp fakirlere verilmek üzere, kendilerine zekâtın farz kıldığını bildir” (Bu-hari, Zekât, 1). Ve şu mübarek sözleriyle vedâlaştı: Ey Muâz! Belki bu son görüşmemiz olabilir. Allah seni dinde başarılı kılsın ve sana hidâyet nasib etsin; önünden, arkandan, sağından, solundan, yukarıdan veya aşağı tarafından gelebilecek her türlü belâ ve musibetlerden korusun. Sen-den, insanların ve cinlerin kötülüklerini uzak-laştırsın. Ey Muâz, belki mescidimi ve kabrimi ziyaret edersin” Bunun üzerine Muâz (r.a), üzün-tüsünden ağlayarak ayrıldı. Netice Allah Rasûlü’nün tahmin ettiği gibi oldu. Muâz, Hz. Ebu Bekr’in hali-feliği döneminde Yemen’den döndü. Kalan ömrünü Şam’da geçirdi ve Ürdün’de Tâûn hastalığından, he-nüz genç sayılabilecek bir yaşta otuz sekiz yaşında ve-fat etti (Mahmud Esad, İslam Tarihi, Trc. A. Lütfi Ka-zancı-Osman Kazancı, İstanbul 1983, s. 833), (Ayrıca bk. İbn Hacer, el-isâbe, III, 426-427; Suphi es-Sâlih, Hadis ilimleri ve Hadis İstilahları, Trc. M. Yaşar Kan-demir, s. 322).

ŞEYTANIN DOSTLARI

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا أَنَّهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ لِإِبْلِيسَ (عَلَيْهِ اللَّعْنَةُ) كَمْ أَحْبَاؤُكَ مِنْ أُمَّتِي؟ قَالَ عَشْرَةٌ نَفَرٍ: أَوْلُهُمُ الْإِمَامُ الْجَائِرُ، وَالْمُتَكَبِّرُ، وَالْغَنِيُّ الَّذِي لَا يُبَالِي مِنْ أَيْنَ يَكْتَسِبُ الْمَالَ وَفِي مَاذَا يُنْفِقُ، وَالْعَالِمُ الَّذِي صَدَّقَ الْأَمِيرَ عَلَى جَوْرِهِ، وَالتَّاجِرُ الْخَائِنُ، وَالْمُخْتَكِرُ، وَالزَّانِي، وَآكِلُ الرِّبَا، وَالْبَخِيلُ الَّذِي لَا يُبَالِي مِنْ أَيْنَ يَجْمَعُ الْمَالَ، وَشَارِبُ الْخَمْرِ مُذْمَنٌ عَلَيْهَا.

İbni Abbas (radiyallahu anhüma)'dan rivayetle o, şöyle demiştir: Bir gün Rasûlullah (sallallahu aleyhi vesellem) iblis (aleyhilla'ne)'ye sordu:

- **Ümmetinden kaç kişi senin dostundur?** İblis, cevap olarak dedi ki:

- **On (sınıf) insandır.**

1- Adaletsiz, zalim yönetici

2- Kibirlenen kişi

3- Malını nerden kazanıp nereye harcadığını düşünüp hesap etmeyen zengin

4- Yaptığı zulüm üzerine Emîri tasdik eden âlim

5- Aldatan, sahtekar tüccar

6- Malın tamamını almaya çalışan tekelci, harîs

7- Zina eden kişi

8- Faiz alan (veya veren)

9- Malını nereden topladığını düşünmeyen cimri

10- İçkiye müptela olan

Münebbihat İbni Hacer el-Askalanî

Av. Bahaddin ELÇİ

Kurban

“Tüm insanlık ilk insan ve ilk peygamber olan Adem A.S.’ın çocukları Habil ve Kabil’in ayrı ve zıt iki yolları üzerinde bulunacak; iki ayrı saf halinde birbirleriyle HAK ve BATIL mücadelesi içinde bulunacaklardır.

Bir “Kurban Bayramı”nı daha hüzünle idrak ediyoruz. Barış olmadan bayram mı olur? Adalet olmadan barış mı olur? İslam olmadan ne barış ne de adalet mümkün olur!

Hamd olsun hem ülkemizde hem de STK’lar eliyle dünya’nın hemen her coğrafyasında kurban olayı canlı tutuluyor. **Şekilde ve isimde, surette kurban ibadeti yerine getirilmeye çalışılıyor.**

Kurban, “yakınlaşmak, yaklaşmak” demek...

Habil ile kardeşi Kabil’in, Hz. İbrahim ile oğlu Hz. İsmail’in kıssalarını hatırlamalıyız.

Merhum Ruhi Özcan Hoca “ibadetlerde **şekil-anlam ilişkisi**” üzerinde önemle durmuştu.

Her ibadette olduğu gibi kurbanda da bir şekil, birçok da anlam ve hikmet vardır.

Rabbülalemin bize şahdamarımızdan daha yakın. Bizler O'na yakın veya uzak olabiliriz. O (c.c) bize kendisine yaklaşma veya uzaklaşma nedenlerini, vesilelerini gönderdiği kitapları ve elçileriyle açıkça bildirmiştir. Emir ve yasaklarına riayet ettiğimizde yaklaşmış, hıyanet ettiğimizde -isyan- ise uzaklaşmış oluyoruz. O halde İslami hükümleri bilmekle sorumluyuz.

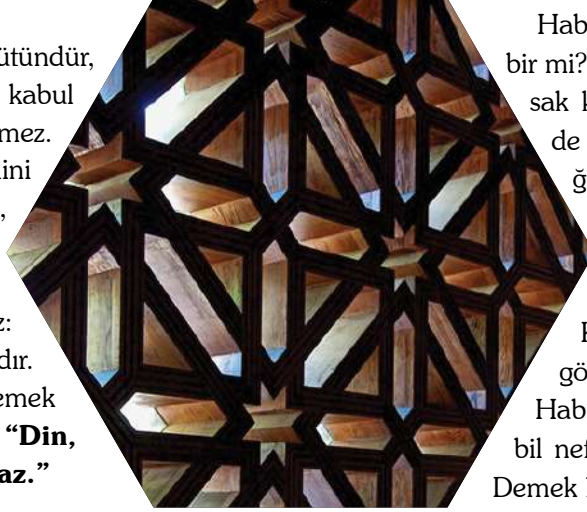
Dinimiz(İslam) bir bütündür, parçalanamaz. Bir kısmı kabul edilip, bir kısmı reddedilemez. Bu takdirde bu Allah'ın dini olmaktan çıkar. Kulluk da, hayat da bölünüp, parçalanamaz. Keza O'na ekleme de, çıkartma da yapılamaz: O, ekmel bir din(nizam)dır. Sadece bir ayeti kabul etmemek Müslümanı küfre götürür. **“Din, duvar gibi sesli yıkılmaz.”**

Biz Mümin ve Müslümanlardanız, elhamdülillah... Kur'an-ı Kerim'in tüm ayetlerine “ölüm ayeti” gibi inanmak durumundayız. Ölümü inkar eden var mıdır? İşte ölüm ayeti ne kadar doğru, gerçek, kesin olarak Hak ise, öteki tüm ayetler de öylece kesindir, doğrudur, gerçektir HAKTIR! diye inanırız... **“Azim olan Allahu Teala doğru/ doğruyu söyler...”**

Bunun içindir ki tüm emir ve yasaklarına **“Alla-hümme lebbeyk”** deriz; **“İşittik ve itaat ettik”** deriz, aralarında bir fark ve ayırım gözetmeyiz. Rabbülaleminin tüm emirleri, yasakları, hükümleri, sözleri adaletli, hikmetli ve doğrudur. Çünkü O tüm kemal sıfatlarıyla yüce, noksan sıfatlardan beridir, yücedir.

Şaşmaz, yanılmaz, yanlış yapmazdır. O, kulları ve tüm yarattıkları üzerinde yegane uluhiyet, Rububiyet hak ve yetkisine sahip **“Melikün muktedirün”** dır.O(-c.c) bizlere, sınavımız gereği bir ihtiyar (seçim) yeteneği ve hürriyeti vermiştir.

“Dileyen iman eder; dileyen de inkar eder.”
“Dine zorlama da yok.” Biz, kendi irademizle hak veya batıl yollara(din,düzen...) girebiliriz, onları serbestçe seçebiliriz...

Habil'in kurbanı ile Kabil'in kurbanı bir mi? Habil'in safında, yolunda olursak kurbanlarımız da, ibadetlerimiz de makbul olur. Yoksa Kabil örneğinde olduğu gibi ibadetimizin bize ne faydası olur?

Habil de kurban sundu, Kabil de... Habil'in sunağı kabul gördü, Kabil'ininki kabul görmedi. Habil vahye uydu, kazandı. Kabil nefsinin hevasına uydu, kaybetti. Demek ki, vahye uygun olmakla doğru yola girilmiş ve kazanılmış olunuyor. Hevanın, şeytanın, tağutun yollarına girildiğinde/sapıldığında hüsrana oluyor.

Burada Habil ve Kabil kardeşlerin şahsında iki yol ortaya çıkıyor; seçilecek, gidilecek, yürünecek, koşulacak... Birisi vahiy üzerinde yürünen yol... Hak yol: İslam:Tariki müstakim:Hak din: Şeriat: Millet: Düzen... Ötekiyse batıl yollar: İslamdan başka tüm dinler, düzenler, yollar... Yolların, safların karıştığı, birbirine girdiği ahir zamanda yaşıyoruz...

Tüm insanlık ilk insan ve ilk peygamber olan Adem A.S'ın çocukları Habil ve Kabil'in ayrı ve zıt iki yolları üzerinde bulunacak; iki ayrı saf halinde birbirleriyle HAK ve BATIL mücadelesi içinde bulunacak-

Bir “Kurban Bayramı”nı daha hüzünle idrak ediyoruz. Barış olmadan bayram mı olur? Adalet olmadan barış mı olur? İslam olmadan ne barış ne de adalet mümkün olur!

Hamd olsun hem ülkemizde hem de STK'lar eliyle dünyanın hemen her coğrafyasında kurban olayı canlı tutuluyor. Şekilde ve isimde, surette kurban ibadeti yerine getirilmeye çalışılıyor.

lardır. Sonuç bildirilmiştir. Hak yolda olan muttakiler kazanacak, batıl yolda olanlar kaybedeceklerdir. Kardeşlerin bir kısmı kazanacak, bir kısmı kaybedecek... Bize düşense Habil'in Hak yolu üzerinde bulunmak, o safta batılla mücadele görevimizi ölünceye kadar sürdürmektir. Rabbimizin lütuf ve inayetiyle, tevfikeyle...Yolumuzu, safımızı yanlış seçersek ibadetlerimiz de makbul olmuyor.

İslamiyet de zaten sadece, ancak O'na(emirlerine) teslimiyet değil midir? Teslimiyet, kayıtsız, şartsız, itirazsız, şirksiz, şüphesiz ve beğenerek, sevilerek yapılacaktır.

Hz. İbrahim(A.S) da, zamanının Nemrud'unun sarayının içinde kendine izzet, riyaset, itibar bulma ortam ve imkanına sahipti. Babası Azer Nemrud'un putlarının yöneticisiydi. O, Rabbinin yolunda, O'nun için hem babasıyla, hem Nemrud'la, hem de putlarla mücadele etti.Onlarla açıkça savaştı, onlara meydan okudu. Şöhreti, riyaseti, devleti, babasını karşısına aldı. Üstelik adağı, biricik oğlu İsmail'i de Allah yolunda kurban etmekte tereddüt göstermedi. Kısaca o yolda dünyalık neyi varsa, canı da dahil feda etti, teslim oldu ve kazandı. İsmail ve herşeyini İsmail yaparak kurban etmek suretiyle tüm masivayı-Allah'tan gayrı herşeyini- kesti... Ve sonunda Halil olma izzetine erdirildi. Herşeyini verdi de rızasını ve dostluğunu kazandı...

Adadı, adandı... Kurban etti, kurban oldu... Örnek oldu, önder oldu. Teslim oldu, **"Halil"** oldu... Dua etti, topraklar beldeler bereketlendi, şenlendi. Dua etti, Rahmetellilemin (A.S) müjdelendi. Dua etti, bize duayı öğretti. Adı hem dünyada hem ahirette şanılandı. Namazımızda anılır oldu, duamıza girdi. Ululazimden oldu. Müstekbirlere, tağutlara meydan okudu, kıyam etti, izzetlendi... Teslimiyetiyle ateş gülistana çevrildi. Cebrailden bile yardım istemedi, **"Rabbim bana vekil, veli, nasir, kafi"** dedi. Bey-

tullah'ı imar etti, Hacca daveti kıyamete kadar karşılık bulacak. Tevhidi, teslimiyeti, fedakarlığı, kıyamı, cömertliği, adanmışlığı öğretti...Selatü selam onlara ve tüm peygamberlere olsun.

Teslimiyet tüm eldeki nimetlerin, imkanların ve gücün çerçevesinde yerine getirilecektir. Tüm nimetleri verenin emrinde/emrine kullanmak, yasaklarda kullanmamak gerekiyor. Emanetlere riayet veya hıyanet söz konusu...

O'nun lütfundan verdiği sayısız nimetleri O'nun emirlerinde, O'nun için kurban etmek, kurban olmak... Mal, can tüm nimetler/emanetler O yolda feda edilecek.

Maldan vermeyenler candan verebilirler mi? Mallar ve canların karşılığında bize **"cennet alış-verişi"** teklif ediyor, Rabbimiz. En karlı ticaretin de bu olduğunu bildiriyor. Bu konuda bizlerin yarışmamızı tavsiye buyuruyor. Hayırlı işlerde, cennete girmede yarışmak ne güzel...

Tüm ibadetler, Allah'ın rızası ve emrine uyuldukça insanı Allah'a yaklaştırır. Rızasını emirlerinde gizlemiş, açıklamış... Yasaklarında ise ceza vaidi var. Ve biliyoruz ki O (c.c)'nun tüm emirleri, farzları bizim yararımızdır. Tüm haramları zararımızdır. Emir ve yasaklarında bilmediğimiz nice yararlar, hikmetler vardır. Çünkü O **"Hakim"**dir, **"Alim"**dir...

Haramları işlemek suretiyle Rabbimizden uzaklaşıyoruz; emirleri, farzları eda ederek O'na yaklaşıyoruz. Ve fesadın definin, salahın(maslahatın) sağlanmasından öncelikli olduğunu da biliyoruz (Mecelle).

Tarik-i müstakim olan hak din İslam'ın dışındaki tüm din, düzen, yol, ideoloji, hayat tarzı, izm...lerin batıl olduğunu da biliyoruz.

Öyleyse Allah'ın yasakladığı yahudi,hristiyan ve öteki yolların tümü sapıklıktır, batıldır (Fatıha Suresi). O yollara girerek, o yollarda yürüyerek o yolları beğenerek Allah'a yaklaşamayız. O'na yaklaşmak için öncelikle O'nun yoluna(İslama) girecek, o yolda yürüyecek, cehdedecek ve o zaman yardım alabilecek, o zaman O'na yaklaşabileceğiz.

Yanlış yollarda(AB gibi) yürürken, çabalarken Allah'a yaklaşmak bir tarafa O'ndan uzaklaşıyoruz.

Yardıma yalnızca O'ndan istemek durumunda yız.(Fatıha Suresi) İbrahim (a.s) ateşe atılırken Ceb-rail'den bile yardım istemedi. Teslimiyet ve tevekkülle kurtuldu. Bizler ne zamandır AB kapılarında yardım beklemenin, yardım alamamanın zilletini yaşıyoruz, bir taraftan da şekilde kurban ibadetimizle Allah'a yaklaşma çelişkisini, şaşkınlığını yaşıyoruz. Şunu anlamalıyız: Her şey, hepimiz Allah' a muhtacız. O'nun yardımı olmadan bize hiç kimse yardım edemez. O'nun bize yardımını da yolunda, ancak kendi yolunda (İslam'da) iken alabiliriz...

Diyanet işleri eski başkanlarından Ömer Nasuhi Bilmen Hoca merhum, Avrupalıların yolunu beğenmenin müminin imanına zarar vereceğini beyan etmiş iken, biz nice zamandır Batı yolunda çırpınıp duruyor ve zilleti yaşıyoruz...

Batının batıl yollarından çıkıp, tarik-i müstakime girmeye mecburuz; adalete, barışa ve huzura kavuşmak başka türlü mümkün değil...

Avrupa'nın sistemlerini, kanunlarını, kavram ve kurumlarını almak, onlara benzemek, İslami hüküm-

leri, Mecelle'yi yürürlükten kaldırmak bizi Allah'tan uzaklaştırmadı mı?! Besmelesiz eğitim ve öğretim ile faizli lokmalar bizi O'ndan uzaklaştırıyor. Bunun muhasebesini yapmadan, bu yasaklanan yollardan çıkıp, tevbe ve istiğfarla Allah'ın bize tavsiye buyurduğu tek geçerli dine(İslam) tümüyle girmekten başka çıkış yolu, çare ve çözüm yoktur.

Allahu Teala'nın düşmanlarını dost edinerek, O'nun yolunu terk ederek, O'na yaklaşamayacağımızı anلمانın zamanı çoktan geçiyor... Veli, Vekil, Nasir olarak Allah kafi değil mi?!

Besmele ve tekbirlerle kurban kesiyoruz... Allah adına/adıyla,"O'nun yüce adı ve emriyle" diye... En yüce isimler ve emirler O'nundur.. İşte O'nun tüm emir ve yasakları yücedir, üstündür, eşsizdir, diye inanmamız ve itaat etmemiz gerekiyor.

O halde nasıl ki namaz, oruç,zekat,hac, kurban vb. emirlerine **"lebbeyk"** diyorsak, yasaklarına/haramlarına da **"lebbeyk"**, **"ışittik ve itaat ettik"** demeliyiz. O'nun **"yahudi ve hristiyanları veli edinmeyin, onların yollarına girmeyin"** emirlerine niçin **"lebbeyk"** ve **"ışittik ve itaat ettik"** demiyoruz? Ya da yasakladığı batı yolunda Allahu Ekber veya Bismillah diyebilir miyiz? Harama besmele çekebilir miyiz? Hem Allah'ın adına en yüce sözüyle, emriyle AB yolunda bulunabilir miyiz?

Bu şaşkınlıktan kurtulmazsak, yaşadığımız zilletten ve zulümlerden de kurtulamayız... Bu çelişkiden, yanılgıdan kurtulmak, bunun farkına varmak için Furkan'ımıza bakmak gerekli ve yeterli iken, gözümüz ve gayretimiz AB ile bütünleşmek, AB ailesi içinde bir yer almak, Allah'a kullukla bağdaşılıyor mu? AB müktesebatı İslami hükümlerle çatışmıyor mu? çelişmiyor mu?

Yasakladığı yollarda yürüyerek, koşarak Allah'tan ancak uzaklaşılr. O'na yaklaşmak, O'nun yoluna/İslam'a girmek, öteki yolları terketmekle mümkündür...

Bize şahdamarımızdan daha yakın olan Rabbi-mize yaklaşmak için O'nun emir ve yasaklarına tam teslim olmak zorundayız. O'nun yoluna, O'nun yolunda nice hayvanlar kurban ola... Nice canlar kurban ola ki İslam ağacı sulana, meyveye dura, Çınar yeniden bize gök kubbe ola... **"Adayanlar"**a da, **"Adananlar"**a da selam ola!

28 Şubatın Şemsiye Partisi

28 Şubat Postmodern darbesi hakkında sayısız kitap ve makale yazıldı. Tüm bu anlatılanlarda önemli bir eksik var. O eksik, **Hüsamettin Cindoruk** bey'in kurduğu Demokrat Türkiye Partisi'dir. Amblemi şemsiye olduğundan bu partiye siyaset kulislerinde "Şemsiye Partisi" de denilmiştir. Birçok insanın bugün hatırlamayaacağı bu partinin REFAH-YOL hükümetinin düşmesinde başrolü oynadığının altını çizmek gerekmektedir.

Evvvela, Demokrat Türkiye Partisi'ne gelmeden siyasetin ve meclisin atmosferini özetleyelim. 1995 seçimlerine ülkemiz DYP-CHP koalisyonu ile girmiştir. 24 Aralık 1995 tarihinde yapılan seçimde **Necmettin Erbakan** liderliğindeki Refah Partisi % 21 oyla 158 mebus, **Tansu Çiller** liderliğindeki Doğru Yol Partisi % 19 oyla 135 mebus, **Mesut Yılmaz** liderliğindeki Anavatan Partisi % 19 oyla 132 mebus, **Bülent Ecevit** liderliğindeki % 14 oyla 76 mebus, **Deniz Baykal** liderliğindeki Cumhuriyet Halk Partisi ise 49 mebus çıkartmışlardır.

Refah Partisi'nin birinci olmasından rahatsız olan medya, özellikle ANA-YOL ismini verdikleri Anavatan Partisi ile Doğru Yol Partisi arasında bir koalisyon kurulmasını istiyorlardı.

Seçimden sonra kimse Refah Partisi ile koalisyona yanaşmayınca **Tansu Çiller** 2 ay daha iktidarda kaldı. Cumhurbaşkanı **Süleyman Demirel**, tam da meydanın istediği gibi **Mesut Yılmaz**'a hükümet kurma vazifesini verdi ve Mart 1996'da ANAP-DYP koalisyonu kuruldu. Bu hükümette 3 ay sürdü. Ardından **Süleyman Demirel** mecburen hükümet kurma vazifesini **Necmettin Erbakan**'a verdi ve o da DYP'yi yanına alarak REFAH-YOL hükümetini kurdu. Bu hükümetin bazı lobilerin talimatıyla yıkılması gerekiyordu. DYP'den istifa eden **Hüsamettin Cindoruk** 7 Ocak 1997'de Demokrat Türkiye Partisi'ni kurdu. Hemen akabinde 28 Şubat sarsıntısı yaşandı. Ülkede irtica, şeriat, aczimendiler gibi gündem oluşturuldu. **Necmettin Erbakan**, **Tansu Çiller**'e başbakanlığı devrederek ülkeyi bu laiklik-şeriat gerginliğinden kurtarmak istiyordu. Yani ikinci REFAH-YOL hükümeti kurulacak ve bu hükümette başbakan **Tansu Çiller** olacak ve **Necmettin Erbakan** ise Başbakan Yardımcısı olacaktı. Bunun için Refah Partisi, Doğru Yol Partisi ve Büyük Birlik Partisi mebusları yeni kurulacak hükümete itimad reyini verecekleri adına imza verdiler. **Necmettin Erbakan** istifasını **Süleyman Demirel**'e takdim ettikten sonra, **Demirel**'in vazifeyi **Çiller**'e vermesi gerekiyordu. Oysa o günlerde DYP'den 50 küsür mebus istifa ederek, **Hüsamettin Cindoruk**'un Demokrat Türkiye Partisi'ne transfer oldular. Böylece RP, DYP ve BBP'nin ortak sayısı 276'nın altına düştü. Böyle **Demirel** hükümet kurma vazifesini ANAP lideri **Mesut Yılmaz**'a verdi. O da yanına **Ecevit**'in DSP'sini ve **Cindoruk**'un DTP'sini alarak ANASOL-D hükümetini kurdu. Bu bir azınlık hükümeti olduğundan CHP'nin dışardan destek vermesiyle kuruldu.

REFAH-YOL'u yıkan ve ANASOL-D'ye dahil olan parti **Cindoruk**'un Demokrat Türkiye Partisi'dir. Birilerinin iddia ettiği gibi **Erbakan** hoca korkup da kaçmamış, sadece ayak oyunları ile indirilmiştir. Derin odaklar, **Erbakan**'a karşı **Cindoruk**'un DTP'sini kullanmasaydı, REFAH-YOL 1999'a kadar devam edecekti. ANASOL-D hükümeti ülkemizde muazzam bir yıkım politikası izleyerek Türkiye'yi uçurumun kenarına getirmiştir.

Peki, Demokrat Türkiye Partisi'ne daha sonra neler oldu. 1999 Genel seçiminde 0,58 nispetinde rey alınca **Cindoruk** partiden istifa etti. Yerine İsmet Sezgin geldi. 2002 Nisan'ın partinin başına **Mehmet Ali Bayar** geçti ve 3 Kasım 2002 seçiminde daha evvel ayrıldıkları DYP ile ittifak yaptılar. Bu ittifak barajı geçemedi. Kasım 2004'de DTP'nin başına **Yaşar Okuyan** geçti ardından 15 Mayıs 2005'te yapılan kongrede DTP'nin adı Hürriyet ve Değişim Partisi olarak değiştirildi. Hürriyet ve Değişim Partisi 2008 senesinde **Yaşar Nuri Öztürk** liderliğindeki Halkın Yükselişi Partisi'ne katılmıştır. Bugün halen 2016 Türkiye'sinde Halkın Yükselişi Partisi **Ragıp Önder Günay** genel başkanlığında siyasete devam etmektedir.

DTP ve onun ardılı olan partiler siyasette önemli bir ağırlığı olmamasına rağmen bir darbenin en kritik yapı taşı olduğu unutulmamalıdır. Şemsiye partileri her zaman olabilir.

Eğri Büğrü Dostluk İstemem

Bir gün yılanın biri nehirden karşıya geçecekmiş. Boğulmaktan da korkuyormuş. Oradan geçen bir tilki görüp, başlamış yalvarmaya: **“Tilki kardeş, beline sarılısam, beni karşıya geçirir misin?”**

Tilki: **“Neden olmasın!”** demiş.

Yılan tilkinin beline sarılmış ve birlikte yüzerek nehrin tam ortasına kadar gelmişler. Yılan karakterinin icabını yerine getirir, tilkinin belinden çözülüp, boğazını sıkmaya başlar.

Tilki : **“Ne yapıyorsun, yılan kardeş?”** demiş.

Yılan: - **“Şaka yapıyorum.”** demiş.

Tilki: - **“Aman yılan kardeş, şimdi şakayı bırak, yoksa ikimiz de boğulacağız.”** demiş.

Neyse, güç bela karşıya geçmişler.

Tilki yılanı: **“Senin çok güzel gözlerin varmış, yılan kardeş. Son bir kez gösterir misin?”**

Yılan: **“Tabi”** deyip kafasını uzatınca; tilki bir pençe vurarak yılanın başını ezmiş.

Kuyruğundan tutup, fırlatırken;

- **“Ben öyle eğri büğrü dostluk istemem. İşte böyle elif gibi dosdoğru olacaksın”** der.

Beyaz At ve Hükümdar

Hükümdarın birinin beyaz bir atı varmış. Hükümdar, bu atını çok severmiş. Bir gün bütün (“kendi adamlarının hazır bulunduğu bir sırada:

- **Bu beyaz atımın ölüm haberini getirenin kafasını uçurabilirim.** Çok dikkatli olun. Çünkü bu beyaz atı canım kadar seviyorum. Onun ölüm haberi bende kriz geçirebilir, demiş.

Günün birinde, her şeyin eceli gibi beyaz atın da eceli gelir. Ve beyaz at ölür. Hükümdarın adamlarında bir telaştır başlar. Kimse cesaret edemez ki, beyaz atın ölümünü hükümdara haber versinler. **Seyis başı, düşünür taşınır, olacak gibi değil. Ben gidip hükümdara haber vereceğim. Öyle olsa da, böyle olsa da bizim kafa gidecek, der. Ve Seyis başı, hükümdarın huzuruna çıkar:**

- Hükümdarım, der. **Sizin beyaz at var ya!**

- **Evet** der, Hükümdar.

Seyis başı: **O, yatmış, ayaklarını dikmiş, gözlerini yummuş, karnı şişmiş, hiç nefes almıyor, der.**

Hükümdar : **Seyis başı, seyis başı! Desene, bizim beyaz at öldü!..**

Seyis başı: **Aman hükümdarım! Ben demedim, siz dediniz, der ve kafayı kurtarır.**

Not söyleme şeklimiz çok önemlidir. Birçok şeyi değiştirebilir.

Şöhret Çocuk

Adam: **Bizim büyük oğlanın maşallahı var**, dedi.

Yazdıklarını binlerce kişi okuyor.

Diğeri merak etti: **Ne işle meşgul sizin çocuk?**

-Tabelacı.

Başka Doktor

Oğlu, işten dönen babasına der ki:

-Sorma baba. Bugün doktora gittim.

Beni muayene ettikten sonra ne dedi biliyor musun?

Bir ay deniz kıyısında tatil yapmam gerekiyormuş.

Nereye gidelim dersin?

-Başka bir doktora evladım!

BULMACA

Kur'an da ismi geçen peygamberlerin isimlerini aşağıda bulunuz.

Hız. Adem, Hız. Sıt, Hız. İdris, Hız. Nuh, Hız. Hud, Hız. Salih, Hız. Zülkarneyn, Hız. İbrahim, Hız. Lut, Hız. İsmail, Hız. İshak, Hız. Yakup, Hız. Yusuf, Hız. Eyyub, Hız. Suayp, Hız. Musa, Hız. Harun, Hız. İlyas, Hız. Zulkifl, Hız. Davud, Hız. Süleyman, Hız. Yunus, Hız. Lokman, Hız. Uzevr, Hız. Zekervva, Hız. Yahva, Hız. İsa, Hız. MUHAMMED

Z	Y	A	D	E	M	V	H	Ü	U	İ	T	Ş	Y	U	N	U	S	S	R	P	Ö	O
N	Ğ	G	E	F	D	Ç	U	C	B	S	A	N	M	L	K	İ	I	G	F	E	D	M
M	S	A	L	İ	H	F	D	L	A	M	S	Ü	L	E	Y	M	A	N	U	Ü	Ç	U
L	H	R	Ş	Ü	B	E	G	U	K	A	H	O	Ö	P	R	S	Ş	T	Z	V	C	H
K	I	P	İ	D	N	U	H	T	Y	İ	U	D	A	V	U	D	L	Z	E	Y	İ	A
İ	L	Ö	T	M	S	E	M	İ	M	L	T	A	D	Ş	I	N	A	R	K	Z	S	M
Z	Ü	L	K	A	R	N	E	Y	N	U	İ	L	Y	A	S	A	D	Ü	E	C	A	M
I	M	İ	D	R	İ	S	R	V	A	Z	T	S	E	Z	C	İ	M	Z	R	İ	B	E
D	N	O	İ	B	R	A	H	İ	M	Y	E	H	Ğ	Ü	F	B	S	E	İ	M	A	D
B	M	U	S	A	Ş	U	R	P	T	U	R	A	Z	L	E	L	A	Y	Y	İ	Z	U
C	İ	K	E	N	T	O	D	C	A	S	R	A	E	K	Ç	O	D	R	Y	M	Y	T
H	S	U	Y	O	Y	A	K	U	P	U	E	E	L	İ	F	K	I	S	A	Ç	V	Ş
A	H	İ	Y	Ö	E	N	U	R	U	F	U	K	İ	F	Ü	M	N	U	N	V	Ü	S
B	A	Ğ	Ü	A	Ş	U	A	Y	B	V	A	V	B	L	Ğ	A	H	Y	A	H	Y	A
C	K	D	P	E	F	H	A	R	U	N	G	H	I	İ	K	N	L	M	O	Ö	P	R

Su Kasidesi

15. İçmek ister bülbülün kanın meğer bir reng ile Gül budağının mizâcına gire kurtare su

*Gülün budağı güle renk vermek için hile ile bülbülün kanını içmek istiyor,
Su gülün gövdesine yürüyüp yalvarsın da, zavallı bülbülü kurtarsın.*

Açıklaması: Bu beyitte gül-bülbül hikâyesine telmih vardır. Efsaneye göre bülbül gonca hâlindeki gülün açılması için sabaha kadar yalvarmaktadır. Ancak gül, bülbülü umursamayıp açılmamaktadır. Bülbül bu şekilde feryat ederken günler geçer, geceler sabaha erer. Bülbülün kanını içip kırmızı renge bürünmek isteyen gül ise bu yakarışlara aldırış etmez. Günlerce yalvaran bülbül bir gece sabaha karşı yorgunluktan kendinden geçer. Yorgun düşen bülbül kendini bırakınca gülün budağındaki diken bülbülün vücuduna batar. Bülbülün kanı güle ulaşır ve gül açılarak kırmızı rengini alır; ancak günlerdir yalvarıp yorgun düşen bülbül canından olmuştur. Gülün kırmızı renginin buradan geldiği düşündürölmek istenmiştir. “Reng” kelimesinin bir diğör anlamı da “hile”dir. Gül, hile ile bülbülün kanını içmek ister. Su da gülü bu huyundan vazgeçirmek için gülün budağına girmek ve onun bu kötü huyunu değıştirmek ister. İkinci mısradaki “gül” kelimesi hem birinci mısraın hem de ikinci mısraın anlamını tamamlayacak şekilde iki mısra için ortak kullanılmıştır.

16. Tinet-i pâkini ruşen kılmış ehl-i âleme İktidâ etmiş tarîk-i Ahmed-i muhtâra su

*Su olmazı oldurmuş, Hazreti peygamberin yoluna girerek,
Tertemiz doğasını insanlık âlemine göstermiştir.*

Açıklaması: Şairin, Peygamber Efendimizi övmeye başlayacağı asıl bölüm olan methiyeye geçmeden önce yazdığı girizgâh (giriş) beytidir bu beyit. Ahmed-i Muhtâr’dır O. Yani insanlar arasından seçilmiş, övgüye lâyık olandır. Hz. Muhammed’in yolu Kur’ân ve iman yoludur. Bu yola giren ve O’na uyan mümin ile su arasında ilgi kurulur. İslâmiyet’te “Temizlik imandan gelir.” ifadesiyle suya büyük bir önem atfedilmiştir. Su, temizliğin ve de temiz tıynet(yaratılış)in sembolüdür. Yaratılan her varlık günahsız ve tertemizdir. Bu temizliği ve saflığıyla Hz. Muhammed’in yoluna giren mümin saflığını gösterecektir. Müminin saf gönlü, temiz niyeti tezahür edecektir. Su temiz ve berraktır. Ancak şair onun temiz olma sebebini Hz. Muhammed’in yoluna girme sebebine bağlamıştır. Çünkü asıl temizlik ve saflık O’nun özelliğidir. Su, bu sebeple saflık ve temizlik sıfatlarını kazanmıştır. Müminler de Peygamberimizin yoluna girmekle ne denli saf ve temiz olduklarını âleme duyurmuşlardır. Şair bu ifadeleriyle sudaki temizliğin sebebini güzel bir sebebe yani Peygamberimize tâbi olmasına bağlamıştır.